

cubent. Ieiunia quatuor temporum ne solvantur, neque ieiunia quartæ, & sextæ feriæ. Eleemofyna, temperantia iustitia, & veritas ab omnibus fidelibus colantur. Soluere Ecclesiis decimas & primitias, celebrare Memorias Sanctorum, meminisse propinquorum precibus, abstinere à fornicatione, sanguine, & suffocato, à præstigiis, incantationibus, obseruationibus superstitionis, ab omni specie diuinationum non comprehendere cum hæretico nisi sit sponsor qui canones seruare non didicit, eum neque baptizari neque Monachum fieri liceat. Monachum qui à Monasterio aufugerit qui receperit aut ordinari puniatur. Denique repetenda sunt, & commemoranda frequenter à Magistris Ecclesiæ quæ fideles facere debent, & tanquam pestes abominari. Commemorandus etiam ignis ille in cõsummatione sæculi expectandus. Tum execrabilis illa mundi lues; nefarij inquam Antichristi aduentus, ne si improuiso nihil præmeditatis, adfuerit iniquus ille atque superbus qui extollitur supra omne quod dicitur Deus; multi in errorem inducantur, cum eodem in flammam ignis coniciendi. Hoc, precor, Pastorum opus sit, hæc cura, & studium, vt quæ Patribus visa sunt, quæque illi accurate tenuerunt, illa ad temperandos, & regendos fideles adhibeamus: & qui ea non seruarint, quæ seruare non soluere iussi sumus, hos maledictis grauissimis anathematum afficiamus, ante omnia vero baptizatos omnes hortari debemus, vt vsque ad sanguinem integerrime seruent quæcunque Christus præcepit: affirmantes absque operibus mortuam esse fidem; & quod non omnis qui dicit *Domine, Domine*, intrabit in Regnum cœlorum, & illud qui non amat me, sermones meos non seruat. Hæc & alia huiusmodi ex sacris scripturis, nisi iis qui ea ignorant exposuerimus quemadmodum erimus fideles dispensatores? ne quæso oscitanter, atque negligenter, sed cum timore potius atque tremore, sine vlla cunctatione, Euangelia sancta edisseramus, docentes cœlum, & terram transitura verba autem eius nequaquam. Dicamus frustra fortasse dictum esse in scriptura; nemo erret; nemo inquam, neque eorum qui antea fuerunt, neque eorum qui postea erunt. Est autem nobis primum, qui Pastores sumus, nauandum virtuti; docendumque omnino, quod est in sanctis scripturis, eos qui Christum eiusque sermones reuerenter obseruauerint, eos, inquam ab eodem Christo confitendos, declarandos, & coronandos, ac gloria sempiterna esse honorandos qui cum corpore, & spiritu honorarunt nunc, inquam iam fideles, atque prudentes declaratos; ad nuptias, & immortales il-

las delicias admittendos, vt cum pulcherrimo illo sponso Ecclesiæ domino nostro Iesu Christo semper sint; cui honor, & imperium in sæcula.

Eiusdem Athanasij Constantinopolitani Patriarchæ ad Imperatorem, vt iubeat Episcopis ire ad suas Dioceses Epist. 6.

Si vrbes in Oriente vastari, & funditus interire scis, quod malum Deus auertat, cur non iubes, qui curam omnium à Deo suscepisti, vrbes deferri, & ad nos venire habitatores earum. Immo potius in gratiam Episcoporum hoc prohibes? Sin autem per gratiam Dei hoc tua prudentia, & iudicio assequeris, puniri nos à Deo, non vt pereamus, sed vt conuertamur, cur non iubes Pastoribus illarum ciuitatum, vt quisque eorum cum grege suo sit vt tum precibus Deo adhibendis, tum admonitionibus, & obiurgationibus suos à peccatis seruent, atque ita Deum placent, vt minas aliquando remittat. An si tu oues Pastori committeres, deinde illas quidem derelictas cerneres, illum vero quieti suæ suisque cupiditatibus indulgere, & seruire; dic obsecro, relinqueres ne Pastorem impunitum. Non patimur oues pecudes impune negligi, & patiamur Pastores animarum impune se ipsos pascere, non oues? quid quæso apud Deum excusabimus? vtinam ne illud nobis exprobetur. *Ommes quærunt, quæ sua sunt, non quæ Iesu-Christi.* Quod enim preces, & vigiliis præ ignauia non curant; & nos quia his vacamus, rident plane ostendit nihil eos male, nec aliud eis esse propositum, quam Patriarchas mouere, & munera accipere in iudicio, & cætera alia committere quæ ipse status temporum docuit. Aut igitur iube singulis quibusque ad Dioceses proficisci suas, aut sinant me ad vnum è suis gregibus ire, & me iureiurando abstringam nunquam ab eo discessurum, ipsi vero urbem Constantinopolim sibi inter se diuidant. Quid enim infelicius esse potest, quam in cæteris ciuitatibus licere cuique Pastori suos quantum potest, & ius est regere atque gubernare, in sola vero hac vrbe iudicem esse quicumque velit? verum si mihi credis, Religiosissime Imperator, fac vt hos potius tristitia afficias, quam Deum. Et enim si quando alias nunc maxime Episcopos cum gregibus suis mori oporteret. Quod si nolueris propter tuam erga eos reuerentiam, cogere vt faciant quod facere debent; ego suscepta causa, velint nolint ex vrbe pellam, reddamque audaciæ huius rationem Deo.

*Eiusdem Athanasij ad eundem Imperatorem
de eadem re. Epist. 7.*

SI verum est quod dici solet; qui gregem Pastore priuat vtrique periculum creare, profecto graue supplicium manet; eum qui Pastorem arcet ab ouili, debetque qui Pastor est vsque ad sanguinem pro grege Christi non relinquendo Pastores perferre, nisi cum opus fuerit in Synodo singulis annis ad agendum de rebus necessariis paulisper abesse. Quibus conclusis celeriter reddendum illi sit, si credit se redditurum rationem summo Pastori Christo, etsi dignus est nomine Pastoris: nisi forte etiam propter necessitatem ad vtilitatem animarum pertinentem ab Imperatore aut à Patriarcha statim redditurus vocetur. Quod si aliter Episcopis aut Imperatori videatur, siue quid secus fiat minime ipse sequar, neque assentiar vlllo modo, neque enim rationem habebit Deus causationum nostrarum, & cupi-

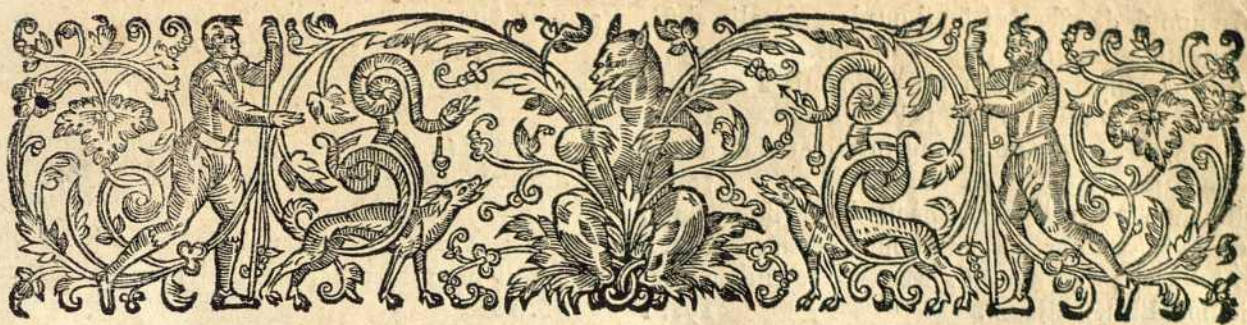
ditatum, sed rationes reposcet de veritate, iustitia, diuinisque legibus, & statutis.

Eiusdem ad eundem, de eadem re. Epist. 8.

Memento scripturæ quæ iubet contristare potius homines quam Deum. Tibi vero, Impetator, cur graue videatur, iustitiam, temperantiam, misericordiam populis tuis sancire; & inde non modo nullum incommodum reportare, sed potius operibus bonis conciliare Dei misericordiam? quid iustius, quam si Episcopus quisque iubeatur, velit nolit, ad Diœcesim suam redire? An non hoc debitum soluere tenentur; idque canone sancitum est? nonne Pastorum præsentia potest, hoc præsertim tempore, populum ad preces excitare? Quæ enim alia spes Christianis relicta est nisi quæ in precibus posita est? quod si cupiunt in hac vrbe habitare diuidant illam inter se, &c.

F I N I S.

I N D E X

Rerum, & verborum notabilium, quæ in hoc Tomo continentur.

Prior numerus Paginam, posterior numerum designat.

A

Abbas.

ABBATIBVS quodnam præcipuum munus incumbat. p. 200. n. 13
an Abbates & Prælati regulares in sua diœcesi, domo, & prouincia habeant respectu suorum subditorum plenam Episcopalem iurisdictionem. 262.3.4

Absentia.

Absentia honestæ causæ non requirit causam cognitionem, nec Episcopi approbationem. 138.6
Absentia vnius hebdomadæ si non adsint infirmi, &c. parua est materia temporis. 139.26
Absentia spatium singulis annis siue continuum siue interruptum nullo pacto debere duos aut ad summum tres menses excedere, ita Concil. Trident. 166.2.
quæ Absentia debeat munerari iuxta interessentiam in Choro eiusdem anni. 245.56
Quanto tempore limitetur absentia Parrochi. 140 n. 3.
Abesse tota die quando nullus infirmatur, nec laudat, nec vituperat Barbosa. 139.27.28
An ob tyranni vel populi insolentis persecutionem licita sit absentia. 98.6
An absentes à loco Ecclesiæ non lucrentur distributiones etiam si sint occupati in eius vtilitatem. 227.12.
Iure communi absentes quibus ex causis à perceptione emolumentorum expressè non excludantur. 221.11
An vltra bimestre non concedatur licentia absentia Parrocho, nisi ex graui causa cognita & approbata ab Episcopo. 172.7
an Absentia in propria diœcesi fiat propter aliquod munus, & Reipublicæ officium Episcopatibus adiunctum. 108.14
An qui non absens est in euidentem Ecclesiæ necessitatem nec fructus nec distributiones lucretur. 227.5.
Alternatiuæ forma dicitur vera & personalis residentia. 175.5
An absentia causa adæquata non sit infirmitas. 223.12.
Quantum ad tempus absentia assignatum, eodem modo Concilium remittit Parrochorum con-

scientia, ac remittit timorata Episcoporum conscientia. 138.4

Priuilegium absentia ad lucrandum in absentia cū sit contra ius commune, strictè est interpretandum seruata vocum & verborum propria significatione, remissiuè. 245.47

Priuilegium absentia est diminutiuum cultus diuini. ibid. 48.

Propter simplicem licentiam absentia non excusatur quis à perceptione fructuum, sed solum excusabit eum vt non priuetur ex Felino. 172.2

Absentia tempus limitatur ad trimestre vnius anni non continuatum. 136.13

Necessitas eundi ad Concilium generale, vel Prouinciale, præbet iustam absentia causam. pag. 5.16.

Aliud est veram esse causam absentia, aliud quod sit verum impedimentum. 237.3

An hodie subsistat priuilegium absentia ad lucrandum fructus, quod concessit Pontifex Regibus Gallia. 244.30

An ex consuetudine liceat abesse plus quam per tres residentia potest, & debet cogi. 235.3

Qui habet priuilegium absentia ad duos, & tres menses, si vltra hos menses absens sit in anno, potest vti integris mensibus priuilegiis, ex Bonac. 245.55.

Legitima absentia causas decernit Sacro-sancta Synodus Tridentina. 95.2. & 3

Pœnæ impositæ à Tridentino solum comprehendunt absentes. 161.11

An primus dies absentia in Episcopo sit ille in quo exit à sua diœcesi. 164.7

Absolutio.

quæ Absolutio iuridica debeat esse. 226.6

an Absolutio ab excommunicatione lata à iure, ex iure ipso pertineat ad legislatorem. 250.8

Qui relaxando legem, an impediatur absolutio. 250.10. & 11.

an Absolutio à censura non sit dispensatio aut relaxatio legis. 251.14. & 15

Abstinentia.

an Abstinentia à carnibus sit essentialis. 300.3

quæ Abstinentia sit medium proportionatum secundum Medicinæ regulas ad præseruationem infirmitatis imminens. 274.15

Index Rerum,

- An non sit de essentia ieiunij quadragesimalis abstinentia à lacticiis, sed à carnibus. 294.5
- An circa dispensationem in abstinentia à carnibus non adeatur Episcopus, sed Parochus. 288. 2
- Quod præceptum non constituat materiam abstinentiæ. 358. 25
- Abstinentia à carnibus est magis de essentia ieiunij quam vnica comestio, ex Thom. Sanchez. 297. 4
- an Abstinentia à carnibus sit necessariò requisita ad ieiunium Ecclesiasticum. 292. 1
- Actio, Actus.*
- Actus gregem commissum pascendi, principem locum tenet in Episcopo. 5. 9
- Actus gregem commissum pascendi, principem locum tenet in Episcopo. ibid.
- an Actiones merè extrinsecæ non sint humanitus ex intentione. 352. 6
- Per quos actus personales teneatur Episcopus ad curam animarum. 4. 3
- quis Actus debeat esse externus. 338. 12
- an Actus externus non sit impossibilis cum intentione orandi. 339. 19
- an ratione Actus interni coniuncti externo incurratur pœna lata ab Ecclesia. 341. 4
- Actus Episcopales sunt triplicis differentiæ. 4. 8
- Distinguit tria humanarum actionum genera idem D. 425. 3
- Actus Episcopales sunt triplicis differentiæ. 4. 8
- an Actio exterior sit satisfactoria obligationi præcepti. 354. 33. & 34.
- Adrianus.*
- Adrianus secundus in causa Ignatij Patriarchæ Constantinopolitani iniuste depositi direxit nuntios ad Basilium Imperatorem. 106. 3
- ob quod Adrianus Papa concessit Carolo Regius & potestatem eligendi Summum Pontificem & ordinandi Apostolicam sedem. 109. 24
- Agens.*
- Agentia principalia tenentur ad perfectionem suorum statuum ex propria virtute. 120. 18
- Altare.*
- an Altare sit proprius beneficii locus. 406. 7
- Quid nomen *Altarista* designet. ibid. 10. & 11
- Alternatiua.*
- an Alteratura remoueat obstaculum reservationis Pontificiæ. 17. 9. 2. & 5
- An vt gaudeant alternatiua Episcopi debeant verè & personaliter residere in suis Diœcesibus & Ecclesiis. 175. 2
- Pontifex solum excludit à priuilegio alternatiuæ Episcopos, qui voluntariè absunt. 159. 5
- Qui violentia excluditur à sua Diœcesi. 176. 6
- Qui conditionem ponere incipit, & habet temporis tractum, an impediatur violenter, quod gaudeat alternatiuæ priuilegio. 177. 7. & 8
- Qui violentia excluditur à sua Diœcesi, & absque voluntate id faciat, an debeat priuari ab alternatiuæ priuilegio. 177. 6
- an in Alternatiua sit quidam contractus permutationis sub conditione, si Episcopus resideat, quam ponit Pontifex. 180. 7
- An si attendantur duo menses fixi aliàs competentes iure ordinatio in illis alternatiua non sit remotio obstaculi per se & ex vi priuilegij. 180. 6
- acceptatio Alternatiuæ facta ex vi regulæ habet vim cuiusdam contractus nominati permutationis. 179. 3 & 4
- Sub diuersis Pontificibus diuersa fuit alternatiua. 176. 9
- Propter quod tota alternatiua dicatur remotio obstaculi, & permutatio. 180. 9
- an vsus Alternatiuæ priuilegio concessus ad diem & horam residentiæ referendus sit? 181. 2
- Quam residentiæ exigat alternatiua. 181. 1
- Annũersaria.*
- Annũersaria, manualia, & festiuitatum donationes distribuuntur iuxta Ecclesiæ cuiuslibet ordinationem, ex mandato Pont. 220. 6
- Apostoli.*
- Apostoli prius fuerunt Cardinales, quàm Episcopi. 76. 18
- Apostoli prius sunt Cardinales Orbis quàm vrbs. 76. 19
- Apostoli in triplici circumstantiarum ordine possunt considerari. 76. 15
- Archiepiscopus.*
- an si Archiepiscopus Toletanus vult residere Romæ teneatur dimittere Archiepiscopatum. 90. 30
- Archiepiscopus Hispalensis omnium ferè Ecclesiarum immediatus Parochus. 143. 6
- an Archiepiscopi possint dispensare in legibus latis à Concilio prouinciali. 256. 6. 7
- Assignatio.*
- quæ Assignatio debeat fieri ab eo qui potest & debet iudicare de euidèti Ecclesiæ vtilitate. 229. 5. 6
- Assistentia.*
- an Assistentia propria in Concilio non sit admodum necessaria. 98. 11
- Attentio.*
- Vtrum præter internam attentionem intentio formalis, vel virtualis satisfaciendi præcepto Ecclesiæ requiratur. 351. 1
- Hanc attentionem requiri qui negent. ibid. 2
- Aliud est attentio ad orationem vocalem aliud intentio orandi vocaliter. 331. 7
- quæ Attentio dicatur triplex. ibid. 8
- An necessaria sit attentio intrinseca ad satisfaciendum obligationi præcepti Ecclesiæ de recitandis horis. 359. 17. 18. 19
- An ad orationem possit requiri duplex attentio. 341. 1. 2.
- Quæ ex tribus attentionibus requiratur. 337. 1
- An non attendere, sed se voluntariè distrahere in oratione, quæ non est sub præcepto non sit peccatum mortale. 340. 1
- Quid præceptum attentionis exigat. 340. 31. 32
- triplex est Attentio quæ orationi vocali potest adhiberi ex S. Thom. 332. 20. 21. 22
- quæ Attentio requiratur, quæ sit necessaria ad rectam pronunciationem. 336. 4
- propter quid Attentio intrinseca mentis sit necessaria. 336. 5.
- An sint censuræ contra non habentes attentionem. 337. 2.
- Attentio ad verba quatenus sunt instituta ad cultum Dei est sufficiens, remissiuè. 343. 2
- An possit esse vera locutio cum Deo sine attentione interna. 336. 9
- an Attentio interior ita præcipiatur, vt non satisfiat præcepto sine illa. 341. 9
- An quamuis mortaliter quis peccat non habendo internam attentionem, huius omissionem non possit præuenire Ecclesia. 382. 5
- In qua intentione imbibita sit attentio necessario requisita. 339. 26
- An ex suppositione quod sit necessaria attentio interna ad satisfaciendum præcepto de recitando, & quod quis mortaliter peccet recitando sine attentione teneatur fructus restituere pro rata. 382. 8.
- Internam attentionem ad satisfaciendum penso horarum Canonicarum non requiri, qui sentiant. 335. 1
- Amicus*

& Verborum.

Atitio.

Atitio cognita simul cum sacramento sufficit ad iustificationem & reconciliationem cum Deo. 24. 22

Augustinus.

Diui Augustini ad Clerum & vniuersam plebem Hypo-
ponensem se excusantis epistola. 97. 1. & 2

Augustin. an voluerit approbationem cleri interuenire.
49. 12

Augustinus solus successorem Eradium designauit 50. 13

B

Baptisma.

An differens Baptisma vltra tempus peccet contra con-
stitutionem Ecclesie. 364. 19

Bartholomæus à Miranda.

Bartholomæus à Miranda idem ac Carranza. 124. 10.
& 11

Beneficiarius, Beneficiatus.

An Beneficarij Hispalenses & similes qui habent obli-
gationem dicendi missam coram populo, liberi sint
ad applicandum speciali applicatione pro illo qui
nouum stipendium dederit. 187. 1

An Beneficiatus qui post acceptum Beneficium sex
mensibus non dicit officium diuinum, teneatur iure
naturæ & non solum iure Ecclesiastico restituere
fructus Beneficij pro rata omissionis. 377. 10

An Beneficiarius & Altarista sint eiusdem notionis.
406. 13

An Beneficiarius etiam ante possessionem teneatur re-
citare. 386. 1

An post constitutionem Pianam Beneficiarius qui
omittit vno die recitare officium diuinum, non sa-
tisfaciat quantum ad restitutionem fructuum, etiam si
sequenti die dicat officium omittum. 398. 1

An si restator dicat quod beneficiatus personaliter assi-
stat, sed hoc habeatur ex consuetudine aut statuto,
possit Papa validè sine causa dispensare, quod per
substitutum resideat. 428. 5. & 6

An Beneficiarius pauper possit fructus titulo pauperta-
tis applicare. 403. 8

An Beneficiarius omittens horarum debitam recitatio-
nem peccet contra iustitiam commutatiuam. 374. 2.
& 3

Qui Beneficiati teneantur publicè officium dicere &
cantare in Ecclesia ex lege positua humana. 200. 8

An qui non recitat officium assignatum ab Ecclesia Be-
nificarij sit sine pensionarij teneatur in con-
scientia ante omnem iudicis sententiam fructus re-
stituere. 398. 1

An Beneficiarius si intra annum omittat recitare per de-
cem dies nihil restituat, ex Ioanne de la Cruz. 383. 6

An Beneficiarius quicumque sit minister Ecclesie, &
intra eius politicum constitutus. 390. 22. & 23

An Hispana consuetudo sit rationabilis quod Benefi-
carij suppleat seruitium sui Beneficij per substitu-
tum. 408. 3

An si aliqua Ecclesiarum ad piguiorem venerit statum
teneatur Beneficiarius illa retenta aliàs dimittere.
440. 8

An Beneficiarius qui intetius voluntarie distrahitur te-
neatur ad restitutionem. 381. 1

An Beneficiarius qui plura beneficia retinet iuste, te-
neatur ad plura officia. 389. 14. & 21

In Beneficario duo debita distinguuntur, ex S. Thom.
408. 4

Et si Beneficiarius mortaliter peccet contra legem Ec-
clesie an satisfaciat legis naturalis obligationi,
quam habet ex vi beneficij. 324. 6

An et si Beneficiarius non interuiat dicendo officium,
seruiat tamen Ecclesie in ordine Clericatus. 375. 8

An Beneficiati cum cura & sine cura etiam si alia

habeant munia adscripta ipsi Beneficio, teneantur
restituere omnes fructus pro rata omissionis reci-
tandi officium diuinum. 379. 1

Quid excuset Beneficarium pauperem. 404. 9

An Beneficiarius qui causa studij abest cum licentia, si
nullos fructus percipit, non teneatur recitare. 387. 3

An Beneficiarius teneatur recitare qui ratione belli,
pestis &c. percepit fructus. 385. 1

Quis Beneficiarius sit appellandus, ex Caiet. 386. 2

An Beneficiarius non teneatur recitare & per conse-
quens nec fructus restituere ante captam possessio-
nem. 386. 3

Inter Beneficiarios animarum curam habentes actualem,
& Canonicos qui habent residentiam in suis Eccle-
siis, quid discriminis intercedat. 204. 28

Beneficiatus non tenetur restituere aliquid fructuum si
minus quam vna hora officij diuini omittat, ex Bar-
tholomeo à S. Fausto. 166. 25

An beneficiatis non habentibus curam animarum de-
beatur congrua. 188. 9

An ex iure naturæ præcisè sumpto non peccet contra
iustitiam Beneficiatus qui non recitat officium diui-
num. 377. 3. & 4

Beneficiati religionem ingredienti toto anno nouitia-
tus, fructus residuos faciunt suos. 167. 2.

Beneficiati quandonam sint in possessione libertatis.
188. 16

An Beneficiati accipientes decimas, sacrificiaque cele-
brantes coram populo, pro populo debeant offerre.
189. 19

An Beneficiatus ex iure naturali teneatur ad aliquid
recitandum. 372. 33

An Beneficiati Hispalenses recipiant decimas vt non
solum coram populo, sed pro populo missam ad
Tertiam dicant. 187. 4

Quandonam Beneficiatus non teneatur offerre sacrifi-
cium pro populo remissiuè. 188. 17

In Beneficario duas distinguit obligationes S. Thomas.
419. 18

An Beneficiati teneantur ad horas canonicas non so-
lum ex præcepto Ecclesie sed etiam ex iustitia com-
mutatiua. 372. 26

An Beneficarij teneantur restituere fructus quos non
faciunt suos iuxta ratam omissionis horarum suarum
canonicarum. 329. 43

An Beneficiarius sponte sua acceptans Beneficium, ac-
ceptet etiam onus illi annexum. 389. 13

An Beneficiatus teneatur quotidie recitare. 383. 4

An Beneficiati sacrificium ad tertiam pro populo ad-
stante offerant. 188. 11

An pro ratione omissionis teneatur fructus restituere
Beneficiarius. 323. 11

Beneficia sunt propter ministros ex Caiet. 390. 19

Beneficiarius altari seruire dicitur & de altari viuere.
406. 8. & 9

Beneficiarius non recitans officium non facit fructus
suos, remissiuè. 321. 10

An ordinari Beneficiati & Religiosi ad horas canonicas
teneantur iure diuino, & humano. 371. 23. & 24

An vt beneficiarius aut Clericus in Sacris secularis te-
neatur dicere officium voce sensibili, vt satisfaciat
præcepto. 323. 1

Beneficium.

Dum qui beneficij grossam acquirit & illius sit domi-
nus, an non acquirit dominium absolutè. 159. 12

An Beneficium quod à sua origine habet seruitium an-
nexum, hodie nullum habeat seruitium. 416. 9. & 10

An Beneficium illius qui religionem ingreditur sit infra
probationis annum alicui conferendum. 167. 5

An multiplicitas Beneficiorum sit contra ius naturale
largè sumptum. 410. 1

Index Rerum,

- Quibus causis honestantibus actum, licite possit quis
plura beneficia accipere. 413. 7
- Plures causas excusantes pluralitatem beneficiorum ponit Nauarrus. 422. 2
- Cur pluralitas beneficiorum habeant turpitudinem contra ius naturæ, ratio affertur. 437. 3
- An multitudo beneficiorum simplicium habeat turpitudinem. 423. 6
- Quorum Beneficiorum collatio facta illiterato sit nulla. 421. 11
- An Beneficiatus non recitans vno vel altero die teneatur aliquid restituere. 166. 22
- An perpetuitas quæ est de ratione beneficij sit solum impotentia. 407. 7
- Rationem vt relaxetur ius naturale circa pluralitatem beneficiorum addit Nauarrus. 422. 2. & n. 3
- Conc. Trident. pluralitatem beneficiorum omnino prohibet. 416. 6
- An si quis habeat beneficium Ecclesiasticum ratione cuius tenetur veritate, & transactis sex primis mensibus, si non recitet teneatur fructus restituere pro rata omissionis. 385. 1
- An ex iure antiquo omne beneficium simplex residentiam personalem habeat constitutione sua sibi annexum. 408. 1
- Qui ratione Beneficij aut aliorum titularum est obligatus ad applicandum sacrificium, nequit aliud stipendium accipere. 189. 26
- In beneficij fundatione an cautum sit vt vacet beneficium absente Beneficiario. 167. 3
- An quis beneficio sine animarum cura per alium deseruire possit. 419. 24. & n. 25. 26
- An si beneficium maiorem partem annuæ sustentationis fructibus suis non tribuat, non obliget ad restitutionem. 389. 1
- An quando collatio est Beneficij nullis subiecti litibus aut turbationibus possessio sit liquida. 387. 4
- Quod beneficium non detur in solum titulum, reseruari omnibus fructibus pro pensione, sine consensu resignatarij, & concessione Papæ. 393. 5. & num. 6
- An si quis habeat plura beneficia quorum quodlibet non est sufficiens, & omnia sufficiunt, teneatur ad recitationem officij, Et si non recitet restituere. 389. 3
- An nihil innouandum sit in beneficiis simplicibus. 418. 9
- An iuri naturæ aduersatur, quod quis habeat beneficia plura curam habentia animarum, etiam si sint duo tantum. 439. 1. & num. 2
- An plura beneficia simplicia ex consuetudine non requirunt residentiam, non habeant incompatibilitatem in eadem persona ex natura rei. 420. 31
- An beneficium tenuæ sit Beneficium insufficiens ad sustentandum Clericum. 390. 26
- Seruitorium beneficium ex Ecclesiæ statuto requirit personalem residentiam. 417. 1
- Beneficia simplicia seruitoria an sint ex sua prima institutione, & exigant iure communi residentiam, remissive. 409. 1
- An qui ratione beneficij teneatur recitare horas canonicas sub mortali, si non recitat, teneatur restituere fructus correspondentes officio omisso. 384. 1
- An sit iusta causa distribuendi plura beneficia eidem personæ, quæ in pios vsus fructus beneficiorum impendat. 421. 1
- Quod Beneficium non inducat perfectam recitationem. 389. 9
- An is cui datum beneficium in commendam in utilitatem ipsius Commendatarij, tunc habeat legitimum titulum, ratione cuius percipit fructus. 387. 1
- An Beneficium detur propter officium. 321. 11
- An is qui possidet beneficium etiam si sit lis, teneatur recitare. 388. 1. & n. 2
- Vicaria perpetua an sit Beneficium Curatum. 169. 8
- An sit motiuum sufficiens ad excusandam pluralitatem beneficiorum simplicium opulentior sustentatio, quam exigit is qui alias censetur dignus. 423. 1
- An vni possit duplex dari beneficium si prius non sit sufficiens. 432. 5
- An Beneficium etiam cum cura detur propter officium recitandum. 380. 4
- Quæ sit prima radix quam ius commune constituit incompatibilitatis beneficiorum simplicium. 409. 2
- An in beneficiis curatis sit obligatio Parrochi applicare sacrificium ouibus suis applicatione speciali. 186. 9
- Quid in Beneficiis omnino simplicibus sit sine seruitio. 411. 2
- An in beneficiis curatis ad hoc moueat nobilitas, vt si inter nobilem & plebeium, sit fere æqualis literatura beneficium debeat dari nobili. 421. 13
- An sit peccatum mortale plura beneficia etiam præstimoniam habere. 413. 11
- An sit sufficiens motiuum relaxandi ius iustitiæ distributiue in conferendis pluribus beneficiis vni personæ habenti parentes, &c. 422. 7
- Qui fructus constituent Beneficium perfectum. 390. 24
- An si iura humana consuetudine sint abrogata possit quis habere pluralitatem beneficiorum simplicium. 410. 4
- An qui simoniace habet beneficium possit vti compositionis Bulla. 190. 6
- Beneficiorum coerceratio est dissona rationi naturali. 423. 7
- An plura beneficia curata dentur in commendam perpetuam. 431. 7
- An ille qui habet plura beneficia sufficientia ad congruam, non possit procurare, quod sibi alia conferantur. 417. 13
- An iure decretalium omne beneficium simplex seruitorium quamuis tenuæ residentiam exigat. 406. 12
- An consuetudo possit obtinere quod beneficium seruitorium, etiam eius seruitium per substitutum suppleatur. 408. 7
- An is qui iniuste retinet plura beneficia, qui et si teneatur restituere omnes fructus, non teneatur tot officia diuina recitare, quod sunt iniuste retenta. 393. 1
- An qui habet fructus sufficientes ex patrimonio nequeat fructus beneficij expendere nisi in pauperes & alios pios vsus. 438. 4. & n. 5. 6. & 7
- An omne beneficium seruitorium requirat iure naturali residentiam personalem. 412. 1
- Quandonam multitudo beneficiorum iure optimo reputetur incompatibilis. 437. 2
- An si transferint causæ dispensandi, teneatur quis relinquere plura beneficia. 422. 1
- Si ingressus beneficij Parochialis sint pingues, teneatur Parochus plurimum personarum & frequentius audire confessiones voluntarias, quàm si ingressus tenues sint. 130. 30
- Beneficia simplicia non requirunt residentiam ex generali consuetudine ex Garzia. 418. 2. & n. 3. 4
- An habere plura beneficia sit contra ius naturale. 410. 2. & n. 3
- An si semel fiat collatio ab Episcopo, constituatur beneficium proprie. 407. 6
- An obtinens beneficium quod sit simplex non teneatur in eo residere. 418. 6
- An tenuitas beneficij in Capellano, aut pinguitas sit attendenda. 391. 39
- An non possint vltra congruam multiplicari in vno plura beneficia etiam simplicia. 414. 2. & n. 1
- An

& Verborum.

An pluralitas beneficiorum simplicium iure naturali sit incompatibilis. 419. 27

An habens Beneficium simul habens pensionem teneatur dicere horas Canonicas. 397. 1

An obtinere plura beneficia simplicia non sit absolute contrarium iuri naturali. 432. 4

An pluralitas beneficiorum simplicium quando non sufficiunt ad congruam Beneficiati simplicis sit à iure concessa, 440. 5. & num. 6. & 7.

Beneficia inferiora Ecclesiastica præsertim curam animarum habentia personis dignis & habilibus conferantur ex Conc. Trid. 126. 26

An si quis habeat fructus magni & opulentissimi patrimonij possit recipere beneficium etiamsi valde pingue sit. 438. 1

Vnum tantum beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur, ex Trid. 419. 20

Per generalem consuetudinem beneficia simplicia onus residendi exuerunt ex Lothetio. 418. 10

An plura beneficia curam animarum habentia vni personæ conferantur. 411. 10

An beneficia simplicia data in titulum inspecto iure communi requirant personalem residentiam. 418. 11

An nullus possit habere beneficia in duabus Ecclesiis. 406. 5

An in iure triplex causa dispensandi in pluralitate Beneficiorum assignetur, 421. 4. & n. 5.

An in beneficiis seruitoriis nullus sit dispensandi vsus, 411. 4 & n. 5.

An onus annexum beneficio imperfecto, sit recitare quotidie totum diuinum officium. 390. 6

An Beneficio compositionis vti possint quicumque rem alienam quacunque forma & modo etiam illicito acquisita retinent, creditore non comparente, dummodo non acquisierint sub spe & fiducia huius compositionis 190. 3 n. 4.

An si quis recipiat beneficium curatum sine intentione promouendi se ad Sacerdotium iure naturæ adsit illi titulus sufficiens ad percipiendos fructus, & 366. 15 num. 16.

Beneficium datur sub obligatione exercendi officium, non tamen sub conditione ex Palao. 162. 21

An filius ob importunas preces parentum acceptans beneficium faciat illius fructus. 387. 1

Quæ pluralitas beneficiorum difficile continetur sine notabili damno animarum sibi commissarum, 423. 2

An propter Diaconatus officium iure naturæ detur beneficium. 375. 12

Vtrum sit absoluendus qui habet plura beneficia. pag. 423 1.

Iure communi antiquo seruitoria Beneficia requirunt residentiam. 405. 1

Beneficia curata an non dentur, nisi in concursu præmissis examine coram Episcopo & examinatoribus Synodalibus. 148. 17

Vnde sit illicita & contra ius naturæ pluralitas beneficiorum simplicium. 437. 1

Beneficium non datur simpliciter propter officium. 162. 18

Triplex admittitur Beneficium simplex. p. 404 1.

An sit beneficiorum simplicium pluralitas iure naturali illicita. 413. 4

An si attendatur ad beneficia distributa tria sint attendenda 424. 4 & n. 5.

An possit consuetudine fieri quod quis habeat plura beneficia simplicia, etiamsi quodlibet sit sufficiens ad congruam sustentationem. 431. 1

An in beneficiis omnibus simplicibus, & dignitatibus seruitoriis & non seruitoriis, sufficiens sit morium

nobilitas. 421. 2.

Quæ nobilitatis magnitudo, quæ litteratura, propter quæ detur beneficium. 195. 29.

An seclusa lege Ecclesiastica auferente dominium fructuum à Beneficiato non recitante non sit obligatio iustitiæ restituendi. 377. 13.

An Beneficium detur propter officium diuinum dicendum. 376. 2.

An non sit contra ius naturæ quod quis habeat beneficium vnum etiam curatum & aliud in commendam. 431. 1.

Quid sit tertium genus beneficiorum simplicium, & 407. 1. num. 2. & 3

S. Bernardus.

S. Bernardus Cardinalis qualitates quomodo exprimat. 79. 4

Attributa à S. Bernardo Cardinalibus data residentiam omni ex parte requirunt. ibid. 5.

Breuiarium.

Omnia alia Breuiaria Romanæ Ecclesiæ incorformia derogauit Pius V. 309. 6. & num. 7. & 8

An qui data opera omisso Breuiario Romano recitat aliquoties per Breuiarium Dominicanum cum peccet mortaliter teneatur fructus restituere. 394. 1

Intelligentia constitutionis circa Breuiarium vnde deducatur. 310. 17. & n. 18

An nullus possit vti Breuiario quod non sit Romanum, 395. 10. & n. 11. & 12.

An Breuiarium rectè disponi nequibat nisi ordinem & modum recitandi quotidianum introduceret Papa 311. 6

Bulla.

An Bulla omnes confessiones comprehendat. 287. 5

Quid in calce Bullæ cœnæ contineatur, 190. 8 num. 9

Per quæ verba reuocetur compositio facta per Bullam cruciatæ. 190. 2

An Bulla cruciatæ reuocetur per Bullam cœnæ. 190. 10

C

Canonica, Canonicus.

An **C**anonicus transacto triennio citari debeat personaliter, siue absit de licentia Episcopi siue sine illa. 204. 31

Vtrum Canonici ex iure positiuo teneantur choro assistere, ibique Diuinum Officium cantare. 199. 3

Canonicus coadiutor ex vi coadiutoriæ non tenetur ad recitandum diuinum officium extra chorum. 329. 1

Consuetudine stante Canonicus potest lucrati distributiones quotidianas, ex Garzia. 235. 2

Si Canonicis habeat duos Canonicatus an debeat comitari Episcopum in cuius Ecclesia residet. 244. 29

Canonica quæ est beneficium Ecclesiasticum primo & per se non est præmium virtutis, sed merces laboris 201. 20

Qui Canonici lucrentur distributiones. 243. 26. & n. 27

An Canonici si à suis Ecclesiis vltra tres menses absint quolibet anno priuentur pro primo anno dimidia parte fructuum quos fecerunt suos. 204. 29

An nec post biennium, nec post triennium completum possit Canonicus priuari ob non residentiam. 204. 30

An teneantur Canonici de iure communi psallere ad minus in choro. 359. 6

An si Canonicus qui ex consuetudine, statuto, aut fundatione choro assistit attentione & deuotione debita satisfaciatur obligationi recitandi officium. ibid. 7

An iure Pontificio Canonici teneantur priuatim recitare Diuinum Officium. 199. 1

Index Rerum,

- V**trum Canonicus non recitans Canonice grossam teneatur restituere, 392. 1 & 3.
- A**n quando Canonicus ex illius præbenda honestè sustentari potest pro sui gradus qualitate, liceat sibi eidem Canonico aliquam ex dignitatibus conferre. 432. 2
- A**n nouus Canonicus nihil penitus recipiat de fructibus primi anni. 386. 5
- A**n Canonici teneantur recitare officium diuinum primo anno cum in illo ius acquirant ad fructus dandos. 386. 3
- A**n si Canonicus omittat horas satis sit vt restituat quartam partem fructus pro rata. 381. 13
- A**n Canonicus in exilium missus, aut in carcerem detrusus nocens iuridicè probatus cum re ipsa sit innocens, possit recipere emolumenta distributionum. 224. 4
- A**n licet Canonicus peccet & dignus sit distributionibus, priuari nullo iure constet. 224. 11
- V**trum Canonicus excommunicatus ob publicam Clerici percussorem, possit menses quos habet ex indulto Apostolico computare, vt recuperet absentiam, & sic distributiones lucrari sicut lucrantur qui mensibus illis absunt à Choro. 225. 1
- A**n priuilegium quod Canonicus Pœnitentiarius potest lucrari sit contra ius commune, & sit strictè intelligendum. 229. 2
- A**n Canonicus iniuste condemnatus possit à iudice repetere omnia nocumenta sibi obuinentia etiam lili expensas. 224. 8
- A**n Canonicus non per modum attentati, sed per modum querelæ fructus recuperet, & distributiones. 224. 9
- A**n Canonici capitulares Ecclesiarum siue Cathedralium siue Collegiatarum insignium, possint distributiones lucrari 130. 21 & 22.
- A**n si Canonicus fuerit iniuste excommunicatus, Canonici quibus distributiones sunt partitæ si non facti sunt ditiores, ad nihilum teneantur. 224. 7
- A**n si Canonici receperint distributiones, possint eas sibi retinere. 227. 11
- C**antores qui Deorum templis præ cæteris erant harmonici, Canonicos dicebant præci. 201. 21
- A**n statutum per quod permissum est Canonicis quatuor menses abesse quolibet anno ab Ecclesia, si à sede Apostolica confirmatum, non censeatur derogatum per Concilium. 301. 2
- V**trum Canonicus magistralis prædicaturus in sua Ecclesia per octo dies fiat præsens & lucretur distributiones ante sermonem 230. 13. & 15
- C**uius Canonice antimonice duplex solida sit concordantia. 227. 9
- A**n Canonicus Pœnitentiarius dum negotia ad confessiones attinentia cum pœnitentibus tractat, aut confessiones audit, lucretur distributiones. 229. 1
- A**n Canonici primo anno nihil lucrentur & quid de illius anni fructibus fiat. 386. 1
- A**n possit consuetudo introduci, quod Canonicus qui per quadraginta annos inseruit Ecclesie iubeatur, & in absentia lucretur fructus & distributiones quotidianas. 238. 1
- C**onsuetudine & priuilegio potest introduci non solum quod Canonicus satisfaciat suæ obligationi, si choro assistat priuatim recitans, sed etiam si absens à choro alium substituatur, ex Palao 359. 10
- A**n Canonicus ex vi Canonicatus non teneatur ad aliud quam ad assistentiam religiosam in choro, 359. 14. 15. & 16
- A**n Canonicus à Papa dispensatus etiam sine causa in residentia tutus sit in conscientia. 437. 1
- A**n Canonico qui deseruit per vicarium amouibilem, possit Episcopus causa studij licentiam non residere concedere. 150. 4
- A**n Canonici non residere possint ultra tres menses à Concilio assignatos. 303. 1
- C**anonici omnes diuina per se, & non per substitutos debent obire officia ex Conc. 240. 9
- Q**uod statutum Canonicos à residentia in choro excuset. 301. 1
- C**anonicus etiam ex vi consuetudinis immemoralis non potest lucrari distributiones quotidianas tribus mensibus recreationis à Concilio concessis, ex Congreg. apud Garziam. 235. 2
- A**n possit consuetudine introduci, vt Canonici alliantur ad assistendum officio nocturno. 236. 4
- A**n Canonici interessentes diuinis fiant quotidie Creditores pro rata interessentiæ diuinorum illius stipendij quod est ultra grossam assignatum. 204. 23
- V**trum Canonici distributiones quotidianas quæ propriæ sunt tales faciant suas. ibid. 24
- C**anonicus an possit referuare distributiones quotidianas, quas lucratus est per totam vitam suam. ibid. 25
- C**anonicus qui habet priuilegium absentie ad lucrandas distributiones non potest per iudicem cogere Capitulum ad distributionum restitutionem, quas bona fide partitum est in reliquos Canonicos ex Bonac. 245. 50
- P**riuilegiatus habet ius ad fructus & distributiones à die quo Romæ expeditæ sunt Bullæ priuilegij non à die subscriptionis supplicæ, ibid. 51 & 52.
- A**n Canonicus & Portionarius satisfaciant interessentes choro non cantantes, 358. 1 & 2.
- A**n ex consuetudine statuto & fundatione Ecclesie possit fieri, quod Canonici lucrentur distributiones quotidianas quamuis non recitent. 358. 3
- A**n dum Canonicus lucratur fructus, distributiones lucretur, 240. 4 & 5.
- A**n dispensatus in non residentia non lucretur fructus, nisi id expressè concedat Pontifex in dispensatione, 241. 6 & 5.
- Q**uod Canonicus aut dignitas alicuius Ecclesie Cathedralis, aut Collegiatae insignis habentes sufficientes prouentus omnino non resideant, introduci nequit. 234. 40
- A**n Canonici ex naturali æquitate, & iuris naturalis efficacia adstringantur ad interessentiam Chori. 200. 19
- C**ausæ quibus Canonici & Præbendati excusantur ne amittant distributiones, afferuntur. 231. 1
- A**n Canonicus non assistens Choro, non recitans officium diei, &c. teneatur fructus restituere, iuxta Bullam Pij V. 306. 1
- A**n consuetudine introduci possit vt aliqua hebdomada vnus Canonicus non occupatus, & absolutus à residentia, pro alio substituatur, 240. 7 & num. 8.
- Q**uonam strictiori iure teneantur Canonici interesse Choro ad Diuinum Officium celebrandum ideoque debitum cultum exhibendum. 200. 18
- A**n Canonice Cathedralium, & Collegiatarum insigniam, residentia non solum sit personalis præsentia, sed quotidiana statutis temporibus interessentia. 199. 11
- S**i Canonicatus est in eodem loco vbi est Parrochialis, an possit vtrique inseruire & habere distributiones quotidianas. 151. 1
- A**n Canonici & Præbendati existentes in seruitio Regiæ Capellæ, possint lucrari fructus suorum Canonicatum. 244. 31
- A**n stante consuetudine missus Canonicus ad negotium Ecclesie possit lucrari distributiones quotidianas. 235. 3
- P**rouentus ex Canonice ad quot capita reducuntur. 202. 1

& Verborum.

Canonici non possunt vltra tres menses abesse vigore cuiuscumque statuti aut consuetudinis, ex Conc. 204. 32

Cantare.

Maiores in choro non debent Cantare, sed meditari quæ ab inferioribus cantantur, ex Caiet. 359. 9

Capella, Capellania, Capellanus.

an Capellaniæ cum onere missarum dentur iuuenibus. 391. 41

an Capella sit incompatibilis cum Canoniatu & Parochiali. 429. 7

An vsque ad quadraginta dierum spatium possit non celebrare nec per se, nec per alium Capellanus. 429. 5

an Capellanus ius habeat ad percipiendos fructus. 391. 42

An cum Capellania est instituta ad aliquas missas dicendas cum onere coadiuandi in cura animarum in Ecclesia Parochiali, teneatur Capellanus ad residentiam personalem sicut Parochus. 407. 11

Quandonam absque vacantia teneatur celebrare Capellanus. 429. 4

An etiam si quotidie ex vi foundationis teneatur celebrare Capellanus possit vna vice in hebdomada non celebrare. 429. 3

an si Capella fundetur cum obligatione certi numeri missarum, & inseruendi Ecclesiæ in diuinis, teneatur hoc adimplere Capellanus. 429. 6

an Capellaniæ fundatæ auctoritate Papæ aut Episcopi sint beneficia habentia seruitium ad altare. 407. 4

An sint quædam Capellaniæ institutæ & erectæ auctoritate Episcopi, vt sint spirituales. 407. 5

an Capellanus teneatur recitare illis diebus quibus fructus beneficii correspondent in ea parte quæ correspondet. 391. 43. & 44

an Capellanus qui ex propriis bonis fundauit Capellaniam teneatur recitare, etsi non recitet fructus restituere. 385. 1

An habens Capellaniam collatiuam quæ est beneficium Ecclesiasticum, & obligat ad recitandum horas Canonicas si litterarum vacet, & non sit in sacris satisfaciatur, & non teneatur restituere fructus. 396. 7

An eo ipso quod Capellanus fundauit Capellaniam, iam bona illa facta sint Ecclesiastica. 385. 3

Capitulum.

si Capitulum temporibus designatis ad diuina celebranda, & ipsum celebretur, an Capitulares illi interessentes possint lucrari distributiones. 230. 20

An Congregationes capitulares habendæ non sint, eo tempore quo diuina officia celebrantur. ibid. 24. & 26

an Capitulum eo ipso quod aliquem Præbendam mittit ad aliquod negotium, declaret; quod absentia illius sit in euentem Ecclesiæ suæ vtilitatem & 226. 2. 4

Cardinalis.

quæ Cardinalium declarationes non sint receptæ in Hispania. 233. 17

In schismate possunt Domini Cardinales conuocare Concilium. 71. 39

an Cardinales excipiantur à residentia personali suorum Episcopatum. 134. 19

Cardinales si sint Episcopi & Pastores iure antiquo non possunt eximi lege aliqua generali. 92. 4

An vbi sunt Cardinalium declarationes receptæ, illis sit omnino obediendum. 233. 21

An teneantur Cardinales assistere Papæ, vt consulant in rebus agendis, concernentibus totam Rempublicam Christianam? 92. 11

an Cardinalis ex vi Cardinalitiæ dignitatis est liber à residentia in Episcopatu multum distante à Romana Curia, 91. 1. & 2

Ioannes XXII. expressè excipit Eminentissimos Cardinales à residentia beneficiorum curam animarum habentium. 93. 14

an Cardinales Papæ assistentes habeantur pro residentibus. ibid. 15

an Cardinales Episcopi non teneantur residere siue ante Cardinalatum siue post ipsum Episcopi consecrentur. ibid. 21. & 22

an Cardinales non possint ex Curia Romana discedere sine licentia expressa Papæ. 92. 13

Cardinalis est adstrictus iure Vniuersalis Ecclesiæ, cuius bonum præferendum est bono particulari. ibid. 10

An ex vi officij debeant personalem residentiam Cardinales. 80. 7

Inter Papam & Cardinales ex vi Cardinalatus, non est tantum simplex vnitas, sed etiam quædam identitas. ibid. 8

Cardinales sunt cardines Romanæ Ecclesiæ, quibus ostium Pont. adiutus, totam vniuersalem gubernat Ecclesiam. ibid. 9

Dignitas Cardinalitia altior est quam Archiepiscopalis & Patriarchalis, ex Eugenio IV. ibid. 10. & 11.

Cardinalatus dignitas cum Sede Apostolica vniuersas regit Ecclesias. ibid. 12

Eugenij IV. testimonium illustre. ibid. 13

An sub mortali teneantur non abesse per multum tempus. ibid. 14

Cardinalatus an incompatibilis sit cum Episcopatu. 92. 5

An ex vi Tridentini non tenentur Cardinales Episcopi non residere Romæ, sed solum tenentur residere in sua Diocesi, si non assistunt Romæ. 94. 23

Cardinalis etsi habeat ex vi suæ dignitatis sponfam suam Romanam Ecclesiam vt coadiutor Papæ, tamen dum est Episcopus habet aliam. ibid. 27

Cardinalatus & Episcopatus videntur esse incompatibiles de iure. 76. 24

Cardinalium Papæ assistentium tres ordines distinxit idem B. Syluester. ibid. 10. & 11

An Canonici deputati ad ratiocinium faciendum habeantur pro præsentibus in choro. 227. 16

Promotus ad Cardinalatum an Episcopatum prius habitum retinere possit, vel etiam ad illum eligi. 6. 20

Cardinalitiam dignitatem iure humano introductam esse in Ecclesia, & summum Pontificem posse illam extinguere, qui asserant? 75. 1

Ante Bonifacij VIII. tempora paucissimis Cardinalibus, idque raro, & non nisi ex graui causa Episcopatus iura demandabantur. 92. 3

Officium & dignitas Cardinalium Romanæ Ecclesiæ ex primatio suo obiecto, & exercitio, originem ducit à iure diuino & Ecclesiæ traditione 75. 3

Cardinales lumina & columnæ Ecclesiæ. 77. 31

Cardinales, flores orbis electi ex vniuersa Ecclesia vt viri excellentissimi in vita & doctrina, ex Caiet ibid. 32

An ad Cardinales rerum arduarum pertineat decisio. 78. 33

Ab exordio Ecclesiæ sicut & hodie summis Pontificibus in regenda gubernandaque Ecclesia vniuersali assistunt Cardinales. 75. 8

Cardinales B. Syluester coadiutores suos in Concilio generali

Index Rerum,

- generali congregatos vocauit. ibid. 9
 Quas circumstantias debent seruare Cardinales. 56. 40
 Quando Sacra Rota Romana nixa declarationibus Cardinalium sententiam tulit, an sit iuridica declaratio. 122. 7
 An declaratio Cardinalium derogat priuilegium Eugenianum vniuersitatibus concessum. 153. 6
 qui Cardinales priuilegiati. 90. 35
 Quoad primum & secundum DD. Cardinales succedunt Apostolis, quatenus coadiutores summi Pontificis. 76. 16
 Quale sit præcipuum exercitium eximæ dignitatis Cardinalitiæ. ibid. 20
 Quanti æstimandi dignitas Cardinalitia. 77. 24
 Cardinalium quod officium. 29. 2
 Quo priuilegio non possint vti Cardinales in suis titulis. 262. 14
 Cardinales assumpti sunt in adiutorium gubernationis totius orbis. ibid. 21
 Cardinalatus dignitas maior est dignitate Archiepiscopali. 76. 12
 Cardinal. in conuocando Concilio desideribus, ad quos pertineat conuocare, 71. 41. & 42
 Si vnus sit solus Cardinalis in Conclauis an possit eligere Summum Pontificem. 56. 48
 an Cardinalis Episcopus excusatus sit à residentia personali in suo Episcopatu? 92. 7
 Si Doctor grauis & classicus declaratione Cardinalium vratur, est in vtroque foro amplectenda. 122. 10
 Cardinalibus interpretibus quæ authoritas data sit, ex Zippeo. 121. 4
 officium Cardinalis primarij quod. 79. 1
 Cardinalis non eligitur in Episcopum, sed postulat. ibid. 2
 Cardinalis ex vi sui officij tenetur assistere summo Pontifici, & illum coadiuuare. ibid. 3
 Ab institutione ordinis Cardinalitiæ dignitatis sacro Collegio aggregati sunt Cardinales Episcopi. 88. 12
 Facta à Cælestino Papa reuocata sunt, quòd sine Cardinalium consensu ea fecit. 77. 29
 Cardinalis an possit eligi ad quemcunque Episcopatum. 6. 23
 An duo Cardinales in Conclauis remanentes ius eligendi habeant. 56. 47
 Cardinales sunt flores Orbis electi ex vniuersa Ecclesia. ibid. 21
 An non possint Eminentissimi Cardinales in sede vacante ea quæ sunt iurisdictionis ordinariæ Pontificis. 262. 11
 Cardinalis dignitas quantum sit sublimis, & aliis excellentior, 75. 6. & 7
 Quandonam electio solis Cardinalibus concessa est. 56. 38
 Cardinalatus officium & dignitas ex traditione habetur Ecclesiæ. 78. 41
 Cardinalatus Romanæ Ecclesiæ in quot discipulis sit significatus de iure diuino? 92. 8
Circumstantia.
 quæ Circumstantia aggrauans sit ex præcepto confitenda. 401. 16
Clausula.
 Quid, *propositis pœnis* in Bulla Piana intelligendum veniat. 395. 9
 an Clausula ex certa scientia apposita in confirmatione facit eam specialem, etsi non inferatur tenor rei confirmatæ. 301. 3
 Quid illa verba *quantum eis Deus dederit*, significant. 339. 29. & 30
 an Clausula motu proprio & ex certa scientia suppleat vitium subreptionis, & obreptionis. 430. 6
 vbi nam Clausula *motu proprio & ex certa scientia* non operetur exclusionem inhabilitatis subiecti, 430. 3. & 4
 Quid per verba *Infirmorum desiderium* veniat notatu dignum, 267. 18. & 19
 Cum in aliquo priuilegio alicui personæ concessio, aut communitati ponitur clausula, quod vt derogetur, quid requiratur. 152. 3
 per Clausulam generalem non obstantibus quibuscumque priuilegiis, an non sufficienter declaretur voluntas Pontificis derogatoria huius priuilegij. 153. 4
 an Clausula *ex certa scientia* idem valeat ac *de plenitudine potestatis*, & suppleat ea omnia quæ consistunt in iure. 302. 4. & 17
 An etsi posita clausula *ex certa scientia*, sit confirmatio ex certa scientia & confirmet actum aliàs de iure inualidum. 301. 2
 Quid per verbum *nisi dispensetur*, significetur, 258. 15. & 16
Clemens.
 Clemens VIII. cur duos viros Hispanos reprobauit in examine Episcoporum. 190. 11
 S. Cl. quot annis quoad externa gubernarit. 43. 25
 Clemens non renuntians poterat ex vi præfata electionis immediatè post Petrum in Cathedra sedere. 43. 19
 solus Clem. fuit immediatus successor Petri. ibid. 24
 Clemens VIII. constituit & decernit officium sæculare, & expressè Inquisitoris generalis officium non excusare Episcopos à residentia personali in sua Diœcesi. 114. 3
 Clemens immediatè electus à Petro electioni suæ cur renunciauit. 55. 35
 Clementis Papatui vera fuit renunciatio. 42. 11
 an Clemens propriè renunciauit. ibid. 12
 An fuerit immediatus successor Petri. ibid. 13
 Clemens verbo & oratione instabat, & Linus & Cletus exteriora ministrabant. ibid. 14
 Clemens V. sedem mutauit ad instantiam Philippi Francorum Regis. 37. 6
 Clemens V. decernit eum immunem ab irregularitate qui iniustum aggressorem pro tuenda propria vita occidit, 85. 33. 34. & 35
 Clemens VIII. noluit concedere cuidam Episcopo exercenti officium Inquisitoris generalis in curia Regis Catholici, & non residenti, quod etsi fructus faceret suos, posset gaudere alternatiuæ beneficio. 178. 2
 Clemens primus posuit in executione in Ecclesia vt publicè officium constaret ex septem horis. 323. 2
 Clemens V. determinat legem superiorem tolli nec dispensari posse per inferiorem. 246. 3
 De correctione fraterna quid senserit Clemens Papa. 65. 6
 Causa renunciationis Clementis à Papatu. 43. 21
Clericus.
 Ab omnibus & singulis Clericis sæcularibus in psallendo idem modus & ordo in diuinis officiis & Canonicis horis obseruetur, ex Conc. 315. 2
 Clericus non recitans, aut non residens non tenetur restituere ante sententiam iure naturali, ex Syluestro remissiuè, 420. 28. 29. & 30
 licet Clericus non residens priuetur beneficio non tamen reperitur coarctari, vt fructus restituere teneatur, ex Abbate. 162. 17
 an Clericus & Canonicus Romanus aduena Mediolani non teneatur legibus Romanis. 319. 19
 an Clericus ordinatus ad titulum Patrimonij solum peccet

& Verborum.

- peccet mortaliter contra Religionem, 321. 11. & 13
- an Clerici saeculares in sacris & Beneficiati Archiepiscopatus Mediol. in quo recitatur officium Ambrosianum existentes in sua diœcesi teneantur tale officium recitare, 317. 8 & 9.
- quandonam Clericis liceat manu propria pugnare, victoria causa. 83. 8
- Nulla communitas clericalis, siue regularis, siue saecularis, rei ablatæ sibi recuperandæ causa, & à qua siue iustè, siue iniustè est expoliata potest sine grauisimo scandalo & peccato mortali pugnare propria manu. ibid. 9
- Clericus potest vltius sibi accipere ex fructibus beneficij, quando vltra id quod ex officio debet longe plus laboris & industriæ impendit in Ecclesiæ vtilitatem, ex Card. de Lugo. 194. 26
- an Clericus victum & vestitum sibi artificioso, vel agricultura absque officij sui detrimento possit parere. 391. 37
- an Clerici etiam si habeant magna bona patrimonialia possint ea & eorum fructus ad quod voluerint expendere. 439. 12
- an Clericus Canonicus Milanensis si vadat Romam aut extra Diœcesim suam Mediolanensem, & è contra, & quot modis hoc possit contingere, 318. 1. & 2
- an Clericus Romanus non possit vti Breuiario Ambrosiano, si paucis diebus quam viginti, aut triginta Mediolani existat. ibid. 3
- An non sit licitum sine peccato mortali Clerico Romano recitanti officium Romanum, vel vno die recitare Officium Ordinis Prædicatorum, aut Carmelitarum, &c. 317. 1
- an Clericus Romanus non satisfaciatur nisi reciter in Breuiario à Pio V. disposito, ex eodem. 371. 18
- Et cur. ibid.
- Christi præceptum impositum est Clericis ne propria manu pugnent, ex SS. Patribus. 83. 15
- an Clerici percussor publicus eo tempore quo excommunicatus est toleratus distributiones non lucretur, 226. 4
- Clericus ex hoc ipso quod sit clericus in sacris tenetur dicere horas canonicas, ex S. Thoma, 368. 5. & 6. & 7
- Clericus potest percipere fructus beneficij Curati in absentia causa subditorum, ex Panormitano. 148. 8
- an Clericus possit ex redditibus Ecclesiasticis viuere secundum decentiam sui status. 193. 14
- Clericus ex redditibus potest viuere secundum qualitatem beneficij, non tamen secundum qualitatem personæ. 194. 15
- Omnes ordines Clericorum ordinantur ad altaris ministerium. 84. 22
- quando Clericus duplici mortali maculetur. 321. 9
- cum Clericus priuatur propter non residentiam, an cogatur restituere fructus. 162. 23
- an Clericus Romanus per tres aut duos dies existens aduena Mediolani possit vti Breuiario Ambrosiano, ita vt satisfaciatur penso diuini officij. 319. 8
- an Clericus habens bona patrimonialia in articulo necessitatis proximi non possit vti bonis beneficij, si alias habeat bona patrimonialia quibus sustentetur 439. 15
- An excommunicetur quicumque Clericus qui communicauerit scienter & sponte cum excommunicatis à Papa. 335. 54
- Clerici debellantes sacrorum Canonum sunt contemptores. 84. 16
- an Clerici pugnantes etiam ob iustam patriæ defensionem etiam cum merito vitæ æternæ incurrant irregularitatem. 85. 32
- Licet ex iure gerere bella iusta meritorium sit, tamen Clericis illicitum. 84. 25
- In quo casu possit Clericus bellum gerere. 83. 6
- In quo casu non sit licitum. ibid.
- an Clericus diues ex patrimonio possit ex iure duas pitancias pro vno sacrificio accipere nisi aliud obstat, 439. 13. & 14
- An ex vi matrimonij in Ecclesia latina amittatur Clericatus. 398. 4
- tenentur Clerici & Episcopi in bello propriis manibus pugnare in defensionem Regni & patriæ ex Arauio. 85. 29
- Clericus in duobus dicitur non residere. 18. 4
- Coadiutor.*
- an Coadiutores viuente coadiuto non sint verè & propriè Canonici. 330. 2
- quandonam Coadiutor habeat ius ad beneficium. 240. 6
- Coadiutor in parrochialibus non releuat Parrochum in totum, sed datur in adiutorium onerum. 170. 11
- si Coadiutor datur ab Episcopo propter illiteraturam, infirmitatem &c. non potest abesse sine Episcopi licentia, qui prouidebit de alio idoneo, 143. 3. & 4
- Commendatarius, Commenda.*
- quandonam Commendatarius non habeat Canonicum titulum, nec disponat de fructibus vt verus Beneficiatus. 388. 3
- An commenda perpetua dicatur titulus qua ius approbat modum habendi beneficia in commendam. 431. 6
- Concilium.*
- Concilium immemorabilem consuetudinem exclusit iuxta Cardinalium declarationes. 233. 16
- Concilium Tridentinum solum requirit licentiam nouam à Papa concessam, vel ab Episcopo cognitam & approbatam ratione studij. 149. 25
- Concilium generale sine autoritate Papæ acephalum est. 72. 3
- Conclauæ.*
- Conclauæ solum est ordinatum ad electionem summi Pontificis. 262. 12
- Confessarius, Confessio, Confessor.*
- Quodnam ius habeat Confessor. 400. 14
- An si Confessarius solum imponat pœnitentiam, vt in illam mutet pœnam purgatorij posse hanc per alium satisfacere. 396. 4. & 5
- an Confessarij possint excusari ab officij diuini recitatione. 326. 15. & 16
- Quis possit à Confessario quocumque absolui. 349. 36
- quemnam Confessor teneatur denunciare. 350. 51
- An hæreticum non externum teneatur denunciare Confessor. ibid. 52
- An non sit necessum quod Confessarius qui dispensat aut dat consilium, id faciat intra confessionem. 287. 2
- An tam integritas confessionis quàm dolor de peccatis cadant sub præceptum diuinum de confessione. 341. 5. & 6
- quemnam Confessor teneatur denunciare. 350. 51
- Confirmatio.*
- an Confirmatio in forma speciali dicatur in qua est insertus tenor rei confirmatæ. 301. 5
- Congrua.*
- an Congrua taxetur ex hominum estimatione. 420. 32
- Consuetudo.*
- an Consuetudo immemorialis non sit mera gratia Principis. 304. 12
- an Consuetudo possit interpretari legem diuinam. 133. 9. & 10
- an Consuetudo & statutum ad ius humanum pertineant. 428. 7
- an

Index Rerum,

an Consuetudo humana non possit præualere contra legem diuinam. 418. 14
 An leges nouæ soleant immemorialibus consuetudinibus derogare, nisi quoties irrationabiles visæ sunt legislatoribus. 233. 8. & 9
 Non excludi immemoriam consuetudinem existimat Palao. 233. 10
 Consuetudo immemorialis præsumitur ex fundatione, vel priuilegio, aliove iusto titulo dimanare. 233. 11
 Quæ rationabilis consuetudo videatur. 230. 14
 An contra naturam rei non possit esse consuetudo etiam immemorialis. 135. 3. & 4
 aliud Consuetudo immemorialis, aliud Principis priuilegium. 304. 5
 quotiescumque Consuetudo à lege vt iniqua & irrationalis damnatur ac reprobatur, tunc damnata eodem pacto censetur quæuis consuetudo etiam immemorialis, ex Couarruua. 231. 31. & 32
 An immemorialis Consuetudo non excuset à residentia, in Cathedralibus & Collegiatis insignibus. 232. 3
 immemorialis Consuetudo an non comprehendatur in reuocatione consuetudinis, etiam dictione vniuersali. 232. 4. & 5. & 6
 an Consuetudo rationabilis debeat respicere rationis honestatem. 234. 36
 quæ Consuetudo irrationabilis dicatur. ibid. 37
 Consuetudo irrationabilis est, quæ est contra ius diuinum aut naturale, ex Sanchez & aliis. ibid. 39
Corpus.
 Corpus humanum tripliciter consideratur. 270. 54. & 55. & 56
 Corpus non est perfectum quod non potest à se membra putrida abiicere. 61. 9
Curatus.
 quandonam Curatus teneatur substitutum constituere quis Sacerdos sit. 200. 17
 Curatus ad quid non teneatur sub mortali. 129. 22
 Curatus an debeat obtinere licentiam ab Ordinario in scriptis. 167. 6. & 7
 an Curati teneantur quoties celebrant offerre pro populo, à quo accipiunt decimas. 189. 20
 an Curati etsi iure diuino teneantur pro ouibus suis sacrificium offerre, non sint obligati ad applicandum sacrificium speciali applicatione, sed pro ista possint accipere nouum stipendium. 187. 2
 Curatus non tenetur audire confessiones subditorum quoties illi volunt confiteri, sed quoties indigent, & illis est necessarium confiteri, ex Ioanne Medina. 130. 33
 an Curati non possint abesse sine causa per Episcopum cognita & approbata. 153. 7
 Quandonam lege charitatis non teneatur curatus. 129. 23.
 Quandonam vituperatione sit dignus & venialiter peccet. ibid. 24
 An arctiori vinculo debeant residere Canonici quam Curati. 152. 9
 Cogendi sunt Curati ad subeundum per se ipsos, & non per substitutos ea munia ad quæ tenentur. 126. 27. & 28
 Curatus inferior qui vltra duos menses absuit à sua residentia potest, & debet cogi per Episcopum ad restitutionem fructuum pro rata temporis absentia, ex Sacra Congreg. 171. 3
 Quando tenebitur Curatus audire confessiones. 130. 35
 An si non sit alius qui docere possit, quam ipse Curatus, tunc adsit publica vtilitas. 151. 3

D

Damasus.

Damasus Papa in Episcopos inuehitur. 125. 20. & 21

David.

David ob famis necessitatem crimen non commisit, dum panes propositionis comedit. 273. 5

Decima, Decimatio.

An iure naturæ præciso non teneatur quis dare decimas ad sustentandos ministros Ecclesiæ. 377. 12
 quæ Decimatio sit tropologica & impropria. 272. 4
 ius Decimarum postquam tertiæ datæ sunt Regi Catholicosylade imminutum est. 188. 5

Decretum.

In quibus decretis Eminentissimi Cardinales comprehendantur. 89. 24

In quibus Concilium Tridentinum non sit receptum in Germania. 90. 25

Patrum Concilij Trid. decretum, 155. 1. & 2

Qua ratione Decretum istud cohæreat cum illo, in quo ipso iure subtrahuntur fructus omnes, pro rata temporis absentia. 155. 5

in Decretis pœnalibus etiamsi dicatur quod pœna incuratur ipso facto absque vlla declaratione, intelligitur de declaratione pœnæ, non vero de declaratione criminis. 158. 2

quod Decretum comprehendat solum Episcopos priuatiuè quoad omnes alios. 262. 6

an Decretum Concilij intelligatur in coadiutoribus Parrochorum cum titulo curæ animarum. 143. 1

per Decretum Concilij non est derogatum indultis Apostolicis, ex Cong. Card. 245. 46

Deus.

Deus voluit ad sacerdotes quæ Ecclesiæ disponeda sunt pertinere, non ad sæculares potestates, ex Ioanne PP. 109. 21.

Diaconus.

an Diaconi iure naturæ etiamsi non recitent horas Canonicas fructus faciant suos. 375. 13

Dionysius.

Dionysius primus paræcias, sed non Dioceses Episcopatum diuisit, 22. 3. & 4

Dispensatio.

in Dispensatione iuris diuini de residentia personali quæ intelligatur conditio. 117. 1.

per Dispensationem aufertur matrimonij spiritualis & corporalis obligatio. 27. 45

quandonam Dispensator peccet mortaliter peccato acceptionis personarum, 417. 9. 10

an Dispensatus in vnica comestione non sit dispensatus in esu carniū. 296. 2

an Dispensatus absolutè in abstinentia à carnibus sit etiam absolutus à lege ieiunij. ibid. 1

Ante actualement dispensationem materia voti de elemosyna est ex natura rei opposita cum materia voti paupertatis. 100. 10

Qui nullatenus indigeant dispensatione ad edendum cibos Paschales delictatos ratione infirmitatis. 276. 2

Quæ dispensatio tacita non subsistat iuridicè aut extraiudicialiter. 115. 6

an Dispensatio Pontificia esset iniqua, si cessante causa non cessaret. 117. 3

an Dispensationem à cibis quadragesimalibus possit facere superior regularis cum suis subditis. 270. 49

Quodnam non videatur dispensatio sed interpretatio legis per epiikiam. 255. 11

quousque Dispensatio à Papa sit facta, materia voti ingrediendi Religionem est impeditiua maioris boni. 100. 9

an Dispensatus in lege ieiunij de non edendo nisi semel.

& Verborum.

mel, non sit dispensatus in esu carniū, & lactici-
niorum. 294.3
quis possit Dispensare tam in impedimentis dirimentibus, quā non dirimentibus. 258.1
dum inferior Dispensat in lege superioris quid requiratur. 253.6 an statim ac causa motiua dispensandi cessauit, statim ius diuinum exerat vires suas. 117.2
quæ temporales Dispensationes non residendi faciendæ ab Episcopo. 254.6
Dispensatio circa cibos quadragesimales an sit faciendā imponendo præceptum ne quis cibos noxios manducet. 281.1
An quando causa est dubia requiratur dispensatio facta virtute Bullæ à Medico spirituali. 285.13
quæ Dispensatio non sit propria. 248.7
Dominus ouium potest cedere iuri suo; & sic cum Pastore dispensare, vt velit ei concedere, quod absit à custodia personali gregis. 22.6
Quot modis sumatur dispensatio. 278.1
ad quam Dispensationem requiratur causa sufficiens. 242.7
Quid sit publica generalis dispensatio. 281.8
an Dispensatus in esu carniū, sit dispensatus in præcepto de vnica comestione. 295.1
Ad quem potestatem dispensandi in lege plenaria habere pertineat. 277.12
an Dispensator sine causa beneficiorum simplicium mortaliter peccet, si plura eidem personæ ultra congruam distribuatur. 421.1
Quid requiratur ad dispensandū in lege Papali. 278.17
An ad gubernatores ciuitatis, qui iuridicè petunt dispensationem attineat de cibis paschalibus prouidere. 272.7
an ad Dispensationem latè sumptam requiratur notitia certa & euidens defectus legis. 278.2
quæ Dispensatio sine magno scandalo totius Ecclesiæ concedi non possit. 275.8
In qua relaxatione consistat dispensatio. 251.17.18
quæ Dispensatio possit fieri ab Episcopo. 259.9
An existente causa dubia opus non sit dispensatione. 285.24
an Dispensatio inferiorum in lege superioris non deroget authoritati & iurisdictioni superioris. 257.9
an Dispensatio propria sit legis relaxatio implicita. 279.5
an requiratur Dispensatio ex iure antiquo, remissiuè. 416.3
vnde Dispensatio tacita possit dici virtualis, ex eodem. 115.8
quæ Dispensatio sit obligatio implicita obligationis præcepti naturalis, conseruandi salutem corporis politici. 281.2
an si Dispensatus à Prælato in euidenti necessitate de vnica comestione, sit simpliciter dispensatus de ieiunio. 298.5. & 6
An in Canonicatibus requiratur dispensatio, vt quis plures habeat. 416.2
an Dispensatio sit stricti iuris & strictè interpretanda. 300.13
An propter periculum imminentis contagij concedatur dispensatio. ibid. 15
an Dispensatio subreptitia in exprimenda falsitate impugnari possit. 174.8
an deat Dispensatio tacita & virtualis. 115.2
An actu grassante peste & epidimia sit quis dispensatus. 263.1
an quando Dispensatio non est debita, possit legislator imponere multam. 290.7
An quando periculum est dubium non requiratur dispensatio Bullæ. 285.19
quæ Dispensatio ad solos diuites extendatur. 264.6

Distraçtio.

an Distractio inuoluntaria sit contra substantiam orationis. 336.12
quæ Distractio aut diuersio interior licet voluntaria destruat attentionem virtuales requisitam ad orationem. 338.17

Distributio.

quænam Distributiones sint stipendia quædam personalia, quæ ex redditibus Ecclesiæ, Canonicis, & Beneficiariis, seu Clericis Cathedralium diuinis Officiis interessentibus pro diuino officio in choro dicendo tribuuntur. 203.20
An si quis priuetur distributionibus quotidianis, priuetur fructibus beneficij. ibid. 21
an cum Distributiones sint distinctæ à nomine fructuum non veniant distributiones quotidianæ. ibid. 22
cur Distributiones quotidianæ propriæ dicantur Manualia. 202.12
quæ Distributiones improprie dicantur, ex Zerol. 203.13
an Distributiones omnes quotidianas percipere debeant illi qui licentia legitime obrenta studiorum causa absunt. ibid. 14
quæ Distributiones sint massa communis. ibid. 16
An requiratur quod in libello simplici ad Pontificem fiat expressa mentio de distributionibus improprie. ibid. 17
quæ Distributiones sint reali onere grauata. ibid. 18
Quæ obligatio sit ex iustitia orta ex contractu, quo quis se obligat assistendi choro, etiam si non sint distributiones sibi acquirendæ. 238.4
An supposito quod distributiones quotidianæ sint assignatæ (non consentientibus Canonicis) non possit introduci consuetudo perpetua, quod distributiones istæ illis non dentur. 238.5. & 6
An sufficiens causa sit necessitas, vt absentes à choro percipiāt distributiones. 224.1. 2. & 3. an si quis defendendo iura Ecclesiæ iniuste, vel iuste excommunicetur, ipsi debeantur distributiones ab Ecclesia pro cuius defensione excommunicatur. 228.23. 24
An pœna priuationis distributionum solum incurrat ob absentiam à Choro ultra menses vacantia, quos habent ex indulto Apostolico. 226.2
Consuetudo introducta post Conc. Triad. de lucrandis distributionibus quotidianis, an sit maioris vacationis quam trium mensium. 235.1
An Tonfura non sit sufficiens causa, vt Canon lucretur distributiones quotidianas. 237.1. non debent lectori distributiones quotidianæ pro illis horis, quibus legit, ex dispositione iuris communis, ex Garzia. 229.7
quæ Distributiones affectæ sint oneri pensionis. 201.8
an Distributor libere institutus possit seipsum inter pauperes computare. 196.46
an distributiones quotidianæ non sint fructus beneficij, nec in iure veniant nomine fructuum. 202.11
an Distributiones quotidianæ dentur assistentibus in choro. 382.7. consuetudo an possit introduci, quod neque absentibus quacumque causa etiam infirmitatis distributiones dentur. 223.2
à quibus Distributiones sint exoptulandæ. 245.53. & 54
An quod infirmis dentur distributiones possit consuetudine introduci. 237.1. an possit introduci consuetudine, quod anniuersariorum distributiones absentibus dentur. 237.1. an si quis assuetus sit non residere, si in infirmitatem incidat, & Capitulum faciat habere notitiam suæ infirmitatis, lucretur in conscientia distributiones toto tempore infirmitatis. 223.9.11
an si Distributio attendatur quom fit, si postponantur digniores, istis sit iniuria & peccatur contra iustitiam distributiua. 423.3

Index Rerum,

- an Distributiones ex natura rei solum debeantur realiter presentibus. 236. 5
- Distributiones quotidianæ an dentur presentibus, siue realiter siue fictione iuris. ibid. 6
- An interessentia solum sit sufficiens ad lucrandas distributiones sine cantu. 359. 13
- Infirmis non debent dari distributiones quotidianæ, ex Garzia. 238. 3
- An duæ partes distributionum ponantur loco fructuum, & tertia relinquatur interessentibus. 245. 49
- An consuetudo introduci possit, aut fieri statutum à Papa confirmatum, quod distributiones non dentur interessentibus, sed applicentur fabricæ Ecclesiæ. 238. 2. & 3
- Quod introductum est lege, aut privilegio, aut consuetudine, quis absens lucretur fructus, potest etiam introduci consuetudine quod lucretur distributiones quotidianas. 236. 1
- An studetes lucretur distributiones quotidianas. ib. 2
- An si non adsit consuetudo possint lucrari distributiones quotidianas. ibid. 3
- E**
Ecclesia.
- E**CCLESIA. An non possibile aliquem in pluribus Ecclesiis deseruire. 409. 8
- Antiquitus in Ecclesia nullus Præbyter aut Episcopus poterant conferre Baptisma nisi duobus anni temporibus. 364. 8. 9. & 19
- An possit esse consuetudo in aliqua Ecclesia quod non sint distributiones dandæ his qui intersunt diuinis. 238. 1
- Ecclesiarum partitiones & Episcopatum iurisdictiones, & ouium pascua non à Christo facta sunt, sed à summis Pontificibus iure & prudentia humana. 22. 2
- an Ecclesia tenuis sit si Parochiani ad decem non ascendant. 440. 21
- Ecclesia in tribunali contentioso solum damnat aut absoluit secundum actus externos. 351. 60
- An Deus possit conferre Ecclesiæ directam iurisdictionem in actus mere internos. 334. 40
- an utilitas Ecclesiæ foras extra ciuitatem exerceatur. 227. 13
- quam fundator Ecclesiæ non exigat conditionem. 305. 2
- si Ecclesia Parochialis sit iuris patronatus laici, & presentetur idoneus, qui debet approbari, etiam si sint magis idonei non presentati, cur priuandus est priuilegio studendi in vniuersitate insigni, constituto Vicario idoneo. 149. 21
- An ex iure positio nullatenus permittatur duas simul paræciales Ecclesias possidere. 411. 9
- In quibus casibus possit quis habere plures Ecclesias. ibid. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. & 21
- an Ecclesia Cathecumenos & eos qui sua nomina dederunt vt baptizentur non possit excommunicare. 364. 18
- an possit Ecclesia præcipere actum internum vt coniunctum externo. 382. 4
- an Ecclesia non solum possit sed de facto determinauit tempus in quo obliget præceptum diuinum de Baptismo. 364. 20
- Ecclesia de actibus mere internis & prout seiuncti ab externis ex natura illorum non iudicat, remissiuè. 343. 1
- Quemnam possit Ecclesia excommunicare. 346. 1
- an Ecclesia possit infidelibus determinare tempus vltra quod non possint differre Baptisma. 363. 3
- an quacunque determinatione facta ab Ecclesia sua lege circa quantitatem orationis fundendæ ab ordinatis in sacris possit Pontifex in illa dispensare. 373. 39
- An pro omissione attentionis internæ Ecclesia nec puniat nec punire possit obligando ad restitutionem. 382. 10
- Ecclesia præsumit iure optimo Episcopos in sua causa indices esse integriores, quam Parochos etiam in propria. 138. 15
- an Ecclesia non possit præcipere quotannis fiat confessio Sacramentalis. 343. 1
- an præceptum Ecclesiæ annuæ confessionis sit modificatio præcepti diuini. 344. 2
- an Ecclesia cogatur emere laborem spontaneum. 195. 27. & 28
- Non omnia bona Ecclesiarum sunt pauperibus largienda nisi forte in alticulo mortis, ex S. Thoma, 438. 9
- an potestas Ecclesiæ non se extendat ad præcipiendum annuam confessionem de peccato omnino interno. 345. 19
- an Ecclesia possit determinare tempus præcepti diuini de Baptismo suscipiendo à Cathecumenis. 363. 1
- An ij qui ordinantur debeant ali ab Ecclesia. 389. 7
- an præceptum Ecclesiæ sit de oratione vocali. 367. 2
- Valde censendus felix qui vnam Ecclesiam benè ac fructuosè gubernat. 89. 23
- Quid alienum sit à prudenti Ecclesiæ gubernatione. 348. 32
- Exhortatio à tota Ecclesia facta est magnæ efficacis. 71. 36
- an Ecclesia sub excommunicationis pœna probet actum internum. 347. 12
- an Ecclesia fundetur in præsumptione. ibid. 13
- cum Ecclesia militaris sit corpus mysticum, visibile, & sensibile, oratio eius quæ fit per ministros necessario est vocalis & sensibilis. 323. 3
- in præceptis Ecclesiæ cuius materia non est indiuidua, an qui non potest illa seruare in totum seruet in parte. 296. 3
- an Ecclesiæ subsint gubernationi & dispositioni Summi Pontificis. 220. 3
- an euident Ecclesiæ utilitas sit causa excusans, & quid veniat notandum. 226. 1
- an Ecclesia possit punire actum internum & intentionem prout coniunctam actui externo. 365. 3
- Qua ratione possit Ecclesia iudicium facere de actibus internis. 332. 23
- an Ecclesia possit reseruare peccata omnino interna. 348. 24
- Penes quid consideranda sit Ecclesiarum tenuitas. 440. 10
- an si Ecclesia ferat excommunicationem contra non adimplentes suum præceptum, incurratur excommunicatio. 344. 4. & 5
- quid possit Ecclesia contra non adimplentem præceptum de annua confessione. ibid. 6. & 7
- An non possit Ecclesia excommunicare illum qui ob defectum doloris facit nullam & inualidam confessionem. ibid. 8
- An peccatum mortale sit scindere Ecclesiæ vnitatem in quacunque re graui ad diuinum cultum attinente. 307. 10
- An possit duplex Ecclesia Cathedralis in titulum dari. 89. 17. & 18
- Quæ causa ad Ecclesiæ utilitatem pertineat. 421. 6
- an Ecclesia non solum intendat per Officium Diuinum deuotionem Ecclesiasticorum promouere, sed etiam totius populi assistentis. 200. 5
- an fundator Ecclesiæ possit facere statutum vt Canonici lucretur fructus in absentia vltra tres menses Tridentinos. 305. 1
- an qui plures Ecclesias retinet vnam quidem titularam, aliam sub commendatione retinere debeat. 431. 3
- an Ecclesia possit præcipere actus internos prout coniuncti sunt actibus externis. 355. 42
- Vnde

& Verborum.

- vnde Ecclesia dicatur tenuis. 440. 16. & 17
 Ecclesiæ prælatio magnum quiddam est, ex Chryso-
 stomo. 125. 18
 Ecclesiæ Monarchia est ex Christi institutione. 72. 7
 Ecclesia non habet potestatem ad deponendum Mo-
 narcham Ecclesiæ. 73. 8
 An non possit habens duos Canonicatus in duabus
 Ecclesiis acquirere ius percipiendi distributiones
 quotidianas illius Ecclesiæ in qua nõ residet. 240. 1
 Si quis ob delictum confugiat ad Ecclesiam an gau-
 deat immunitate Ecclesiastica. 177. 9
 Quæ determinatio sit conformis vsui primitiua Ec-
 clesiæ. 315. 3
 Ad quot capita possunt reduci crimina à Papâ patra-
 ta quæ scandalizent Ecclesiam. 67. 2
 An Christus potuerit impendere Ecclesiæ suæ iurif-
 dictionem in actus merè & purè internos. 334. 42.
 43. & 44
 vtilitas Ecclesiæ, vel Episcopatus in communi & gene-
 ricè, an excuset à residentia Parrochorum. 173. 11
 audita est Ecclesia contra Anastasium secundum, qui
 orationibus iustorum percussus interiit. 69. 13
 in Ecclesia tam hodie quàm antiquitus an fuerint leges
 Pontificiæ & consuetudines diuinum præceptum de
 residentia personali interpretantes. 134. 18
 An post Bullam Martini V. in Concilio Constant.
 inductam & ab vniuersali Ecclesia receptam, ex-
 communicatus toleratus admittatur in confor-
 tium ciuile, & Ecclesiasticum. 225. 7
 Qui emendari nolens non vult audire Ecclesiam, &
 perseverat pertinax in peccando cum scandalo,
 habendus Ethnicus. 62. 5
 Ecclesia etiam conciliariter congregata iure naturali,
 non habet aliquid in regimine Monarchico, cuius
 immutabilis institutio supernaturalis adæquatè pro-
 uenit à Deo auctore supernaturali. 73. 12
 Qui incumbit curæ Ecclesiæ communis, an à cura
 Ecclesiæ particularis sibi commissæ. 6. 19
 an cum Ecclesia præcipit orationem vocalem quæ sit
 vera oratio respectu Dei, præcipiat attentionem in-
 ternam. 343. 5
 Inter regimen Monarchicum ab hominibus institutū,
 & regimen Monarchicū Ecclesiæ disparitas. 73. 11
 Quæ intentio Ecclesiæ vt det Ministris suis non in-
 digentibus. 194. 21
 An vbiunque datur malitia moralis actus exterioris
 possit Ecclesia circa illam exercere suam iurifdi-
 ctionem. 347. 17
 an Ecclesia matrix missam tertiæ applicet pro populo.
 188. 8
 Romanæ Ecclesiæ priuilegium à summo Pontifice tra-
 ditum auferre nitens, in hæresim labitur. 30. 3
 Non licet vigore cuiuslibet statuti aut consuetudinis
 ultra tres menses ab Ecclesiis abesse, ex Conc.
 Trid. 232. 1
 An dare aliquid ministris Ecclesiæ sit de iure diuino
 & morali. 342. 6
 Ecclesia ex vi cuius prouidentia & potestatis sibi con-
 cessa à Christo Domino possit præcipere aliquem
 actum internum. 335. 47
 Priuilegium dedit Christus Romanæ Ecclesiæ, vt om-
 nes ei sicut Christo obediunt, ex S. Thoma. 73. 14
 Quis non satisfaciat Ecclesiæ præcepto de oratione
 vocali. 369. 17
 Cuius electo poterit Ecclesia obedientiã negare. 49. 4
 quæ Ecclesiæ ex foundatione sua habeant omnes fructus
 partitos in distributiones quotidianas. 202. 4
 Ecclesia nondum sub anathemate decreuit residentiam
 personalem Pastorum. 16. 11
 Quid nomine Ecclesiæ non intelligatur. 65. 7. & 8
 An resistendum sit in faciem Papæ publice dilaniantis
 Ecclesiam. 70. 29
 an Ecclesia non possit cum strepitu iudicij interiora
 cordis iudicare. 334. 34
 Dictamen politicum Ecclesiæ regimini valde accom-
 modatum. 54. 28
 Christus sponsam suam, Ecclesiam nempe variis
 statibus, officiis, & gradibus decorauit & miro or-
 dine distinxit, ex Card. Turrecremata. 76. 13
 Ecclesiæ Romanæ firma remanet sententia de Petri suc-
 cessoribus. 42. 17
 an postquam Ecclesia Beneficiatis & ordinatis in sa-
 cris determinauit officium & preces Canonicas quas
 recitare tenentur, obligatio orandi vocaliter est sub
 mortali. 377. 5. 6. & 7
 Romæ quinque Patriarchales Ecclesiæ. 88. 3
 Patriarchales Ecclesiæ singulæ septem Cardinales Pres-
 byteros habent. ibid. 4
 An delegata sit potestas in Ecclesia ad deponendum
 Papam fidelem. 69. 21
 an Ecclesia nequeat prohibere neque actum internum se-
 cundū se nec prout cõiunctū actui externo. 340. 2. & 3
 an Ecclesia possit & de facto præcipiat actus internos
 quatenus iuncti sunt actibus externis. 342. 1
 An nemo possit habere duas Ecclesias sine periculo
 animæ, nisi dispensatiuè per Papam. 409. 7
 an in Ecclesia est potestas electiua Papæ, secluso Papa.
 63. 13
 Vnde magna morum corruptela in Ecclesia serpsit.
 136. 3
Effectus.
 Effectus ex natura sua significat suam causam. 347. 23
Electio.
 Quam electione inuvalidam esse Palazeda asserat. 49. 3
 An Pontificis sequentis affirmatiuam opinionem
 electio sit dubia, an certissima. 47. 9
 Modi eligendi sibi successorem quot. ibid. 1
 A quibus fiebat electio temporibus S. Petri. 55. 36
 An Pontificis vtentis opinione probabili electio pos-
 sit cassari. 46. 6
 Eligere sibi successorem licet iure Canonico humano
 sit prohibitum, id auferre potest Pontifex. 45. 10
 Verba illa implicite prolata à Christo Petro & suc-
 cessoribus, *pasce oues meas*, denotant potestatem
 eligendi sibi successorem. 46. 4
 quanam Electio dicatur nulla? 48. 2
 An difficultas intercedat dum omnes conueniunt in
 Electione. 49. 9
 Modus & forma Electionis pendet ab electoribus:
 45. 19
Episcopus.
 an Episcopus possit dispellere in residentia personali Par-
 rochi per octo menses, vt operi pio vacare possit. 141. 14
 an Episcopus non possit cogere aliquem in beneficio
 simplici residere. 418. 8
 Cuius sacramenti sit solus minister Episcopus. 261. 16
 An ultra bimestre graui ex causa possit Episcopus
 licentiam concedere Parrocho, vt personaliter
 non resideat. 145. 15. & 17
 An in denuntiationibus præambulis non possit dis-
 pensare Episcopus. 255. 9
 Episcopus ab aliquo actu sibi proprio abstinere potest,
 & per alium magis idoneum exercere. 8. 36
 an possit Episcopus concedere causa examinata licen-
 tiam non residendi studiorum causa Vicario perpetuo.
 150. 1
 Episcopus tenetur copulatiuè ad residentiam & opus. 8. 34
 an possit Episcopus in casu vrgentissimæ necessitatis
 tres sacros ordines dare in tribus diebus extra tem-
 pora. 261. 1
 Si Episcopus in hoc fuerit negligens tenetur ipse ex
 propriis restituere pauperibus aut fabricæ quibus te-
 nebatur Parrochus. 160. 9

Index Rerum,

- an Episcopus aut Parrochus, qui maiorem habet laborē, plus propter illum sibi referuare possint. 381.18
- si Episcopus recreationis causa vel alio motiuo comoretur in aliquo Monasterio Regularium exempto, an valeat tunc vti alternatiua. 178.6
- An ad vrgentem necessitatem pertineat, quod Episcopus absens sit à propria Ecclesia, vt sit in Concilio generali, Prouinciali, aut Nationali. 98.10
- an si Episcopus factus Inquisitor generalis fiat de nouo Archiepiscopus, aut Episcopus noui alterius Episcopatus, sit necessaria noua dispensatio. 116 n.12.
- An iure Ecclesiastico Episcopi & Cardinales personaliter possint bellum gerere. 82.1
- Prohibentur sub mortali culpa Episcopi & Cardinales bellum gerere. ibid.2
- An Pontifex possit in hoc dispensare. ibid.3
- Quanam constitutione teneatur iure naturali Parrochus & Episcopus residere in Parrochia & Episcopatu sibi assignato. 415.4.5.& 6
- An Episcopi teneantur accedere ad Curiam vocati à Rege, & ibi residere quantum negotij grauitas ad bonum publicum attinentis exigit. 110.33
- si Episcopus non det licentiam Parrocho, non est tutus in conscientia si discedat; & non resideat. 140.1
- An possit per bimestre non residere. ibid.2
- antiquitus Episcopus senectute, vel infirmitate, aut summis occupationibus adstrictus sibi successorem quem Clero proponebat, designabat. 50.14
- An Episcopi præcepta generalia iuris diuini & positiui, quæ tempus suæ obligationis non determinant, non possint determinare nisi ex commissione summi Pastoris. 362.12.13. & 14
- an nullus Episcopus autoritate propria possit aliquid immutare, circa præcepta diuina Sacramentorum. ibid. 15
- An ex tacita Pontificis concessione possit Episcopus dispensare in impedimentis dirimentibus. 258.2.3.4
- an Episcopus possit dispensare ante contractum matrimonium. ibid. 5
- an Episcopus causa cognita & approbata, vt conuenienti vt in vtilitatem ipsius Parrochi possit vltra bimestre illi licentiam conferre, vt non resideat. 145 12.& 13
- an Episcopus possit prohibere, ne Parrochus per biduum adsit sub pœna pecuniaria. 141.1
- Si Parrochus sæpius incidat an poterit Episcopus sub excommunicatione id prohibere. ibid.2
- an Episcopus aut Cardinalis Episcopus possit occupare Parrochum habentem actualem animarum curam, & in suo seruitio sit exercens officium Prouisoris, Viarij, alteriusve muneris sui regiminis in Diœcesi sua vltra bimestre à Conc. concessum. 144.1
- an Episcopus vel Parrochus si non est simpliciter pauper, possit sibi applicare fructus male perceptos ex non residentia. 197.61
- an Episcopus sit legatus à Papa ad Principes & à Principibus ad Papam, an sit necessarium requisitum, vt Episcopus excusetur à residentia personali. 106 7.& 8
- si Episcopus sciat aliquem irriteritum irregularitate, & ipsum ordinat, an censeatur dispensare in irregularitate. 115. 5
- an Episcopus potestatem confirmandi simplici Sacerdoti possit delegare. 260.1
- Episcopus, non ex suppositione, sed absolutè & simpliciter tenetur ad curam animarum. 4.2
- Au Episcopi animus non possit cognosci, quod sit inscrutabilis. 181. 7
- An Episcopi teneantur accedere ad Comitatum si Rex iubeat & præcipiat. 112.10
- de Episcopis Cardinalibus Ostiensi, Prænestino, Albanensi, & aliis Romæ residentibus, Cardinalis Petri Damian. sententia. 87.1.& 2
- Quo tempore Episcopi & Abbates ad bella procedebant. 81.3.4.5.6.7.8.9.& 10
- Quæ pœna non habeat locū hodie, nisi in Episcopis, & aliis Ecclesiæ Præfectis maioribus. 156.13.14
- Qua consuetudine non possit Episcopus cogere Canonicos ad psallendum in choro. 359.12
- In quibus casibus superior possit vocari Episcopus. 268.37
- An acta grassante pestilentia, non debeat Episcopus dispensare. 279.8
- an Episcopus possit sine in Synodo sine extra sancire ne Parrochus vltra hebdomadam aut vltra biduum absit sine eius licentia & approbatione. 138.9
- Concilium non potest impedire quin Episcopus possit referuare cognitionē causarū absentia. ib.10
- Episcopus debet compellere Parrochum, qui per biennium non residet, licet postmodum resideat ad restituendos fructus illius tēporis quo absēs recepit. 160.8
- an Episcopus vel Capitulum si ipsi incumbat, vel Episcopus de consensu Capituli, vel istud cum assensu Episcopi possit dispensare causa iusta cū Canonicis, vt absentes lucentur ad tempus etiam distributiones quotidianas. 253.1
- Quæ Pontificia confirmatio implicitam habeat & tacitam commissionem dispensandi datam Episcopis in suis diœcesibus. 257.3.& 4
- An non possit Episcopus concedere licentiam Parrocho non residendi studiorum causa ad quinquennium, vt poterat ante Trid. ex iure cōmuni. 147.1
- an Episcopi prudentes se debeant putare Romanos Pontifices in suis diœcesibus. 256.17
- si Episcopus residens in sua Ecclesia capitur à Turcis, Pyratibus, & violenter ducatur in captiuitatem, gaudeat alternatiua. 177.12
- an possit Episcopus pro visitatione suæ diœcesis vti opera Parrochi vltra quadrimestre singulis annis. 145.11
- etiamsi Episcopus absens sit timore mortis cadente in constantem virum, vtrum gaudeat alternatiua. 177.1
- an Episcopus teneatur dispensare in interstitiis. 289.3
- an possit Episcopus qui vniuersalis est Medicus totius Diœcesis dare consilium, vt tota ciuitas carnibus vescatur. 289.4
- an Episcopus transacto primo trimestri ad diœcesim reuertatur, ibique resideat per aliquot dies, possit iterum absentari per trimestre anni sequentis. 136.14
- Quando est maxima causa & vrgens, potest Episcopus dispensare contra canones, ex Tabiena. 247.5
- Episcopus qui substitutum constituit, an ratione tituli & dignitatis possit fructus percipere. 24.24
- vtrum Episcopus non residens per annum possit fructus quos distribuere debet pauperibus partim restituere, partim referuare restituendos sequenti anno. 197.65
- An dum Concilium & sacra Congregatio concedit, vt Episcopus ex causa graui, possit concedere licentiam non residendi Parrocho, per aliquod tempus debeat hoc tēpus intelligi vltra bimestre. 151.6
- Episcopus qui omnino non prouidet de Vicario, & administratore Sacramentorum, tenetur restituere fructus sibi correspondentes ratione illius Ecclesiæ, cui non prouidet de Vicario & administratore. 168.3
- si aliquis Episcopus vir sit insignis sapientiæ, Concilij & industriæ & in rebus agendis magnæ dexteritatis, quæ omnia longa experientia cognita habet Pont. siue iste Episcopus Cardinalis sit siue non, an sit legitima causa, vt Papa dispense in residentia. 104.4
- Episcopus excusatur à residentia ex conditione suæ personæ; & quæ illa sit. 7.27

& Verborum.

- Nisi Papæ voluntas ita clarè expresse-
tur potest Episcopus Cardinalis Romæ residere tutus in con-
scientia. 94. 24. & 25
- Episcopus curet vt Præsbyteri saltem diebus Dominicis
& Festis solemnibus, si curam habuerint animarum
ram frequenter & suo muneri satisfaciant, Missas ce-
lebrent ex Conc. 185. 2
- An sicut cum vna persona propter timorem caden-
tem in constantem virum possit dispensare, & ad
id teneatur Episcopus in ieiunio quadragesimali.
276. 4
- Votum longæ peregrinationis quod excedat spatium
trium mensium si fiat ab Episcopo qui habeat
actuale in ouium curam, & non sit expresse di-
pensatus an sit irritum ipso facto. 100. 5
- an Episcopus in sua Diœcesi possit pro aliqua necessi-
tate præcipere quod omnes qui capaces sunt ieiu-
nent. 361. 4
- an Episcopus sit verè superior habens Iurisdictionem
spiritualem in suas oues. ibid. 5
- An si quidam Episcopus fecit votum peregrinationis
Hierosolymitanæ, quod Pontifex non declarauit
esse irritum & nullum, imò potius illud commu-
tauit, an sit validum. 100. 3
- Episcopus per seipsum, cessante impedimento legiti-
mo, plebem docere debet. 4. 4
- an Episcopi monitio debeat præcedere hanc priuationem
quâ incurrit Parrochus non residens, vt resideat. 156. 2
- Episcopus satis prudenter facit qui tale votum emisit.
103. 38
- an nec Episcopus pro Episcopatu suo, nec Papa pro
vniuersa Ecclesia teneantur applicare Missæ sacrifi-
cium. 184. 29
- vtum Episcopi possint se absentare. 98. 5
- an Episcopus possit causa studiorum Parrochis dare
licentiam, vt non resideant per septennium. 147. 6
& 7
- si Episcopus concedat de facto licentiam Parrocho, vt
litem prosequatur, & Parrochus bona fide absente
se, vltra bimestre an faciat fructus suos. 173. 14
- an Episcopus possit dispensare in lege Pontificia ab
tempus pro bono regimine suæ Ecclesiæ. 254. 7
- an nomine Episcopi veniant superiores regulares. 261. 2
- quandonam Episcopus illa permutatione, & alternati-
uæ priuilegio non gaudeat. 179. 5
- Episcopus non potest cogere obtinentes beneficia sim-
plicia aliquod personale seruitium suis beneficiis
impendere. 418. 5
- In Canonibus Concilij generalis non potest Episco-
pus dispensare nisi ex magna causa necessitatis, ex
Barbosa. 247. 4
- an Episcopus habeat iurisdictionem, in habitu. 178. 5
- An si vrgens necessitas dispensandi Episcopum oria-
tur ex paupertate non teneatur Episcopus facere
expensas, vt à Pontifice impetretur dispensatio.
259. 15
- an si Episcopus fecerit votum alicuius magnæ peregrina-
tionis, teneatur sub præcepto ad illud imple-
ndum, etiam non residendo & sic voti adimpletio sit
vrgens necessitas. 99. 1
- si Episcopus cognoscat & approbet causam absentia,
& iudicans esse grauem, licet sit in vtilitatem ipsius
Parrochi, an faciat fructus suos. 172. 6
- an Episcopus qui sub conditione expressa vouit Reli-
gionem teneatur petere licentiam, & dispensatio-
nem in residentia. 101. 18
- Episcopus licet potestatem iurisdictionis in oues im-
mediatè accipiat à Pontifice, tamen dignitas Episco-
palis immediatè est instituta à Christo Domino. 22. 7
- Episcopus ex priuilegio est dispensatus quod semper in
sua Diœcesi non resideat. 90. 34
- non potest Episcopus ante citationem per editum pu-
nire Parrochos in quarta fructuum parte. 156. 11
- Episcopus ex Concilio Vicarium debet approbare.
140. 1
- An si filius Regis Episcopus per annum non resideat
fructus Episcopatus non possit sibi applicare ad
congruam. 197. 73
- an Episcopi inconsulto Summo Pastore possint lege
sua determinare suis ouibus tempus quo obligat ora-
tio præcepta iure diuino. 361. 1
- an Episcopus possit dispensare in legibus Pontificiis.
251. 16
- vt Episcopi possint abesse à suo Episcopatu à quibus
causæ legitimæ absentia sint approbandæ. 170. 7
- An prius debeat Episcopus implere votum quàm
fiat Episcopus. 103. 41
- an Episcopus tale munus exercens tutissimus erit in
conscientia, non residendo personaliter. 114. 9
- Ea quæ sunt Ordinis Episcopalis, quilibet Episco-
pus in sua diœcesi exercere debet. 4. 5
- officia Ecclesiastica non exigunt necessariò Episcopos
ad eorum exercitium, & idè à residentia non ex-
cusant. 6. 8
- An cum vrgens necessitas adest desideriorum infir-
morum petentium esum carniū in quadragesi-
ma possit Episcopus & debeat supportare cum il-
lis dispensando, vt maius in eis periculum eui-
tetur. 266. 12. 13
- qua ratione Episcopus à residentia excusetur absque
præcepti violatione. 5. 10
- Quid antiquitus ab Episcopis solum fiebat. 260. 6
- an Episcopos Papa vocet in sollicitudinis partem. 254. 2
- Episcopi armati lorica & galea velut monstra Ecclesiæ
primò visi sunt. 81. 1
- an Episcopus teneatur restituere si ex omissione dam-
num temporale adueniat, vel Ecclesiæ, vel alicui
ex subditis. 168. 6
- Episcopi translatio, depositio & cessio non tam consti-
tutione canonica, quàm institutione diuina soli sunt
Romano Pontifici reseruata, ex Innocentio III. 95. 5
- An si diuersa ratio Episcoporum respectu Sum. Pont.
256. 13
- an Episcopi sint membra & pars corporis Papæ. 256. 14
- an possit Episcopus eandem licentiam concedere Ca-
nonico, cuius Canonicatus est annexa Parochialis,
150. 3
- Qui defendendi Episcopi, qui in aciem ibant. 81. 12
- an Episcopus qui comitari debet, debeat esse ille in
cuius Ecclesia est Canonicus. 244. 88
- Quo tempore gaudere debeant Episcopi alternatiua.
175. 8
- In Belgio & Germania debent interesse in Comitibus
ordinum Episcopi. 109. 15
- an Episcopus eo ipso quod iure ordinario habeat cu-
ram & iurisdictionem in suas oues, eodem iure ha-
beat potestatem dispensandi in legibus Papæ. 278. 14
- An tempore epidemiae & ad fugiendum contagium
possit Episcopus dispensare, ne tota ciuitas sa-
crum audiat. ibid. 15
- an Episcopus qui vouet Religionem, si Papa dispensa-
uerit, si iudicatur à viris quod causa non sit suffi-
ciens excusetur à petitione illius. 101. 23
- an Episcopi in legibus latis in Concilio diœcesano pos-
sint dispensare. 255. 1
- Quamuis regulariter nequeat Episcopus in lege Pon-
tificis, aut Concilij, potest tamen in casu vr-
gentis necessitatis, quando ad Pontificem adi-
tus non patet, ex Thoma Sanchez. 277. 10
- licet Episcopus peccet contra iustitiam, quod ex offi-
cio suo teneatur aliquid restituere. 168. 5

Index Rerum,

- Episcopi Præsulatum non possunt deferere quacumque occasione absque autoritate Romani Pontificis. 119. 8
- an Episcopus possit edicere ne Canonici sine eius licentia abesse possint. 152. 10
- Episcopus depositus propter culpam, an de iure communi non possit iterato ad Episcopatum reuocari. 95. 8
- Episcopi non faciunt votum non deferendi gregem sibi commissum, sed solum esse præceptum inducens obligationem perpetuam, ex Caiet. 119. 11
- si Episcopus sit dispensatus in residentia an gaudeat alternatiuæ priuilegio. 178. 1
- An necessitas vrgens excuset ab obseruanti præcepti etiam diuini positiui.
- Super eo quod factum est potest Episcopus dispensare in lege Pontificis aut Concilij, non tamen in eo quod faciendum est contra canones, ex Syluestro. 247. 3
- an Episcopus in loco exempto suæ Diocesis versans, sit apud Diocesium suam. 178. 4
- Episcopus potest auferre à confessore quod non confiteatur oues. 28. 53
- An liceat Episcopo habere duos Canonicos in suo seruicio qui lucrum facient fructus suæ Præbendæ, ac si præsentibus essent, non tamen distributiones quotidianas, 243. 23. & 24
- qui Episcopi meretricibus similes 125. 22
- Episcopo alicui semel assignato ouium grege, ex iure naturali sequitur obligatio ad residentiam personalem. 22. 8
- Episcopis quæ potestas conueniat. ibid. 10
- Ad non residendum per bimestre, an requiratur licentia expressa Episcopi. 142. 2
- an Episcopus possit dispensare in legibus Pontificis & Conciliaribus, quando materia leuis est. 248. 1
- Quæ commissio tacite Episcopis sit concessa. 261. 13
- Episcopus expulsus per violentiam, aut per eandem detentus ingredi suam Diocesium est affectus pro ipsa residentia. 177. 10
- an Episcopus tantum possit in sua diocesi quantum Pontifex in toto orbe. 251. 19
- an Episcopus consideratus ante legem Pontificiam possit in suo Episcopatu, quod Pontifex in toto orbe ibid. 20. & 21. 22
- Contra ius diuinum est, quod Episcopus absit à sua diocesi. 16. 8
- licet Episcopus violenter detineatur, ne suum ingrediatur territorium, an in alieno gaudere possit alternatiua. 177. 2
- Episcopus Romanus est summus Pontifex Petri successor & Christi vicarius. 34. 15
- Maiores comitatus conceditur Episcopo visitanti, quam Cardinalibus. 79. 45
- Finis negotio ad quos vocatus est Episcopus, si illo anno non fuerit usus priuilegio mensium sibi concessa à Tridentino, an possit illo uti, 104. 2. & 3
- Episcopi qui sunt in statu perfectionis non nisi Summi Pontificis autoritate Episcopalem curam possunt deferere. 119. 4
- an Episcopus gaudeat priuilegio alternatiuæ, etiam si verè & personaliter resideat in aliquo loco exempto, sito tamen intra Diocesium suam. 178. 1
- Episcopus in his quæ sunt de genere permissorum potest, ex rei natura, & ex ipso iure diuino intra propriam diocesium ea omnia, quæ summus Pontifex potest in Ecclesia Dei vniuersali, nisi per sacros canones aut per summum Pont. prohibeatur, ex Barbosa. 247. 2
- an Episcopi ex vi subordinationis ad Papam tanquam illius Vicarij ordinarij, participent potestatem dispensandi in legibus Pontificis, 249. 15. & 16
- Episcopus potest absoluere ab excommunicatione incurta ex detentione violèta Clerici in carcere. 250. 1
- an Episcopi possint dispensare vbi specialiter dispensatio non est inhibita. ibid. 2
- an Episcopus possit absoluere ab excommunicatione lata à iure per legem vniuersalem. ibid. 3
- An sit causa sufficiens ad dispensandum quod aliquis Episcopus non resideat, quod sit Inquisitor generalis. 114. 8
- Episcopi non accipiunt à summo Pontifice potestatem regendi gregem, sed immediatè à Deo. 22. 9
- An filius Regis Episcopus possit differre restitutionem quousque Patre, vel Matre mortuo adeat hæreditatem. 197. 64
- An si ex omissione culpabili Vicarium non constituit Episcopus teneatur fructus restituere. 168. 4
- Licentia in scriptis & causæ cognitio & approbatio Episcopi an requiratur, tum vt fidem legitimæ absentia in foro externo faciant Parrochi, tum vt omnis deceptio, & inanis prætextus abscondantur. 171. 9
- In quonam possit dispensare Episcopus. 151. 2
- Diuersimodè obligantur ex iure diuino ad residentiam personalem Episcopi, ac obligantur Parrochi, ac alij inferiores animarum Pastores. 119. 9
- An supposita probatione Pontificia in residentia propter causam quam illi Rex proposuit, si Rex præcipiat Episcopo vt accedat ad Regiam Curiam, & ibi exerceat munus & officium perpetuum vt Conciliarij, &c. teneatur Episcopus præcepto regio obedire. 112. 8
- an Episcopi Cardinales ex Priuilegio Pontificis gaudeant alternatiua. 179. 1
- an Episcopi teneantur accedere ad Curiam regiam vel imperialem ad iussum & vocationem Regis. 108. 5
- Vtrum si per Episcopum stet non nominare Vicarium idoneum tempore absentia Parrochi, Episcopus teneatur restituere fructus pro rata temporis absentia. 168. 1
- Quis item nomine Episcopi. 141. 2
- an Episcopus non residens possit continuare trimestre vnus anni cum anni sequentis trimestri. 135. 1
- Episcopi titulares obligantur ad residendum ex natura rei, & iure diuino. 23. 13
- tria Episcopum à vinculo residentia absoluunt. 5. 11
- An præsentia Episcopi per mensem integrum sufficiat ad effectum, vt gaudeat alternatiua. 181. 6
- Episcopi an formaliter habeant votum. 119. 12
- Quid dicat Episcopus in sua consecratione. ibid. 13
- Quid iuret Episcopus. ibid. 14
- Episcopus an possit per Papam dispensari, & illius votum non deferendi gregem an possit dispensari. ibid. 15.
- cur Episcopus non potest ex iure diuino deferere gregem, benè tamen Curatus. ibid. 16
- Episcopus quo iure obligationem habet pascendi gregem 28. 55. & 56. 57
- Episcopus vnus Ecclesie an teneatur residere iure diuino in sua Diocesi. 90. 33
- An eo ipso quod Episcopus contradicat Parrocho religionem ingredi volenti, summus Pontifex illi licentiam & libertatem concedit. 168. 12
- Si odium inter Episcopum & plebem sit quid agendum. 24. 26
- Quid sit ratio succedendi in summum Pontificatum Romanum Episcopum. 34. 13
- Episcopus an sit sufficiens ad regendum gregem suum adiutum ministris prudentibus & doctis. 24. 25
- an si Episcopus est feudatarius debeat prius obedire Regi

& Verborum.

Regi quàm Pontifici. 108.10
 an Episcopi pro fide pugnantes excusari possint. 81.11
 an si Episcopus in fraudem alternatiuæ & vt ostendat se
 velle permanere, exercet munia Episcopalia in diœ-
 cesi, & habet vno vel altero die ante finem mensis
 discedere à diœcesi, an gaudeat alternatiua. 181.9
 vtrum Episcopus non residens per trimestre à Concil.
 concessum, gaudeat alternatiua. 175.1
 Episcopus potest in sua Diœcesi, quidquid Pontifex in
 tota Ecclesia, nisi aliquid Pontifex referuet, ex Th.
 Sanchez. 277.11
 quæ potestas Episcopis concessa exorbitet. 262.7
 an post acceptationem alternatiuæ menses suos Mar-
 tium & Septembrem ita acceptauit Pont. quod
 Episcopus, siue resideat, siue non in illis benefi-
 cia vacantia prouidere nequit. 180.11.& 12
 vtrum Episcopus possit secum in iuramento dispensare
 sicut cum aliis. 255.4
 an aliquis Episcopus excipiatur qui non possit dispen-
 sare. 256.5
 an Episcopi possint non residere propter aliquod offi-
 cium Episcopatus coniunctum. 110.27
 an in multis quæ propria sunt Papæ non possint pro
 vna vice dispensare Episcopi. 252.2.3. & 4.
 an ad hoc vt Episcopus residens per horam vel diem
 prouidere possit beneficia ex vi alternatiuæ, debeat
 habere animum ibi permanendi & residendi. 181.8
 vsque ad Bonifacium VII. nullus Episcopus volebat
 fieri Cardinalis. 77.23
 an Episcopus sine adiunctis coniudicibus possit multare
 Canonicus habens capitulum tempore diuinorum
 officiorum extra casum urgentem. 231.25
 an Episcopi absentes alia ex causis enumeratis à Con-
 cilio, debeant gaudere alternatiua. 175.6
 an Episcopi qui absunt ex causis à Concil. approbatis
 gaudeant alternatiua. 179.6
 an licet negotium quod quis per alium perficere pos-
 sit, non excuset, nec Episcopus ad hoc possit da-
 re licentiam. 173.9
 an excommunicatus non toleratus nullomodo satis-
 faciat penso horarum, quæ in choro Ecclesiæ
 dicuntur. 225.4
 an Episcopi & Parrochi ea facilitate qua sibi applica-
 bunt fructus in Episcopatu & Parrochia, possint non
 residere. 197.53
 Episcopalis dignitas non est maior Cardinalitia. 76.17
 si Episcopus iudicauerit Parrochum valde vtilem futu-
 rum, si munus exerceat Inquisitoris, an poterit il-
 lum absentē si Parrochia pro præsentem habere. 145.9
 an Episcopus possit ex causa in legibus Pontificiis dis-
 pensare in multis casibus. 257.10
 quæ sententia in fauorem DD. Episcoporum afferatur.
 180.4.
 an ultra bimestre vel trimestre quoad tempus resi-
 dendum sit paruitas aliqua materiæ superaddenda
 quæ excuset à mortali Episcopos & Parrochos
 165.8.
 quodnam Episcopi iuramentum faciant. 112.9
 an Episcopus possit sicut in legibus Summi Pastoris ira
 in legibus Concilij generalis. 257.1
 an possit Episcopus subdelegare potestatem conferendi
 ordines sacros simplici Sacerdoti. 261.17
 an tempore pestis possit Episcopus dispensare vt tem-
 pore quadragesimæ possint tam viri quàm mulieres
 carnes comedere. 268.31.32
 an Episcopi possint dispensare in legibus Papæ. 249.13
 cui debeat parere Episcopus in occurrentia mandato-
 rum simultanea. 110.36
 status Episcopalis & Religiosus vt sese habeant respectu
 perfectionis. 8.37
 Episcopus tenetur Ecclesiam suam defendere; cuius de-

fensionis causâ abesse potest. 5.14
 Episcopus Romanus an possit sibi eligere successorem.
 45.15.16.17.
 Episcopi immediatè accipiunt potestatem non à Deo,
 sed à summo Pontifice, ex Vasquez. 22.5
 an Episcopus qui intra tres menses non consecratur
 amittat Episcopatum. 280.6
 an Episcopus possit excommunicare, casus referuare,
 aut omnia subditorum vota dispensare aut commu-
 tare. 249.14
 Episcopus an non debeat obligari ad Chorum, ne per
 hoc à maioribus obligationibus retrahatur. 200.9
 an Episcopus peccet si non dispenseat vbi patet ratio
 dispensandi. 266.15
 Episcopi dicuntur Vicarij Papæ & illius Corepiscopi.
 248.11.
 an Episcopus in suo Episcopatu possit dispensare in le-
 gibus Pontificiis. 246.1
 an Episcopi iure diuino sint summo Pontifici subordi-
 nati. 248.10

Euagatio.

an in illa oratione quæ cadit sub præcepto diuino
 Euagatio deliberatiua, sine exteriori occupatio-
 ne sit peccatum mortale. 342.5
 an si Euagatio sit solum secundum actum interiorem
 licet sit grauis sit peccatum. 342.3.& 4
 Euagatio ex proposito semper est cum mortali ex Ca-
 iet. 332.18.& 19

Euangelium.

in Euangelio multa sunt ommissa, quæ per Apostolos
 sunt suppleta scripto & verbo. 78.40

Excommunicatio, Excommunicatus.

quam Excommunicationem possint soli Inquisitores
 absoluere. 349.38
 an Excommunicatus debeat esse toleratus vt possit ante
 sententiam sibi retinere distributiones. 225.1
 an Excommunicatus nullum influxum habeat in la-
 crum distributionum. 226.5
 an ante Concil. Constantiens. non esset distinctio
 Excommunicati tolerati & non tolerati. 225.6
 an Excommunicatus possit lucrari distributiones si cho-
 ro assistat, si iusta fuit excommunicatio. 224.10
 an Excommunicatus non toleratus non lucretur distri-
 butiones, imò sit incapax eas lucrandi. 226.3
Executio.
 cuiusnam Executio respiciat malum imminens com-
 munitati. 277.7
 quæ Executio non suspendi possit, ex Concilio. 148.14.

F

Fabrica.

Quid nomine **F**abricæ intelligatur. 402.1

Facultas.

an Facultates de non promouendo præterquam in casu-
 bus à iure expressis concessa ad annum tantum sus-
 fragentur. 148.16

Fructus.

An quando in fauorem Cardinalium referuntur om-
 nes Fructus loco pensionis, & solus titulus datur
 resignatario, is teneatur recitare. 392.1
 an dimidia pars Fructuum Canonicis & Beneficiariis
 nouis dentur. 386.4
 Sub qua clausula generali Bullæ compositionis inclu-
 datur compositio fructuum ex non residentia.
 191.16.
 Sub qua clausula vniuersali comprehendatur compo-
 sitio supra fructibus male perceptis ob non resi-
 dentiam pastorum. 190.7
 Qui lucentur fructus Beneficiorum suorum. 227.10
 Fructus an sint stipendia quæ dantur ob causam, &
 beneficium

Index Rerum.

- beneficium propter officij munera exequenda. 160. 2
 An in fructuum restitutione sit etiam paruitas materiae superaddenda quae excuset ab obligatione restituendi. 165. 9
 Quinam ante possessionem nullos fructus acquirant. 387. 5
 An teneatur quis fructus Beneficij restituere, nisi aliàs iuuet dicere Officium Cardinali, aut Episcopo eiusdem ordinis si dicat officium sui ordinis 317. 4. & 5.
 qui Fructus tenues dicantur. 440. 18
 qui Fructus easdem conditiones habeant ac distributiones. 404. 12
 An detur paruitas materiae in restitutione fructuum. 165. 21.
 an Fructus primi anni etsi differantur non auferuntur. 386. 2
 Fructus dantur Clerico, vt assumptus in partem domini uiuat de patrimonio Christi, & non cogatur mendicare. 375. 11
 Pœna subtractionis quartae partis fructuum lata contra Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, non videtur quod infligenda sit Parrochis propter absentiam sex mensium. 155. 10
 qui Fructus exprimi debeant in valore ad impetrandum beneficium à Summo Pontifice. 202. 2
 An qui paucos Fructus recipit ob aliquem casum teneatur recitare, 390. 15. 16
 An si filius non percipiat fructus, nec pater ex eius consensu non percipiat, consentaneum sit, vt non cogatur ad horas. 387. 2
 An qui iniuste retinens iure naturae tenetur restituere fructus. 393. 3
 Non facere fructus suos, & non facere omnes fructus suos, an idem sit Conc. 159. 4
 An actualis fructuum perceptio incipiat à possessione. 386. 2
 quae Fructuum amissio dependeat ab intentione non recipiendi Sacerdotium intra annum. 365. 2
 An possit introduci quod fructus primi anni applicentur hæredibus Canonici defuncti, dentur etiam distributiones. 236. 1
 quorum Fructuum priuatio fieri nequit iure pure humano. 366. 12
 an Fructus non dentur nisi ratione totius officij pastoralis. 184. 27

Fundatio, Fundator.

 quae Fundationes non sint contra ius commune. 222. 26
 an si Fundator anniuersarij festiuitatis dotatae, expressè dicat quod non distribuantur nisi inter praesentes & absentibus personaliter non dentur, licet Inquiritores sint, an ex vi priuilegij Pontificij possint lucrari. 220. 1

G

Gratia.

 an **G**Ratia vni facta, fiat omnibus. 229. 12

Gregorius.

 Gregorius X. statuit vt electio celebraretur in Conclau à quo egredi nullo modo possint Cardinales, nisi electo Summo Pontifice. 56. 39
 Gregorius Papa ordinat Maximiano Episcopo Syracusano, vt latorem sui decreti restituat in suam Parrochiam à qua absens fuit causa infirmitatis. 137. 2

H

Hæresis, Hæreticus.

 quis sit **H**æreticus mentalis. 347. 19. & 20
 An quotiescumque aliquis hæreticus mentalis suam hæresim propalat exterius, dicatur externus hæreticus. 350. 56
 An significatio hæresis sit bona cum habeat pro fine bonum animæ. 350. 57
 Quænam possint esse sine hæresi interna. 350. 47. & 48
 quæ Hæresis habeat propriam rationem pœnæ. 349. 37
 an Hæreticus à die declarationis criminis fiat omnino incapax bonorum. 158. 5
 Ad comitandam hæresim quid requiratur. 347. 11
 an Hæreticus siue sua natura occultus, siue omnino & totaliter occultus, siue per accidens sit excommunicatus. 346. 5
 Quis vere hæreticus exterior dicatur. 348. 34

Horæ Canonicae.

 An etsi Concilium non det licentiam non recitandi spatio sex mensium nec releuet ab obligatione soluendi pensum horarum, manifestè releuet ab obligatione restituendi fructus, 376. 21. & 22
 Obligatus ad horas Canonicas tenetur ex præcepto diuino attendere. 342. 9
 an Horarum Canonicarum pensum si eo modo quo disponit Ecclesia, soluatur facillimo negotio adimpleatur, 329. 49. & 50
 An ex priuilegio quale habent regulares possit satisfieri penso horarum ipsas mentaliter dicendo, 323. 4 & 5
 An qui omittit etiam vnum diem imo & vnam horam, ex septem horis Canonicis teneatur restituere. 383. 1
 an Horæ Canonicae intermittendæ dum adest visitatio diuina & mentis excessus, 327. 29. 30. 31. & 32
 An solum coadiutus teneatur horas canonicas legere. 330. 3
 An qui sine attentione dicit horas Canonicas peccet contra ius positiuum Canonum. 342. 2
 An præceptum de recitandis horis non strictius obliget, quàm præceptum de ieiunio. 326. 9
 An si quis alicui parti horæ omissæ cum peccato mortali correspondeat aliqua pars fructuum, quæ magna sit, & sufficiens ad mortale in materia furti non sit restituenda. 402. 12
 An recitare horas Canonicas sit non solum de iure humano sed etiam diuino. 341. 10
 Nullus in recitandis horis Canonicis extra formulam Breuiarij diuagetur ad alias formulas aliarum Ecclesiarum. 310. 11
 Vtrum ad horas Canonicas teneantur Beneficiati iure diuino & humano. 342. 7
 An qui non recitat septem horas Canonicas septem committat mortalia peccata. 399. 1
 Quomodo absque detrimento Reipub. aut proximi possit quis etiam soluere horarum Canonicarum pensum. 327. 25
 Ordinem horarum transmutare an mortaliter peccet, cui incumbit chori dispositio. 316. 5
 An si quis ex consuetudine genita, vel ex indevotione, &c. vt breuius penso horarum satisfaciatur mutatur officium peccet mortaliter. 314. 1
 Non est reus peccati mortalis commutans qualitatem horarum, ex Caiet. 308. 12
 An materia grauis sit vna ex horis Canonicis Breuiarij Romani. 320. 3
 Præceptum recitandi horas Canonicas iuxta præscriptam formam in Breuiario continet substantiam & modum, ex Raphaële de la Torre. 308. 10
 An qui horas Canonicas recitaret quolibet Breuiario à sede Apostolica approbato non teneatur restituere fructus. 394. 7
 Quandonam non satisfiat præcepto de Horarum recitatione. 322. 5
 Vnde Ecclesiasticus rigor in recitandis horis Canonicis dissoluatur. 326. 13

I Iein

& Verborum.

I

Ieiunium.

- In Ieiunij die quoties quis carnes edit mortale crimen committit. 294.2
 an qui frangit Ieiunium non habeat inobedientiæ specialis malitiam sed generalis. 357.19
 An qui vnica comestione carniū frangit Ieiunium vnum duntaxat committat peccatum. 295.8
 An vnica comestio magis videatur in præcepto Ieiunij præsupposita, tanquam communiter intellecta, quàm expressa. 293.3
 An sit plus comedere carnes, quam non Ieiunare. 297.6.
 an dicantur non Ieiunæ qui in quadragesima prandent, antequam vesertinum celebretur Officium. 313.24.
 an in præcepto Ieiunij quadragesimalis determinetur ab Ecclesia hora prandij. 312.16
 an dum serpit in ciuitate lues pestifera debet dispensari cum communitate in Ieiunio quadragesimali. 277.5.
 An quis non teneatur dimittere officium laboriosum vt Ieiunet. 326.10
 Cur anticipare sine causa horam prandij in die Ieiunij non sit peccatum mortale. 312.21
 An hora prandij solum sit quædam conditio extrinseca essentiæ Ieiunij. ibid.22.23
 An præceptum Ecclesiasticum Ieiunij sit negatiuum. 291.1.
 An in tantum quis dispensatur à lege Ieiunij, in quantum petat eius indigentia. 296.5
 An ille qui in virtute Bullæ comedit oua & lacticia verè Ieiunet, & ad Ieiunium teneatur. 296.6
 an si quis frangeret Ieiunium intemperatè comedens duplici se inquinaret malitia. 356.5. & 6
 An non tam qualitate ciborum Ieiunium constat, quàm in vnica comestione. 293.5
 Si periculum contigerit non est seruanda consuetudo Ieiunandi, quia vtilius scandalum nasci permittitur, quàm veritas relinquatur. 266.8
 quòd Ieiunium quadragesimale sit antiquum, quid sequatur. 263.2
 An bellum imminens excuset ab obligatione Ieiunij. 270.51.
 modus obseruandi Ieiunium quadragesimale an non vnus omnium erat. 292.2
 an causa æstimata à Ieiunante rationabilis absque fraude, licet re ipsa rationabilis non sit sufficiat vt quis excusetur à Ieiunio, & petat dispensationem præcepti & legis. 269.38
 An quando imminet epidemia pestifera lex Ieiunij quadragesimalis sit contra æquitatem iustitiæ. 271.60.61.
 Quantitas cibi duarum vnciarum in die Ieiunij an frangat mortaliter Ieiunium, ex Diana. 135. 10 & 11.
 Quæ sit forma adæquata Ieiunij. 299.10
 an Ieiunium sit de iure naturæ. 134.15
 An dupliciter peccet contra virtutem temperantiæ qui frangit Ieiunium. 357.21

Ioannes XXII.

Ioannes XXII. concessit quod Prælati Ecclesiastici faciant iuramentum fidelitatis. 108.12.13

Imperator

- Imperatores tyrannicè, & de facto summos Pontifices ritè & Canonicè electos deposuerunt. 66.21
 an Imperator, Rex aut Princeps absolutus non possit iure politico regio, aut imperiali, declarare aut quolibet modo absoluere à præcepto diuino de residentia personali. 109.17

quo tempore Imperatores, Reges & Principes mittebant Episcopos ad alios Rege, qui fungerentur officio Legati & Oratoris. 146.2

Iustiniani Imperatoris ad Epiphanium Archiepiscopum & Patriarcham Constantinop. Epistola. 108.7

Innocentius

Innocentius III. illos qui diebus quadragesimalibus carnes propter ingentem inedia coacti sunt comedere, excusat. 265.5. & 6

Innocentius IV. statim atque coronatus fuit Pontifex omnes Cardinales Episcopos à Curia abiecit. 92.6

Inquisitor

ex vi priuilegiorum, Inquisitores lucrari qualia emolumenta possint. 220.2

an Inquisitor generalis immunis sit à vinculo residendi personaliter, ex Vasque. 114.4

Inquisitor generalis cū Iurisdictionem immediatam habeat à Pontifice cuius index est delegatus, nominatim tamen proponitur à Rege. 113.1

Et si Inquisitor generalis attendat causis fidei, & in extirpandis hæresibus, an sit necessarium quod sit Episcopus. 114.7

an Inquisitoris officium excuset Parrochum à residentia personali. 145.4

quæ Inquisitoribus debeantur. ibid.5.

quid Inquisitor generalis attendere debeat. 114.5

officium Inquisitoris generalis viris aliis non Episcopis commissum est. 113.1

an officium Inquisitoris generalis non excuset à residentia. 154.10

vide Inquisitores lucrentur distributiones quotidianas, 243.17.18.

Intentio.

quamnam Intentionem iunctam negligentia, & omissioni puniat Ecclesia. 367.19

An pœna non ponatur propter Intentionem internam. 367.17. & 18

In quibus casibus admittenda benigna Papæ Intentio. 327.26. & 27.

Quandonam mens euagetur in contrarium Intentioni orandi. 338.18

quæ Intentio sine attentione ad orationem concipi nequeat. ibid.14.15. & 16

an aliqualis Intentio saltem virtualis satisfaciendi præcepto requiratur. 352.11

an Intentio benigna summi Pontificis de facto non extendatur ad occasionem repentiam. 328.41

quæ Intentio virtualis sit etiam virtualis attentio. 343.7

Index, Iudicium

an index in causa dubia speculatiuè possit se determinare ad ferendam sententiam dererminatam. 186.23

an non sit idem Iudicium de Parrochis, ac de Episcopis. 254.1.

Iuramentum.

an Iuramentum habeat subintellectam conditionem. 255.3.

Ius

Quæ relaxatio diuini iuris fuerit fracta ob causam tenuitatis. 440.9

an Ius ad conseruandam vitam in homine certum sit & antiquius. 285.16

omi à Iura naturalia quibus obligantur pastores gregis dominici ad residentiam personalem adnumerantur, 19.7.8.9. & 10

Quodnam ius non fuerit acceptum indistinctè & absolutè, 780.7. & 8

An Ius tertij non intelligatur derogatum, nisi exprimat in priuilegio derogatorio. 222.24

Ius medium inter diuinum & humanum, ex Bannez, 36.6. & 6

Index Rerum,

- An relaxatio iuris naturalis fiat à dispensatore & distributore vniuersali. 421. 8
- Quis titulus ius expeditum non conferat. 393. 3
- Expressum iure Canonico non est, vt in diebus ieiunij semel tantum comedatur. 293. 1
- An fictione iuris sit determinata persona. 193. 2
- An nullum sit ius diuinum aut naturale obligans Beneficiatos aut Clericos, in sacris ad aliquam precem recitandam. 372. 32
- quo iure quis obligatur ad finem, obligatur etiam ad medium. 15. 5
- An in iure nullum sit vestigium quo proberur obligatio pro ouibus sacrific. applicandi. 185. 3
- In Institutione euangelica implicite continetur ius diuinum. 35. 18
- An contra ius diuinum non possit, vlllo tempore præualere consuetudo. 133. 8
- Ad quem pertineat iuris diuini interpretatio. 134. 17
- Ius naturale quandonam non obliget. 61. 12
- Non est contra ius diuinum Euangelij, nec contra ius naturale eligere sibi successorem. 45. 11
- quandonam Ius naturale relaxatum est & Canonicum dispensatum. 422. 2
- Ius diuinum interpretandum tradit Christus summo Ecclesiæ visibilis Capiti, & ipsius Vicario in tertis. 109. 18.
- L**
- Lector.*
- an Lectores, Confessores, Prædicatores possint mutare Officium in breuius. 316. 3
- an Lectores & Prædicatores pro matutinis & laudibus lucrentur distributiones. 229. 10
- Ad valorem naturalem sufficientem, & ad tutamen conscientia, an licentia scripta requiratur à Concilio. 142. 4
- Quo priuilegio aliter possint vti Lectores, 370. 7. 8. & 9
- an Lectores, Confessarij possint in rigore loquendo præuenire tempus occupationibus suis. ibid. 10. & 11. & 12. & 13.
- Legislator.*
- an Legislator nunquam præsumatur reprobare consuetudinem tanquam iniquam nisi id exprimat. 233. 19. & 20
- Quæ materia in ordine ad finem legislatoris non sit per se primo intenta. 311. 7
- quid Legislator aut dispensator attendere nec debeat, nec possit in sua lege vniuersali faciendâ, & dispensatione concedenda toti communitati. 277. 8
- An quando Legislator reprobât aliquam consuetudinem tanquam iniquam & irrationabilem etiam derogat immemoriam. 233. 18
- An quando quis acquirit quasi domicilium in aliquo loco, an tunc efficiatur subditus legislatoris. 319. 12
- licet Legislator aliquam consuetudinem abroget, quia irrationabilis & nociua Reipublicæ, & bono communi, in qua derogatione etiam comprehendatur consuetudo immemorialis. 234. 28
- Non potest legislator aliquod præceptum ponere, quod non oporteat in calu aliquo prætermitti, ex S. Thom. 271. 62. & 63
- Legislator humanus potest dispensare in lege humana, & huius obligatio dicitur humana. 28. 54
- Legislator potest reddere in pœnam aliquos incapaces dominij propter aliquod delictum. 158. 8
- An nequeat Legislator humanus legem statuere ea conditione, vt nunquam contra ipsam valeat consuetudo derogare. 234. 26
- an Legislator humanus possit constituere sub speciali respectu materiam præcepti in materia alicuius præcepti. 357. 16
- quæ pœna Legislatori intelligatur ex vi legis reseruata. 250. 9.
- an Legislatoris voluntas non sit ita libera, quod possit sub mortali obligare, si materia leuis est. 311. 2
- Lex.*
- an Lex Pontificia obligationem inducant. 249. 19. 20
- An consuetudo possit abrogare legem cuiuscumque humani Legislatoris. 233. 24. & 25
- Lex diuina instituta est ad ordinandum hominem ad Deum, & Politia humana ordinat homines ad inuicem & in ordine ad bonum Politicum. 109. 19
- quando Lex imponit pœnam non taxando tempus quo incurratur debet præcedere superioris monitio, vt quis pœnam incurrat. 156. 4
- An inferior possit dispensare in lege sui superioris. 248. 8
- Leges iustæ non sunt nisi adsit casus & articulus necessitatis, 85. 30. & 31
- An secundum dispensationem superioris non obliget lex ieiunij. 267. 22
- An lector sanctæ Scripturæ dum actu legis lucretur distributiones. 230. 17
- Lex ieiunij non obligat ex quocumque detrimento salutis vel sanitatis. 267. 23
- An computatio dierum, mensium adducta sit eligenda, quando lex non exprimit à quo tempore mensis incipiat. 164. 4
- an nulla Lex præter Pontificiam potest cogere vt alicui priuato operi pio applicentur fructus. 404. 12
- an Lex & præceptum debeat esse de materia honesta. 357. 18
- Causa rationabilis excusat ab obseruatione legis humanæ. 273. 9
- An leges de actibus pure internis per se sumptis non sint necessariae. 334. 41
- An quando adest periculum graue imminentis infirmitatis Reipublicæ, non obliget lex, 272. 5. & 6
- An quanto grauior est lex, eo maior & vrgentior requiratur causa. 261. 3
- quæ Lex non dicatur pœnalis. 395. 6
- Lex priuata an sit dignior quam publica. 168. 11
- quæ mora sufficiat in loco vt quis sit obligatus legibus loci. 319. 13
- An semper subsistat quamuis derogetur lex ad quam respicit semper sententia. 304. 6
- Quid directe cadat sub præcepto legis. 333. 32
- Qui viri adhibendi in ferendis legibus. 70. 34
- De ratione legis est quod respiciat bonum commune inducendum. 278. 13
- In lege lata quis modus non respiciatur. 313. 3
- A quo legis tota obligatio oriatur. 253. 5
- vt Lex obliget sub mortali quid requiratur. 311. 1
- an Lex humana pœnalis actum externum respicit, vel internum prout coniunctum externo. 382. 3
- In legibus Hispanicis indicitur à Regibus Episcopos & Clericos suis personis Regem in bello debere iuuare. 85. 28
- Quæ consuetudo vim legis habeat ex totius Ecclesiæ assensu. 293. 2
- Quænam suis legibus intendit vitare Legislator. 52. 12.
- Vbi nam non imperet lex humana quod quis actiue exequatur actionem quæ est pœna in se ipsum. 398. 3
- Mortaliter peccat abrogando leges quibus Respublica conseruatur. 53. 13
- Transgressio legis humanæ ob mortem corporalem euitandam, non est semper peccatum mortale, unde de metus mortis sæpe excusat. 273. 6
- Lex

& Verborum.

Lex ieiunij non obligat cum notabili detrimento salutis. 273.7
 Fortior est Lex diuina & naturalis, quam omnis lex humana. 273.8
 quando Lex prohibet & reprobat cōsuetudinem solum intelligitur de cōsuetudine quæ non habet iustum mortuum, ex Bonacina. 234.3.2
 Lex Pontificia & præceptum Pij V. primo & per se solum attendit ad derogationem, & exclusionem varietatis & diuersitatis Breuiariorum. 309.9
 An auferibilis sit aut mutabilis lege stante quælibet Politia ciuilibus Monarchia, ex Gersono. 72.4
 cōsuetudo & Lex an non obligat extra territorium iurisdictionis Principis ferentis legem & approbantis cōsuetudinem. 320.21.22
 in nouo testamento Lex de Cardinalibus obseruari debet, & ita à iure diuino dimanat. 75.5
 Lex diuina positua non obligat in mortis periculo, quando adest metus cadens in constantem virum. 273.3.
 quandonam Lex diuina positua non obliget homines. ibid.4.
 Leges obligantes ad restitutiones afferuntur. 158.6
 an Lex charitatis & rectæ gubernationis quid exposuler. 249.17.18
 Legis obligatio non cessat, quando finis & ratio adæquata legis cessat. 23.19
 an lex de restituendo fructus sit valde pœnalis. 382.2
 An subditus & inferior non possit currere in totum legem superioris. 352.1
 in Lege humana publica non potest dispensare, nisi ille à quo lex auctoritatem habet ex S Thom. 246.2
 an solum lex imponat obligationem faciendi actus. 354.27.
 An vnica comestio obseruetur quæ in omni Lege fuit requisita. 296.7
 an Lex sit certa & non possit solui per executionem dubiam. 283.7
 an vna est legis intentio, vt quæ disposita sunt à morientibus impleantur. 221.18
 cōsuetudo quæ Legem Ecclesiasticam derogat ex quo dicatur irrationalis. 234.33
 An ad peccatum non requiratur, nisi quod sit contra legem. 354.32
 an finis legis cadat sub. 161.12
 An conditio contra edicta Imperatorum & leges tanquam non adiecta reiiciatur. 220.7
 Legislator potest leges vel à se, vel à suis antecessoribus latas abrogare. 52.11
 Quodnam principium sit æconomicum non excusatorium ab obligationibus legis diuinæ. 327.24
 Quem rigorem possit lex humana respicere. 380.5

Licentia.

an Licentia ex causa cognita debeat esse expressa & obrenta, vt examinet an causa sit honesta & sufficiens, ex Conc. 167.9
 An aliquid spirituale insit in danda Licentia ex iusta causa non residendi. 143.2
 an Licentia tacita aut expressa requiratur vt Parrochus absit. 141.1
 an Licentia ad comedendas carnes detur ex consilio Medici. 298.1
 quæ licentiæ dandæ sunt à Vicario Episcopi. 254.5.6.7 & 8.

M

Magnates.

Magnates, an non solum Proceres & Magnates Regni Hispaniæ, sed etiam Prælati & Episcopi faciant iuramentum fidelitatis Regibus, & illis obediendi in rebus licitis & honestis. 107.3

Manualia, Manualitas.

an Manualia ad secundum genus prouentuum pertinent. 204.26
 quæ Manualia non distribuantur absentibus. ibid.27
 Manualitas in quo sita sit. 407.8

Medicus.

quid requiratur in Medico corporali. 290.5
 quid Medici in concedendis licentiis ad carnes edendas, attendere debeant. 284.6
 Medicum spiritualement inter, & temporalem quid discriminis intercedat. ibid.7
 an confidere medicis quando infirmitas ex causis naturalibus dimanat, nobis præcipiat Deus. 272.9
 quid per Medicum spiritualement intelligatur. 287.1
 quid Medicus corporalis attendere debeat. 285.11 & 12.
 An Bulla solum requirat consilium Medici spiritualis, qualis est quilibet Confessor. 288.3
 an consilium vtriusque Medici exigit priuilegium Bullæ, corporalis scilicet & spiritualis. 290.1
 an Medicus spiritualis non debeat esse nimium scrupulosus. 283.9
 An dispensationi ieiunij quadragesimæ quoad esum carniū factæ virtute Bullæ cruciatæ, possit Medicus spiritualis renuente illo cui concedit adiungere aliquod opus pium. 289.1
 vtrum Medicus spiritualis nequeat imponere aliud opus pium. ibid.2
 natura omnium operatrix Medicus verè minister, ex Hypocrate. 279.11.12. & 13
 an nullatenus Medicus spiritualis dispense, sed solum Pontifex posito prius consilio vtriusque Medici. 288.4.
 an priuilegium Bullæ sit vt Medicus spiritualis dispense posito consilio Medici corporalis. ibid.1
 qualis debeat esse Medicus spiritualis remissiuè. 290.3
 An si in vna ciuitate sit discordia inter Medicos, cuius Medici corporalis consilium sequendum. 291.1.
 An respectu ciuitatis maior pars Medicorum sit sequenda. ibid.2. & 3
 Quando necessitas comedendi carnes iudicio Medici corporalis vel alterius viri experti est probabilis practicè, etiam in causa speculatiuè dubia, non requiritur nec Episcopi nec Medici spiritualis per Bullam dispensatio, ex Trullenc. 286.24
 An si quis in virtute Bullæ de consilio vtriusque Medici sit dispensatus ad semel in die carnem comedere, non possit amplius illam edere. 295.5. & 6.
 An assistentes infirmo mortaliter peccent si omissis mediis à Medicis designatis vtantur aliis. 270.48
 an Medicus non teneatur sequi opinionem de medicamento tutiori. 269.46
 an requiratur consilium Medici spiritualis. 290.2
 an omnes Medici conueniant securius, & tutius præseruari à contagio per esum carniū quàm piscium. 269.47.
 An quando pestis miraculosè instigitur à Deo, non sit recurrendum ad Medicorum consilia. 279.9.14.15
 nomine Medici spiritualis solum intelligitur Parrochus ex Ioanne Sanchez. 287.4
 An quantum ad esum carniū de consilio vtriusque Medici videatur aliquid operari priuilegium. 282.4.
 ars Medica diuinitus est accepta, & diuinitus exercetur. 279.3

Metus.

quis Metus dicatur iustus. 267.24

Miles.

Miles Christi & miles sæculi ex vi suæ institutionis pugnantia habent exercitia. 84.21

Minister

& Verborum.

- An si mutetur modus non faciat satis quis Officio Diuino. 310. 13
- An actio mutandi officium pro officio & transmutandi horas in choro cum ex sua institutione sit ordinata & ad Deum laudandum, & excitandum populum ad deuotionem, non possit non scandalum generare, 316. 6. & 7. & 8
- mutare Officium pro officio dummodo septem horarum Canonica recitentur secundum Breuiarium Romanum correctum iussu Pij V. an non sit materia grauis, 311. 5
- An qui ad libitum mutat Officium pro officio contemnat ipsum ordinem. 307. 13
- An nullus possit satisfacere duplici penso recitationis officij vnica dumtaxat recitatione. 322. 1
- An non vno die excuset à mortali mutationem Officij pro Officio. 306. 3
- An ille qui recitat officium ex obligatione præcepti necessario habeat attentionem internam saltem virtualem ad id quod recitat. 338. 13
- An quis officium diuinum dicere teneatur mentaliter in aliquo casu. 367. 1
- Quæ sit materia grauis in recitatione officij diuini. 402. 14
- Quomodo taxanda est quantitas correspondens recitationi officij, & hæc restituantur iuxta ratam omissionis. 380. 12
- Quæ sit quantitas officij quæ si omittatur sit peccatum mortale. 401. 1
- an Officium diuinum componatur ex octo partibus entitatis æqualibus, 402. 23
- An omissio Tertiarum officij Romani sit mortale peccatum, ibid. 4. 5
- Præceptum de recitando Officio Diuino solum exposcere & contentum esse cum attentione externa, qui teneant? 336. 2. & 3
- An si secludatur scandalum quæ mutatio officiorum sit merè accidentalis. 314. 6
- Quanta debeat esse recitationis officij sensibilitas. 324. 9
- An is qui mutat officium pro officio; iuxta ritum & formam breuiarij Pij V. peccet mortaliter. 393. 1
- Non implens officium tenetur restituere, ex S. Antonin. 162. 22
- Quæ mutatio officiorum materialis & accidentaria dicatur. 311. 8
- Non potest quis mutare officium frequenter sine reatu peccati mortalis, ex Diana. 312. 14
- An qui habet priuilegium dicendi officium diuinum mentaliter, si non possit dicere officium diuinum vocaliter, teneatur ipsum mentaliter dicere. 368. 11
- An in Choro nequeat officium Romanum dici, nisi adsit consensus maioris partis Capituli. 317. 7
- An munia debita ex vi officij aut sunt imposta à superiore aut à iure. 129. 28
- An si quis recitet officium diuinum lingua Hebræa, aut Græca non peccet mortaliter, nec teneatur fructus restituere. 321. 1
- An qui recitat officium non animo recitandi, sed legendi vt addiscat non satisfaciat, 355. 43. & 44
- An si vna vel altera vice ob occupationem honestam etsi non necessariam possit omitti officij diuini recitatio. 326. 14
- An si minister Ecclesiæ dum recitat Officium Diuinum cogitet aliud sit transgressor, 342. 10. & 11
- An si quis Officium Diuinum non attentè neque deuotè recitaret, mortaliter peccaret. 307. 15
- An si quis ob infirmitatem non possit recitare totum officium, teneatur recitare partem. 368. 8
- Quid ad inceptum officij requiratur. 337. 6
- Quæ vocis prolatio requiratur ad satisfaciendum præcepto de recitatione officij. 324. 16
- An non sit mortale officium pro officio mutare, remissiuè. 317. 10
- An iure naturæ non requiratur quod quis recitet officium ad satisfaciendum beneficio per se ipsum 359. 8
- An qui ex officio sibi iniuncto singulis diebus duodecim horis integris occupatur non tenetur legere officium diuinum, ex Caramuele, 325. 1 & 2. & 12
- An materia præcepti recitandi officium diuinum sit diuisibilis. 299. 12
- An omissio officij vnus diei imò & vnus integræ horæ sit peccatum mortale. 383. 8
- An omissio recitationis diuini officij iure naturæ sit contra iustitiam. 375. 14
- An non recitans diuinum officium si Beneficiarius sit pro rata omissionis teneatur restituere ratam fructuum. 329. 47
- An qui omittit Laudes teneatur restituere saltem tertiam partem fructuum. 402. 8
- An omissio sit de materia graui. ibid. 9
- Operariu.*
- an Operatio non laboranti iure naturæ merces debeatur quacumque ex causa. 223. 3
- vox illa, *Operariu*, expenditur, 125. 13. 14. & 15
- Opus.*
- Opera pia & sustentatio Clerici pro tempore antecedenti non debent ex fructibus beneficij nondum habiti desumi. Et quæ ex hoc sequerentur, ex Card. de Lugo. 195. 35. & 36
- Orare, Oratio.*
- An homo teneatur vocaliter orare & exteriorem oblationem facere. 339. 25
- An sicut oratio vocalis est signum orationis internæ ita adoratio externa sit signum internæ summisionis ad Deum. 336. 10
- An idem sit de adoratione externa, sicut de oratione vocali. 343. 8
- Cuiuslibet particularis personæ oratio pia perferens & petens necessaria ad salutem pro se est causa efficacissima, & infallibilis, ex Caietan. 69. 15. 16. 17. 18. 19. & 20
- Dum laudes Deo deferimus & orationem vocalem fundimus, non tantum voce, sed corde fundendum, ex SS. Patribus. 339. 23
- Quid sit orare, 336. 7. & 8
- an Oratio ministri publici debeat esse vocalis. 324. 13
- An oratio sit medium necessarium ad salutem. 361. 2
- An sint aliqui casus in quibus teneatur homo orare. 361. 3
- An quoties vocalis oratio continuatur detur aliqualis attentio interna. 337. 3
- An Oratio quæ sit per Ministros Ecclesiæ, oportet quod innotescat toti populo pro quo offertur. 200. 6
- vt Oratio acquietatiua sit quid requiratur. 342. 8
- Ordinariu.*
- Ordinarij consensus requiritur in licentiis in curia datis ex declaratione Pij IV. remissiuè. 148. 9
- vtum si Ordinarius super beneficio aliquo pensionem referuet ad vitam Pensionarij, petaturque eius confirmatio à Papa, nunquam talis confirmatio concedatur. 435. 36
- An non expediat nec possit Ordinarius cum tota ciuitate aut Diocesi dispensare in lege de ciborum delectu fidelibus ab Ecclesia præscripto, tempore quadragesimæ. 275. 4
- si Ordinarius non det gratis licentiã ex iusta causa non residendi vltra bimestre, an committat simoniã. 143. 1
- an Ordinarius dispensare possit in ieiunio quadragesimali, 263. 1. 2. 3. 4. 5. & 6
- an Ordinarius possit dare licentiã obtinenti curatum

Index Rerum,

- tum vt absit, ad hoc vt alterius Episcopi sit Vicarius Generalis. 44. 2
- An debeat & possit ordinarius dispensare cum tota communitate, cum toti immineat periculum subitum. 276. 3
- An ius Tridentini expressit licentiam fore approbandam ab Ordinario. 139. 20
- quandonam Ordinarius non cogatur vt priuilegio alternatiuæ. 179. 3
- quid nomine Ordinarij intelligatur. 141. 1
- Ordinatus.*
- an Ordinati in Sacris teneantur ad aliquam precem fundendam siue publicè siue priuatim. 373. 45
- Ordo.*
- quid ordo charitatis & iustitia distributiua exigant. 403. 5
- Qua multiplicitate Ecclesiasticus Ordo peruertatur. 413. 13
- Osus.*
- Osus Episcopus Cordubensis residentiæ personalis accerrimus defensor. 108. 6
- Otto.*
- Otto Episcopus reprehenditur. 14. 8
- P**
- Papa.*
- an **P**APA possit conferre plures Canonicatus in eadem vel diuersa Ecclesia ad libitum suæ voluntatis. 437. 2
- An qui legato Papæ seruit & Cardinali actualiter Romæ residenti in seruium Ecclesiæ, censeatur Papæ inferuire. 244. 37. 38. 39. 40. & 41
- an superior Papa inferior possit in casu præsentis cum qualibet singulari persona authoritatiuè interpretari legem ieiunij quadragesimalis. 275. 2
- an Papam inuasorè liceat se defendendo occidere. 70. 28
- Papa non dat licentiam perpetuam ad non residendum, non tamen negat quod possit dare, ex Bellarmino. 150. 32
- Papa an, sine Concilio Cardinalium requisito possit absolutè, & valeat res arduas se solo definire & concludere. 77. 27
- Papa consilio, assensu Dominorum Cardinalium vniuersalem Ecclesiam regit, disponit & ordinat. 92. 12
- Papa dispensante in residentia non est Episcopo Religio impeditiua maioris boni præcepti iure diuino. 101. 17
- Vnde fiat quod Papa etsi nequissimus possit appellari sanctissimus. 68. 7
- Papatus non confertur ab hominibus sed à solo Deo. 47. 13
- Papa post Concilium Tridentinum potest declarare attentata qualitate personæ & consideratis aliis circumstantiis, quod modicum tempus non discontinuans residentiam sit plusquam tres menses, vel vnus anni. 102. 33
- Potestas electiua Papæ est de iure diuino. 45. 18
- an Papa Episcopos habeat immediatè subordinatos in regimine Ecclesiarum. 256. 11
- Papam sibi successorem posse eligere temerarium esse dicit Paulus Grillandus. 44. 6
- Papa in negotiis arduis Cardinalium consilium sibi adiungere debet, & vti iis vt Consiliariis. 77. 30
- authoritas Papæ est superior autoritate Concilij generalis. 58. 6
- Dum existunt electores, nunquam Papa eligit sibi successorem. 58. 3. 4. & 5
- Papa potest renuntiare summo Pontificatui, ex Baronio. 42. 18
- in quibus Papa non possit simpliciter dispensare. 372. 29
- an Papa possit dispensare in hoc quod quis dicat horas Canonicas. 372. 37. 38
- Quam vltimam voluntatem possit Papa commutare. 428. 4
- an Papa possit Parrocho conferre Beneficium Parrochiale sine omni onere recitandi aliquid. 372. 34
- an Papa sine aliqua causa possit imponere pensiones supra quæcunque beneficia. 435. 38. & 39
- Christo immediate subordinatur Papa, & Papæ cæteri Episcopi. 249. 12
- Papa non potest transferre sedem suam in alium locum sine speciali reuelatione. 37. 4
- an si Papa conferat plura beneficia, censeatur relaxare ius naturale, & dispensare in Canonico. 422. 5
- Papa si sine causis à Concilio propositis dispenset, dispensatio est nulla. 112. 7
- quamuis Papa ex dispensatione in præcepto diuino de residentia, non obliget ad præceptum officium sæculare, aut ad aliud quod cedat in vtilitatem publicam, an possit obligare, si ita sibi expedire videatur bono aut Ecclesiæ aut Reipub. 112. 11
- an liberalitas Papæ sit sufficiens causa dispensationis contra ius. 424. 14. 15. 16. & 17
- Papa non potest summæ potestatis & superioritatis apicem iure diuino ab omni alia etiam Imperiali exemptum alteri subiicere, vt contra ipsum procedat. 66. 20
- Si aliquis sit Sacrista Papæ, & nullus reperiatur magis idoneus, an Papa possit cum illo in residentia dispensare. 151. 4
- An si sine causa dispenset Papa, illius dispensatio sit valida. 431. 2
- Papa in beneficialibus est dominus absolutus. 436. 43
- an Papa sine causa non possit imponere pensionem sicut & auferre beneficium. ibid. 49
- Quæ reddant Papam deponibilem? 64. 17
- an Papa teneatur se purgare cum laborat infamia publica, quæ Ecclesia scandalizatur. 61. 14
- an in Papa sit potestas ad eligendū sibi successorè. 57. 1
- An ex vi permutationis contractus sub conditione residentia, sibi Papa reseruauit sex menses, si Episcopus non resideat. 180. 10
- In persecutione Antichristi in qua vrbs Roma funditus est euertenda Papa mutabit locum non sedem. 37. 8
- Papæ soli licet dispensare in voto perpetuo, quo quis se ad curam subditorum adstrinxit, Episcopatum suscipiens, ex S. Thoma. 119. 6
- an si Papa dispenset in voto, matrimonio rato & residentia Pastorum sine causa nulla erit eius dispensatio. 174. 4. & 5
- Vnde sequatur scandalosi Papæ conuersio, emendatio, aut exterminatio. 69. 22
- an Papa nec cum causa nec sine illa possit propriè dispensare in iure diuino positiuo. 173. 2
- qui Papæ familiares sint declarati. 243. 21
- an sicut Papa potest dispensare in omni voto simplici, possit etiam Episcopus cum suis subditis stando in solo iure diuino. 247. 7
- Papæ seruitium aut Episcopi ob Ecclesiæ vtilitatem an excuset à residentia. 144. 3
- an si Papa concedat licentiam Parrocho sine iusta causa non residendi, faciat fructus suos. 173. 1
- Papa cum designet qui sibi succedat in summo Pontificatu, non simul ac designatur. 47. 14
- nunquid Papa possit imperatori dare potestatem vt deponat ipsum. 60. 7
- An quid potest Papa in toto orbe, possit Episcopus in suo Episcopatu. 247. 6
- Parrochus.*
- an si Parrochus aut Episcopus pauper sit & non habeat suffi

& Verborum.

- sufficientem congruam ad quotidianam sui, suæque
familie sustentationem, possit sibi ipsi tanquam pau-
peri fructus amissos ob non residentiam applicare
propria auctoritate. 196.40
- utrum Parrochi possint dispensare in legibus Episcopi
& Ordinarii sui. 256.9
- an Parrochus tantam habeat potestatem in sua Parro-
chia, ac Episcopus in sua diœcesi. ibid.10
- si Parrochus minus temporis quàm vnus diei absit vl-
tra bimestre, an ratione absentiae nihil teneatur re-
stituere. 166.24
- tam Parrochi, quàm Episcopi non residentes, si vltra
sex menses continuos absint duplici peccantur pœ-
na. 155.9
- an Parrochus pro Missis quas tenetur celebrare coram
populo, non tamen pro populo possit stipendium
accipere & Sacrificium applicare illi, à quo accepit
sive sit Parrochianus sive alius quicumque. 186.1
- Parrochus tenetur per se ipsum administrare Sacramen-
ta, & pro ouibus offerre sacrificium, &c. 127.2
- an si Parrochus vel Episcopus pauper sit considerans se
ipsum vt extraneum, possit sibi fructus non residen-
tiae applicare. 196.47
- Parrochus tenetur ad applicandum sacrificium pro ouib-
us suis ex vi officij Pastoris, & hoc ex iure diuino.
183.12.
- utrum Parrochus ratione residentiae teneatur sacrifi-
cium offerre pro ouibus suis. 182.1
- Parrocho non datur licentia studiorum causa, vt non
resideat, apud Garciam. 150.31
- an Parrochus teneatur celebrare ad communicandum
infirmum, & ad benedictionem sponsoꝝ, non ta-
men tenetur pro illis sacrificium offerre. 185.6
- an Parrochus possit dispensare in lege Pontificia. 250.6
- Parrochi tenentur aliquas missas offerre pro populo, ex
Francisco de Amicis. 184.33
- Parrochus cui conceditur studendi facultas quid debeat
obseruare. 140.4. & 5
- Parrochus an teneatur residere intra Parrochiam intra
cuius limites etiam habitant Parrochiani, etiam si
tantum fuerint in illa Parrochia tres vel quatuor in-
colæ. 124.1
- etiam si Parrochus distet à ciuitate tantum tribus vel
quatuor milliariis, & diebus festiuis Parrochiali
interfit, an possit constitui Magister Grammaticæ.
124.2.
- in Parrochis per edictum vocatis eadem interualla ob-
seruanda sunt, ac in Episcopis ante edictum. 156.12
- An aliud est quod ex æquitate & remuneratione, aut
ex charitate teneatur Parrochus ad aliquoties of-
ferendum Sacrificium pro ouibus suis, aliud quod
ex iustitia. 185.4
- an Parrochus impetrans licentiam fingendo causam iu-
stam quam reuera non habet, peccet mortaliter, &
teneatur fructus restituere. 140.1
- An assignato Vicario idoneo ab ipso Episcopo tenea-
tur fructus restituere. ibid.2
- si Parrochus vno die non exequatur officium sed eius
Vicarius an teneatur fructus restituere. 161.8
- Parrochi quamdiu manent cum animarum cura ratione
officij sui, an teneantur de iure diuino naturali resi-
dere personaliter iuxta gregem sibi commissum, supra
quem constitutus est Pastor immediatus. 124.7
- Parrochi an teneantur sacrificium quando celebrant pro
ouibus suis applicare. 184.30
- Parrochus præcepto diuino tenetur sacrificium offerre
de oblatione speciali, non de communi, ex Conc.
183.10.
- Parrochus bis celebrans eodem die in eadem Parro-
chia bis tenetur pro populo sacrificium offerre.
182.14.
- An si debita contracta sint à Parrocho ex pijs operi-
bus, & ista opera pia fecit postquam acquisiuit
beneficium, etiam si habeat patrimonium possit
satisfacere ex fructibus beneficij. 195.34
- Parrochus & Episcopus non residentes tenentur vt fru-
ctus restituant parcius viuere. 197.55
- An debita contracta sine à Parrocho, Episcopo, &c.
ex vsibus profanis, si habeat patrimonium, te-
neatur soluere ex eo, si non habeat, an ex redditibus
beneficij. 195.32
- an Parrochus Ecclesie in qua fuit constitutus Capella-
nuscui ex institutione Capellaniae imposita fuit tota
animarum cura, seu vicaria perpetua, teneatur in ea
residere. 134.20
- an si Parrochus in anno die pacificæ possessionis incidat
in infirmitate, qua ineptus redditur ad officia obeun-
da Parrochialia, non teneatur infra annum Sacerdo-
tem ordinari. 366.6
- Parrochi assumpti sunt à Papa immediate in partem so-
licitudinis Ecclesiarum medijs Episcopis. 254.3
- an Parrochi ex consuetudine habeant posse dispensare
in ieiunijs Ecclesie. ibid.4
- an Parrochus ratione institutionis primariae sui benefi-
cij non teneatur ad offerendum vnquam pro subdi-
tis. 183.20
- Parrochus iure decimarum tenetur quotidie celebrare
pro Parrochianis suis. 182.5
- si Parrochus factus in concursu incipit studere in vni-
uersitate insigni, in qua mirros fecit progressus, duo-
bus primis annis, cur priuandas priuilegio, vt possit
de licentia Episcopi quinquenni curriculum absol-
uere. 149.20
- si Parrochus initio anni percipiat grossam suorum fru-
ctuum, & postea non resideat, an teneatur grossæ
partem restituere. 159.10
- Parrochus diebus festis debet in propria Ecclesia, & non
in alia, quacumque consuetudine in contrarium non
obstante, missam celebrare. 182.2
- an Parrochus præsentem Episcopo, & quilibet confes-
sor electus per Bullam possit dispensare. 287.1
- an Parrochus non possit non residere in sua Parrochia.
vt sit Grammaticæ Magister. 150.1
- Parrochus ad minus se præsentem in Ecclesia constitue-
re tenetur. 128.7
- Parochis discedendi licentiam in scriptis gratis conce-
dendum vltra bimestre tempus, nisi ex graui causa
non obrineant, dicit Trid. 165.17
- si Parrochus diues sit non obstat quamuis ex altari pos-
sit viuere, si altari deseruiat. 186.10.11
- officium Parrochi est attendere profectui spiritali sub-
ditorum. 128.15
- an aliud sit Parrochum teneri sacrificare & Missas cele-
brare, aliud offerre Sacrificium pro aliquo, illique il-
lud applicate. 185.5
- an Parrochus non sit obligatus ad applicandum Sacri-
ficium pro populo. 186.2
- an Parrochus ad religionem transuolans, vel Episcopus
Italiae tempore nouitiatus, quamuis ex rationabili
causa differatur professio, toto isto tempore non pos-
sit conferri beneficium, & faciat fructus suos.
167.8.
- quomodo Parrochus abest per bimestre sibi concessum à
Concilio, etiam si teneatur relinquere Vicarium pro
Sacramentorum administratione, an Vicarius sit ap-
probatus & nominandus ab Episcopo. 138.8
- an Parrochus qui per bimestre absens est à sua Parrochia
sine licentia Episcopi faciat fructus suos, & teneatur
restituere. 171.1
- in Parrochis post Concil. Tridentin. nec licentia sine
causa, nec causa sine licentia excusat à residentia, ex
Vasque. 138.12

Index Rerum,

- vt Parrochus verè & propriè dicatur residere, quid requiratur. 123.20
- an Pœna sit imposta à Concilio, quòd Parrochus fructus non facit suos, sed teneatur eos restituere. 159.6
- an Parrochi studium non sit causa sufficiens ad nonresidendum. 153.11
- an Parrochi vel Episcopi si aliàs habeant bona, vel Ecclesiastica recondita, & in marsupiiis, vel patrimonialia, ex illis debeant supplere congruam decentem, vt restituant fructus amissos ob non residentiam. 197.56
- an Parrochus teneatur ex vi sui officij & primaria institutione Beneficij Curati, ad applicandum Sacrific. Missæ pro ouibus. 185.1
- an Parrocho ex Beneficij Curati vi nulla insit obligatio applicandi fructum sacrificij pro suis ouibus. 183.16
- an Parrochus non possit accipere stipendium pro applicatione sacrificij. 186.3
- an Parrochi ex vi officij & fructuum quos carpunt in decimis, primitiis & oblationibus fidelium non teneantur offerre specialiter sacrificium pro ouibus suis. 183.14. & 15
- an Parrochus non indigens simpliciter non faciat opus pium sibi retinendo simpliciter. 197.62
- An sufficiat quod Parrochus petat licentiam etiam si non obtineat & quod post ingressum certiozem faciat Episcopum, vt de Vicario idoneo prouideat. 168.10
- idem Parrochus sacrificium potest & pro Parræcia, & simul pro tali Parrochiano facere. 183.7
- An singulis hebdomadis Parrochus ruralis ad urbem accedere possit inuisendorum Parentum, aut amicorum causa, ex Lud. à Vega. 166.1
- an Parrochus non residens, dum restituit fructus, cui possit illos restituere. 197.57. 58. & 59
- an Parrochi ex leuibus causis contrauenire possint diuino residentia præcepto. 171.8
- An si completo bimestri suboriatu noua causa, an Parrochus teneatur licentiam prolongare. 154.1
- an Parrochus non residens per edictum sit monendus. 157.9
- an Parrochia quæ non excedit decem Parrochianos non possit Clericum sufficienter sustentare. 440.12
- an consensus Parrochi, aut Episcopi si non est habitus, sit debitus. 130.38
- an si Parrochus siue cum licentia, siue sine illa abfuerit per bimestre, isto expleto, detur paruitas materiae in diebus absentia. 165.14
- an Parrochus personaliter in sua Parrochia præsens, si tamen munia Parrochialia non obeat teneatur fructus restituere. 160.1
- Eo ipso quod Parrochus est expositus ad munia sua obeunda, si non petunt parrochiani per ipsos stat, & cedunt iuri suo & contractui facto cum parrocho. 162.14
- an Parrochus qui abest vltra bimestre cum licentia Episcopi sibi concessa, ob grauem causam quæ sit in utilitatem ipsius parrochi, faciat fructus suos. 172.1
- Parrochus à loco beneficij per duos menses potest abesse ex Trid. 136.2
- an Parrochus cui datur coadiutor cum futura successione si non residet faciat fructus suos, ita vt non teneatur restituere. 169.1
- quandonam Parrochus possit dare licentiam abessendi coadiutori. 143.5
- Per quod bimestre non possit abesse Parrochus sine licentia Episcopi. 138.11
- an Parrochus habens Vicarium perpetuum debeat cogi, vt personaliter resideat. 169.9
- an vt Parrochus non residens fructus pro rata absentia non faciat suos, requiratur sententia declaratoria criminis non residentia. 158.1
- an si Parrochus absit per hebdomadam requiratur licentia Episcopi. 138.7
- quis Parrochus sine rationabili causa nolens subditum audire abutatur iurisdictione sibi data. 131.41 & 42
- an Parrochus nolens audire crebras Confessiones subditorum peccet contra iustitiam, & contra Religionem. *ibid.* 43
- quid teneatur Parrochus ex præcepto Charitatis, aut ex vi officij sui præstare ouibus suis. 130.29
- Residens & non laborans Parrochus non tenetur restituere fructus beneficij ex Garzia. 161.9
- Parrochus tenetur ad audiendas subditorum confessiones, quoties isti velint confiteri extra tempus necessitatis. 128.14
- an si Parrochus in sua parochiali existat possit tuta conscientia per duos menses sitte continuos siue discretos, nullius Sacramenti ministrandi muneri incumbere, designando ad huiusmodi munus Vicecuratum idoneum. 136.1
- An liceat parrocho tempore ieiunij, quod in suo oppido sub præcepto seruatur, etiam animo non seruandi illud abesse, & ad alium locum vbi non est tale præceptum se conferre. 136.5
- an Parrochus habens curam animarum non possit esse Vicarius Episcopi, vel Capituli Sede vacante, nisi Ecclesie Cathedralis Parrochus sit. 145.19 & 21
- Nisi licentia monstratur scripta, & nisi Episcopus ipse verbo tenus dicat, se talem licentiam concessisse, an condemnabitur Parrochus in foro externo. 142.2
- vt Parrochus satisfaciatur præcepto diuino de residentia Pastorum, & vigilantia super gregem suum, dicaturque verè, & propriè residere, tria requirantur. 121.1
- Non obstante obligatione, qua Parrochus tenetur pro parræcia offerre, potest particulares pirantias ab aliis parrochianis vltro oblati recipere. 182.6
- quamuis Parrochus non residens officium diuinum recitet omnes fructus beneficij curati non facit suos, teneturque illos in conscientia restituere. 159.2
- an Parrochus animi recreandi causa possit amicos inuisere, vt à labore cesset, &c. per decem, aut duodecim dies ab actuali residentia vacare. 136 n. 6.
- An ratione decimarum, aut fructuum sui beneficij non teneatur Parrochus missas nec omnes, nec aliquas illarum quas celebrat offerre pro suis ouibus. 183.19
- si Parrochus vltra bimestre de licentia Episcopi, & ex vigente necessitate non resideat, cum non sit concessa licentia in scriptis, an peccet. 142.1
- An reuocata licentia, & vocatus per edictum Parrochus, & citatus non potest executionem sententia latae contra ipsum edictum suspendere. 148.15
- Quæ conuentio & contractus iure diuino & naturali sint inter Parrochum, Pastorem & Parrochianos, & oues rationales. 127.5
- Parrochus vltra bimestre non absit à sua parochia sine graui & vrgenti causa, quæ cognoscatur & approbetur ab Episcopo, ex Concilio. 153.10
- an Parrochus ingrediens religionem & posito ab Episcopo idoneo v. cario, anno nouitatus faciat fructus suos. 167.1
- vtum Parrochus non residens teneatur in conscientia restituere

restituere omnes fructus beneficij pro rata absentia.
 159. 1
 An iure naturæ Parrocho debeantur aliqui fructus
 arbitrio boni viri propter diuini officij pensum
 exsolutum. *ibid.* 5
 An iuxta spatium Parrochis præfixum, non vero
 Canonicis danda sit licentia isti Canonico Par-
 rocho. 151. 4
 Tempore quadragesimæ cum Parrochus non residet
 multæ possunt euenire circumstantiæ. 139. 24
 an si Parrochus vno die vltra bimestre sibi concessio
 absit sine causa, mortaliter peccet, & fructus non
 faciat suos. 165. 16
 An ex consuetudine Parrochus, qui habet Vicarium
 perpetuum cum futura successione faciat fructus
 suos. 169. 7
 An sibi ipsi Parrochus non residens possit applicare
 fructus malè perceptos ex non residentia. 193. 1
 an Parrochus non Sacerdos non veniat in hoc priui-
 legium nomine Medici spiritualis. 287. 3
 an Parrochus possit abesse à sua Ecclesia, siue petita siue
 non ab Episcopo licentia per duos menses. 136. 4
 Diuersa obligatione iuris diuini adstringitur Episco-
 pus, ac adstringitur Parrochus. 120. 19
 an si Parrochia nullum habeat Parrochianum, habeat
 sufficientem congruam, 440. 14. & 15
 An in foro animæ liber sit Parrochus de præcepto
 diuinæ residentia personalis relicto Vicatio ido-
 neo. 170. 2
 Cur vt Parrochus priuetur monendus sit prius. 156. 5
 An possit Parrochus abesse, & Episcopus dare licen-
 tiam ipsi litis prosequendæ causa. 173. 13
 an Parrochus non teneatur ex vi officij & sub mortali,
 sed solum ex Charitate residere. 129. 20
 si Parrochus non habiter in domo Parrochiali, an te-
 neatur fructus restituere. 163. 1
 an vt Parrochus non resideat per duos menses, Episco-
 pi licentia sit necessaria. 137. 1
 Bimestre in Parrocho & trimestre in Episcopo quo-
 modo computandum, 164. 5. & 6
 Parrochus qui re ipsa habet causam grauem absentia &
 non palliatam an teneatur fructus restituere.
 171. 15
 Quibus temporibus non abesse debent Parrochi.
 131. 2
 An olim potuerint Parrochi abesse per duos menses
 etiam sine Ordinarij licentia. 139. 18
 quando nam Parrochus suo muneri satisfaciat. 131. 44
 An teneatur Parrochus restituere fructus quantum
 ad partem debitam pro crimine. 158. 4
 Parrochi præsentia ministerio destituta nihil prodest.
 127. 2
 Ad discernendam Parrochi obligationem quid at-
 tendendum, 128. 17. & 18
 Parrochus tenetur missam pro populo suo applicare &
 offerre. 182. 3
 An licentia vt Parrochus non resideat per bimestre
 à Concilio concessum sit necessaria in scriptis.
 141. 1
 Parrochi non possunt vltra bimestre abesse, nisi ex
 causa Episcopo cognita, & approbata. 138. 5
 an Parrochi possint animarum curam deserere transe-
 undo ad religionem absque licentia Episcopi. 118. 3
 An non residens in Parrochia sit ipso iure beneficio
 curato priuatus. 156. 1
 Parrochus non operans & non inuigilans super gre-
 gem suum mortaliter peccat. 163. 2
 si Parrochus non inueniat Vicarium quem relinquat an
 possit abesse. 165. 10
 Parrochus non residens pro rata temporis absentia
 fructus suos non facit ex Conc. 160. 7

Pars.
 Pars ordinatur ad totum tanquam ad finem; & pars
 exponi debet pro bono totius. 5. 15
Pastor.
 Quomodo cognoscere debeant Pastores obligatio-
 nem qua vrgentur in vtroque foro residere perso-
 naliter, & inuigilare super gregem suum, tempore
 quo lue pestifera est infectus. 125. 16
 A Pastoribus greges pascuntur. 14. 10
 an Pastores animarum teneantur specialem memoriam
 saltem virtualem habere in sacrificiis an non obli-
 gentur. 181. 35
 Pastor nec nomen Pastoris meretur, si non personali-
 ter suo gregi attendat. 59. 1
 an Pastor possit se absentare dum imminet damnum in
 spiritualibus proprij gregis. 98. 7
 In Germania multi pastores in tribus vel quatuor
 Cathedralibus intulantur, 89. 19. & 20
 Pastor debet minus æstimare vitam propriam, eiusque
 detrimentum quam proprij gregis. 98. 8
 Pastores qua ratione tenentur pascere gregem præcep-
 to diuino. 16. 7
 Pastores bene viuendi exemplar sunt. 13. 3
 Amor proprij Pastoris vix suppleri potest. 2. 20
 In summo Pastore est potestatis plenitudo. 221. 9
 An possit Pastor per quinque menses continuos dis-
 cedere. 135. 9
 bonus Pastor animam suam dat pro ouibus suis. 14. 9
 an Pastor non residens sibi si verè pauper sit, sibi fru-
 ctus possit applicare. 197. 52
 Pastor mercenarius non amat oues, vt potè alienas.
 8. 32
 Pastor quod tempus non debeat excedere in absentia?
 135. 6.
 Constituitur pastor vniuersalis à Christo S. Pont.
 36. 3
 In pastoris consecratione est votum residendi per-
 sonaliter ex D. Thoma. 99. 2
 Pastor est propter oues, non oues propter pastorem;
 19. 12. 13. 14. & 15.
 an Pastores non residentes fructuum amissionem pos-
 sit componere per bullam Cruciatæ. 190. 1
 An ille qui est supremus Pastor non recognoscens
 superiorem in terris à pastoritia dignitate ob non
 residentiam personalem scandalosam deponi iu-
 ridicè possit. 64. 1
 Pastores omnes obligantur ad residendum in locis.
 13. 1
 An possit consuetudo introducere quod pastores
 animarum personaliter non resideant. 133. 1
 Pastor quatenus pastor ex vi sui officij iure naturæ
 obligatur ad quærendam vtilitatem suarum ouium;
 19. 11.
 Pastor in conscientia excusatur à peccato non resi-
 dens, si prouidit suis impensis, quod Ecclesia de-
 center & populus bene regatur, ex Albino & Vl-
 derico. 21. 1
 Oues quæ pastori commissæ eum nec reprehendere
 debent, nec vllatenus accusare possunt, ex Eusebio;
 65. 10. 11. & 12.
 Pastor ex vi sui officij personaliter inuigilare debet su-
 pra gregem suum. 416. 8
 Summo Pastori quod officium competat. 54. 26
 Pastor tenetur lupos arcere, 128. 8. & 9
 Pastores non implent officium greges deserendo. 14. 12
 Qui pastores figura sunt spiritualium pastorum, ex
 Theophilo. 125. 19
 pastoribus sancti Iacob schema proponitur. 14. 6
 An pastores Ecclesiæ habentes beneficium cura-
 tum, etiam si non resideant teneantur iure naturali
 restituere fructus, ante sententiam iudicis. 162. 16

Index Rerum,

- Omnes inferiores Pastores summo Ecclesiæ Pastori Christi vices gerenti in terris sunt subditi. 103.1
- Pastores personaliter non residentes mortaliter peccant, ex corduba. 15. 1. 2. & 3
- An ratione paruitatis temporis moraliter non dicatur abesse ab ouium regimine Pastor. 135. 5
- Quid discriminis intercedat inter Pastores animarum & alios Beneficiarios non habentes pastortium munus. 415. 7
- Pauper.*
- Quid item nomine pauperum intelligantur. 403. 2
- de Pauperibus Barth. à S. Fausto & alij quid sentiant. ibid. 3
- An si in loco Beneficij sint verè pauperes, isti sint præferendi. ibid. 4
- an Pauper qui ostiatim elemosynam petit habeat ius congruitatis illam transeuntibus petendi. 129. 27
- Quid nomine Pauperum intelligatur. 193. 4. & 43
- qui Pauperes graduandi iuxta ordinem charitatis. ibid. 5
- Pensio, Pensionarius.*
- an Pluralitas Pensionum non repugnet iuri naturali. 433. 1
- Pensionis diffinitio concipienda venit. 434. 9. & 10
- Quæ causa Pensionis dicatur fauorabilis. 435. 31. & 32
- quæ Pensiones sint propriè beneficia. 433. 3
- an habens Pensionem debeat esse Clericus. 434. 11
- Ex quibus Capitulis Pensionarij & obligationis Beneficij honestetur & fauorabilis reddatur pensionis reseruatio. 435. 26
- An nullibi Episcopo in iure sit permissum reseruare perpetuas Pensiones in commodum alterius. ibid. 29. & 30
- an pluralitas Pensionum non habeat turpitudinem contra ius naturæ, bene tamen earundem coaceruatio. 433. 2
- inter duas Pensionis causæ formalis partes, quæ differentia intercedat. 434. 17
- in Pensione triplex causa consideranda venit. ibid. 13
- Pensionis causa formalis quæ sit. ibid. 16
- quid Pensio Clericalis sit. 433. 7. & 8
- an Pensionarius cum habeat distributiones quotidianas sibi obligatas, & hypothecatas possit agere contra Capitulum, à quo sunt perceptæ. 202. 9
- quomodo pluralitas pensionum sit licita. 436. 54
- an Pensio sit plaga foetida ex percussione nerui Ecclesiasticæ disciplinæ similitudinariè inflicta. 435. 27
- An in reseruanda pensione Papa habeat plenam & omnimodam potestatem. 436. 44. 45. 46. & 47
- Quinam ex priuilegio Pontificio possint habere Clericales pensiones. 434. 12
- An reseruatio Pensionis siue in beneficiis curatis, siue in simplicibus odiosa non sit. ibid. 22. & 23
- Pensionis causa finalis duplex admittitur. ibid. 20. & 21
- an Pensio posita ab Episcopo sine causa nulla sit. 435. 34. & 35
- quam pensionem nequeat Episcopus imponere sine causa. ibid. 33
- an Pensio reseruata auctoritate Papæ, etiam sine causa valida sit. 436. 42
- an Pensionarius teneatur officium magnum Canonici cum recitare. 393. 8. 9. & 10
- quæ Pensio laica dicatur. 433. 6
- Peregrinus.*
- an Peregrini teneantur legibus locorum per quæ transeunt, & de quibus legibus intelligatur. 318. 4
- an Peregrini possint vti legibus & priuilegijs concessis illis locis per quæ transeunt. 318. 7
- quandonam Peregrinus non teneatur ad leges & præcepta loci per quem transit. 319. 16. & 17
- Pœnitentiarius.*
- utrum Pœnitentiarius dum actu audit confessiones, censetur præsens in choro. 230. 16
- si Pœnitentiarius in alia Ecclesia quam sua audiat confessiones, non lucratur distributiones. 230: 18. & 19
- Pontifex.*
- an Pont. possit dispensare vt clericus in sacris vel beneficiatas non dicat officium diuinum. 169. 1
- an Pontifex possit omnino liberare Clericos ab omnino onere recitandi. 369. 2
- an Pontifex peccet dando plura beneficia vni, quorum quodlibet erat sufficiens ad victum beneficiarij. 423
- an possit Pont. siue Concilio sibi eligere successorem. 46. 20. & 21
- Quas causas pontifex, vt absens lucretur distributiones quotidianas. 222. 1
- Pontifex non vult Beneficiato pauperi fructus applicare, ex Palao. 197. 54
- Certa persona est eligenda vt adoretur vt summus Pont. 47. 7
- An designatio à Pont. facta approbante Cardinalium Collegio, tenebit sicut S. Augustini temporibus. 50. 15
- summi Pontifices mittebant Episcopos ad legationem & nuntiaturam, ex Eccles. hist. 106. 4
- In quibus causis non possit Pontifex dispensare in pluritate beneficiorum simplicium. 421. 7
- an Pontifex non sit absolutus dominus fructuum beneficiorum, sed dispensator fidelis. 436. 41
- omnis Pontifex ex omnibus assumptus pro hominibus constituitur in his quæ sunt ad Deum, vt offerat dona & sacrificia pro peccatis. 184. 34
- an Pontifex sicut potest ex causa concedere, quod quis absens lucretur distributiones quotidianas ita potest ex causa illas pro fructibus computare. 202. 6
- an summi Pontifices narranti plura obtenta beneficia simplicia, nisi forsan narretur magna multitudo titularum, soleant, alia concedere. 432. 6
- an Prouinciales regulares possint in sua prouincia & Generales in tota religione, ea omnia circa suos subditos in dispensatione legum Pontificis, quæ possunt Episcopi in suo Episcopatu. 261. 1
- An confirmatio respectu priuilegiorum de quibus Pontifex non habet notitiam magis reducatur ad formam communem quàm ad specialem. 303. 16
- An eadem fiat comparatio Pontificis ad Summum Legislatorem Deum, ac Episcopi ad Summum Legislatorem humanum. 257. 11. & 12
- an Pontifex possit simpliciter dispensare cum Beneficiato, vt nihil omnino recitet. 371. 22
- solus Summus Pontifex potest concedere licentiam Parrocho non residendi studiorum causa. 147. 1
- an Pontifex separans omnes fructus à Beneficio, dispensare videatur, vt nullus recitet pro illo. 393. 7
- an Summi Pontifices & Concilia magna priuilegia Regibus & Principibus absolutis concesserunt. 109. 23. & 22.
- an Pontifex ex primaria intentione solum voluerit varietatem in substantia in recitando Officio Diuino ad vnitatem reducere. 307. 14
- absolutè non expedit Summum Pontificem eligere sibi successorem in Summum Pontificatum. 51. 1
- Pontifex in præceptis diuinis & naturalibus potest dispensare auferendo obligationem ex iusta causa motus. 27. 44
- quan

& Verborum.

- quandonam Pontifex potest vti plenitudine potestatis. 56.46.
- Quæ sufficiens & secura causa vt Pontifex dispense in præcepto residentia in sua Ecclesia siue Episcopali siue parrochiali. 104.2
- quandonam Pontifex seipsum deponere renuntiando teneatur. 61.10
- an ex narratis à Pontifice comprehendatur confirmationem factam esse ex certa scientia. 302.11
- Supra quod ius diuinum Pont. non habeat potestatem. 373.50.
- an si Pontifex vellet, posset præcipere quod vnusquisque non mutaret ad libitum Officium Diuinum. 312.9.
- Quasdam leges nolunt abrogare Pontifices ob graua inconuenientia. 57.49
- an Pont. possit non renuntians sibi erigere in futura successione coadiutorem. 49.10
- an summus Pontifex & quilibet alius Legislatur humanus, imo & Deus nullam aliam rectitudinem respiciant, nisi solius obedientia. 356.4
- an summus Pont. teneatur residere in Diocesi Romana iure diuino. 29.1
- an Pontifex dum dispensat in votis non exerceat actum iurisdictionis. 334.36.37
- vnde constet quod Pontifex possit sibi eligere successorem. 47.8
- an Pontifex possit mutare modum eligendi per Cardinales qui modo est, & omni alio conuenientior. 50.1.
- Pontifex designans Concilio remittit, & examinet an nominatus sit dignus, an teneantur Cardin. se conformare isti designationi. ibid.2
- an Pontifex poterit præcipere in virtute obedientia Sanctæ alicui Episcopo, vt se transferat ad alium Episcopatum, ex eo solum quod maiorem vtilitatem sperat accepturas oues Episcopatus ad quem transfertur. 96.11
- coniunctio Summi Pontificatus eam Episcopatu Romano an sit de iure diuino. 30.1
- Potestas relicta est summo Pont. à Christo Domino præscribendi modum & formam secundum quam eligatur Summus Ecclesiæ Rector & Pastor. 44.7
- Pontifex potest committere eligendi potestatem duobus antiquioribus Cardinalibus, imo & vni, similiter poterit sibi eligere successorem. ibid.8.
- an dum Pontifex dispensat in residentia non procedat disponendo vt superior, sed interpretando ius diuinum per potestatem sibi à Christo datam. 133.3
- an de consilio vtriusque Medici dispense Pontifex cum omnibus, & singulis Christi fidelibus. 289.2.
- Romano Pontifici omnem humanam creaturam subesse declaratur. 30.2
- Pontifex noluit quod Cardinalis in suo Episcopatu non resideret. 94.26
- re traditione Pontificia an nullus ad Summæ dignitatis apicem euectus est per institutionem ab ipso Pontifice viuente factam. 56.41.42.43.44.45
- Pontifex & S. Congregat. non solum prohibent celebrationem Capitularium actuum tempore celebrationis diuinorum, sed illam reprobant tanquam iniquam. 231.29.30
- an Pontifex potestatem quam habet committendi simplici Sacerdoti authoritatem administrandi sacramentum alteri committat. 260.12
- Pontifex præcipiens toti Ecclesiæ, sequatur suam opinionem tenetur ei obedire. 44.2
- an si Pontifex declaret Episcopum habere causam sufficientem ad non residendum, an possit Rex vters
- priuilegio sibi concessio cogere Episcopum vt non re- fideat, sed sit Præses Consilij, &c. 110.30
- quibus de causis Pontifex non neget dispensationem. 290.6.
- licet Pontifex dum annum sanctum & Iubileum publicat, ponat similia verba reuocatoria ac ponit in Bulla cœnæ, an non reuocentur priuilegia concessa in cruciata. 191.17
- an sicut Pontifex nequit inducere horatum lectionem in damnum salutis priuatæ ita neque in damnum salutis publicæ. 326.6
- an Pontifex in concessionibus nisi exprimat non censetur vt plenitudine potestatis. 221.13.14.15
- Pontifex potest Cardinales ad libitum assumere ad sibi coadiuuandum. 77.25
- Beatissimus Romanus Pontifex ex muneris sui officio debet sibi lectissimos Cardinales sibi adsciscere. 79.6.
- Pontifex potest verè & realiter dispensare ius diuinum ex Thom. Sanch. 257.6.7
- summus Pontifex concedit quòd beneficia curata maneant perpetuo vnita, & connexa alicui dignitati. 23.16.
- An nequeat Pontifex sine vrgentissima causa non auferendo ab Episcopo oues assignatas, auferre iurisdictionem & potestatem præcipiendi & leges ferendi. 362.8
- Quibus mediis communicetur Episcopis iurisdictione & potestas legislatiua. ibid.9
- an Pontifex sibi referuet dispensare aliqua vota, circa quæ nullus alius potest validè dispensare. 334.38
- An in omni donatione, fundatione, erectione ad Ecclesiam attinente semper intelligatur Summi Pontificis authoritas. 220.4
- summis Pontificibus non fuit bene visum omnem suam spheram propalare. 77.22
- an summi Pontifices multi confirmarint ex certa scientia priuilegia Regularium ab antecessoribus concessa. 302.12.
- Pontifex scandalosus tenetur ad iuridicam purgationem faciendam, siue coram populo, siue in Concilio. 73.13.
- an solus Pontifex sit causa efficiens veræ & propria pensionis. 435.28
- An prouisus sit tutus in conscientia, cum semper præsumere debeat de scientia, & prudentia summi Pontificis. 431.9
- An plura sint motiua ex quibus Pontifex euacuans omnem turpitudinem à distributione beneficiorum simplicium possit plura in vno coniungere. 421.2.
- an Pontifex nequeat dispensare & auferre obligationem quam habent iure naturæ Beneficiati recitandi aliquid indeterminatam laudandi per aliquam deprecationem Deum. 373.40.41
- an si Pontifex certioratus quod ponatur pensio super fructus beneficij, pensio nullius sit effectus, nihilque oneris imponatur super proprias distributiones. 202.10.
- quomodo Pontifex dispense in residentia personali pastorum supra gregem suum. 28.51
- Qua ratione summus Pontifex euertit & destruit Ecclesiam. 67.1
- Ordo Euangelij obseruandus in correctione fraterna, nequit obseruari in Pontifice. 66.15
- si Pontifex non approbet dispensando, & dispense approbando, quod Episcopus sit Inquisitor generalis, quod ex vi huius officij non liberatur à residentia personali, & vigilantia super gregem suum. 114.6

Index Rerum.

- An liceat & an expediat Summum Pont. Rom. Episcopum nominare sibi successorem in vtraque dignitate. 37. 1. & 2
- quod Pontifex prudenter iudicet Episcopum, maiorem fructum in Episcopatu ad quem transfertur, an sit satis. 95. 10
- an Pontifex nulli in terris inferior possit charitatiuè corripere. 65. 2
- Vt hæc fiant à Summo Pontifice, non est æquitas in grauitate causæ requirenda. 95. 7
- quid Pontifex possit ex iusta causa facere. 222. 25
- an à Pontificibus videatur interpretatum ius diuinum de residentia personali, quod non obliget tempore detracto, quo aliquis Episcopus fungitur pro bono communi & pace introducenda officio Oratoris apud alios principes tam Catholicos quam infideles. 116. 3. & 4
- an si Pontifex sine causa dispense, in eo quod qui sine legitima causa non residet faciat fructus suos, sitque liber ab illorum restitutione, an dispensatio valida sit. 174. 10
- si Pontifex sciat aliquos esse irriteritos voto Castitatis, & sciens & prudens ipsos matrimonio coniungat, an censeatur dispensare in obligatione voti. 115. 4
- Pontifex potest ex plenitudine potestatis auferre ab aliquo Episcopo obligationem residendi. 23. 14
- Pontifex Romanus potestatem non habet, vt faciat quod iure sanguinis & hæreditario succedatur in Cathedra Petri, vel in quolibet alio sacerdotio euangelico. 57. 52
- Pontifex verè & propriè dispensare potest ex iusta causa & honesta in residentia personali pastorum animarum, licet hæc sit de iure diuino & naturali. 26. 37
- An Romana Cathedra Petri sit coniuncta cum summe Pontificatu. 34. 11
- Pontifex aliquando dispensat in residentia personali Episcoporum. 25. 29
- Pontifex non potest vnire Episcopatum alicui Cardinali, & constituere vicarium perpetuum aliquem Episcopum titularem. 23. 17
- licet Pontifex dispensando sine causa in residentia Pastorum, cum dispensatio nulla sit non excusat eos à mortali peccato commissio contra præceptum Diuinum. 174. 13
- Pontifex loquitur eo modo quo ipsi solent in suis epistolis decretalibus dicere se electos diuina prouidentia, & electione ad Pontificiam dignitatem. 34. 10
- An consuetudo si summi Pontificis autoritate vel præscriptione sit roborata, potius obseruari debeat quam ius commune. 319. 9
- An si aliquando Pontifex alicuius Episcopi Cardinalis consilio, & industria indigeat ad causas decidendas, vel negotia graua pertractanda quæ expediri non possunt per alios possit illum à residentia excusare. 146. 22
- an si Pontifex *motu proprio* & *ex certa sciencia* habenti sufficiens beneficium, aliud beneficium conferat, collatio illa sit valida. 450. 1. & 2
- Etsi mali & peruersis moribus dediti Pontifices, eorum tamen dignitas Sacrosancta est veneranda, & defendenda contra inimicos. 68. 8
- si summus Pontificatus & Episcopatus Romanus essent coniuncti tantum iure humano, posset Pontifex hoc vinculum soluere de plenitudine potestatis, quam habet supra vniuersum ius Canonicum. 36. 2
- Coniunctio summi Pontificatus cum Episcopatu Romano constat ex iussione & mandato Christi. 35. 1
- Esse de iure humano aliqui autumant. ibid. 2
- Pontifex non requirit causam ita urgentem ad dispensandum cum Domin. Cardinal. in residentia in Curia, ac cum Episcopis. 80. 15
- Pontifex aut Concilium nihil faciunt de fide quod saltem implicitè non contineatur in verbo Dei scripto. 34. 17
- an quamuis Pontifex possit diaconum aut subdiaconum absoluerè à penso horarum, non possit omnino absoluerè à recitatione horarum. 373. 47. & 48
- Ex epistola Ioannis Papæ potest Pontifex sibi eligere successorem. 41. 9
- an Pontifex non possit vltimas voluntates fidelium sine causa mutare. 242. 8. & 9
- an Summus Pontifex voluntariè & ad libitum sibi successorem eligere possit, ex D. Caietano. 59. 10
- an si Pontifex interpretetur sine causa, an hæc interpretatio quæ latè dispensatio est sit irrita. 174. 3
- summus Pont. de facto concessit priuilegium tum Ecclesiarum Capitulis tum personis particularibus, vt in absentia personali lucretur fructus & distributiones quotidianas ex causis, quas ipse Pastor iudicauerit rationabiles. 243. 14. & 15
- Antiquis temporibus licet ex permissione & taciturnitate Pontificum rationabili hoc esset licitum, tamen ius diuinum in hac parte nimis relaxatur, n. 6. & quid Concilium Tridentinum statuatur. 116. 5. & 7
- Pontifex solum excludit à priuilegio alternatiuæ Episcopos, qui voluntariè absunt. 177. 5
- sedes Pontificia quorumnam suauis Romam translata est. 37. 7
- An si aliquis per simplicitatem Pontifici causam falsam allegauit, vt non resideret, & Papa dispensauit, an faciat fructus suos. 174. 6. & 7
- Propter quæ non expediat quod Pontifex eligat sibi successorem. 46. 1
- Pontifex dispensando in propriis legibus vel latis à Concil. generali, & si peccet mortaliter aut venialiter, an dispensatio valida sit. 174. 14
- An ab aliquibus Pontifici danda correctio. 68. 5
- Romanus Pontifex de omnium Ecclesiarum præsulibus iudicasse legitur, ex Adriano. 62. 6
- de Pontifice heretico, aut dubio vt est in schismate diuersa ratio. 71. 44
- nullus nisi Pontifex potest legitimè congregare Concilium. ibid. 40
- an Pontifex possit deponi à Concilio. 60. 6
- Iurisdicctio summi Pontificis omnem locum & gentem respicit. 36. 1
- Quibus de causis potest deponi Pontifex. 61. 13
- Pontifex cum non sit Dominus summi Pontificatus, nequit in illum aliquem eligere. 41. 3
- an Pontifex in his quæ iuris diuini sunt non sit Legislator & dominus. 411. 7
- An possit summus Pontifex deponi & à summa dignitate priuari. 62. 2
- Pontifices non possunt transferre sedem ad alium Episcopatum sine Dei iussu, ex Granado. 35. 23
- Quæ recta gubernatio petat commissum esse Pontifici, vt in lege aliqua diuina verè & propriè dispensare possit. 257. 8
- summus Pontifex qui bonorum Ecclesiasticorum est dominus, & dispensator, quam remissionem possit concedere. 190. 5
- An autoritas & sciencia Romani Pontificis remoueat omnem suspensionem. 431. 8
- an Pontifex in præcepto diuino de personali residentia non possit dispensare siue causa sufficienti. 101. 22
- an Pontifex dum fert legem vniuersalem toti Ecclesiæ, hæc

& Verborum.

- hæc lex exerat vires ad derogandum leges particula-
res aliquarum diocæsum. 252.26
- Pontifex speciali priuilegio Episcopo, vel Parrocho an
possit concedere quod sit prouisor, aut Inquisitor,
&c. 146.23 & 24
- Pontifex an debeat adhibere Cardinalium consilia, vt
res dirigantur, & leges ferantur conuenientes. 77.28
- A Potestate humana summi Pontificis oritur quod
Episcopus habeat oues suas & gregem pascat & gu-
bernet. 28.52
- Tribus mensibus vacationis alium adiunxit summus
Pont. 243.16
- an cum Pontifex est incertus, vt in Schismate, Conci-
lium generale totam Ecclesiam representans possit
illum deponere. 66.17
- Coniunctio summi Pontificatus cum Episcopatu Ro-
mano an sit instituta iure diuino. 33.6.7
- an Pontifex sine causa non possit auferre Episcopatum
à possidente. 436.50
- Non ex institutione euangelica ortum habet, quod
Romanus Pont. succedat Petro, sed subsequenti-
bus factis disponendum hoc reliquit. 33.4
- Pontifex est supra ius humanum Canonicum. 52.5
- Pontifex potest sibi designare & instituere sibi successo-
rem non tamen id expedit, remissiuè. ibid.2
- an absolute expediat Pontificem vt plenitudine pote-
statis eligendi sibi successorem, remissiuè. 41.1
- an Pontifex maiori cum securitate executionis suæ cõ-
mittat Episcopis auctoritatem dispensandi in legibus
suis. 256.15. & 16
- quando Pontifex vult committere alicui Officiali, aut
Episcopo potestatem dispensandi, quid exprimat.
288.5.
- an nunquam Summus Pontifex pensionem referuet sine
causa. 436.48
- quam voluntatem Pontifex possit interpretari ipso toto
tempore quo causa durauerint. 421.3
- in quibus Pontifex facto suo de illicito faciat licitum.
431.10.
- Pontifex Romanus tenetur iure diuino Romæ esidere
36.3.
- summus Pontifex Romanus est summus & altissimus iu-
dex visibilis in terris. 62.4
- Pontifex non obligat ad residendum personaliter. 25
30.
- summi Pontificis & Eminentissimorum Cardinalium
residentia. 29.1
- Quæ grauiora inconuenientia eueniant ab absoluta
Pont. electione. 53.14
- Quæ determinatio non fuerit facta ab alio, quàm à
summis Pontificibus. 362.16
- S. Apostolica sedes & Romanus Pontifex in vniuersum
orbem tenet primatum. 34.16
- an Pont. possit minuere vel augere Cardinalitiam dig-
nitatem. 78.35
- an in Summo Pontifice sit potestas eligendi sibi succes-
sorem ex Caiet. 58.8
- an Pont. possit immutare modum eligendi Imperato-
rem, & Regem Romanorum. 46.2
- an si Pontifex vellet compositionem excludere expres-
sisset quod non dispensaretur in votis religionis &c.
191.15.
- Pontifex qua ratione iure diuino possit dispensare.
37.5.
- an summus Pontifex possit omnino extinguere statum
Religiosum in Ecclesia? 78.42
- an summus Pontifex possit sibi eligere successorem, de
eo vtraque opinio. 44.1
- licet sint summi Pontifices nocentissimi, honor seruan-
dus tamen S. Sedi. 68.10
- Pontifex in quibus casibus noluerit præcipere officij
Canonici lectionem. 326.7. & 8
- an de plenitudine potestatis possit Pontifex ardua ne-
gotia se ipso solo expedire. 77.26
- an si Pontifex expressè mentionem faciens de propriis
distributionibus quotidianis super illas ponat pensio-
nem. 202.7
- ad quid Pontifex possit sub mortali obligare. 307.12
- Qua ratione venerationi habeatur summus Pontifex
35.19.
- quas ob causas Pontifex tenetur abstinere ab electione
in summam dignitatem. 53.19
- quomodo se habeat Pontifex in suis legibus. 356.7
- Pontifex potest dispensare in matrimonio rato, ex San-
chez, & ab omnibus, in residentia Episcoporum.
26.36.
- Potestas.*
- an Potestas vni concessa euertat aliam alteri concessam.
259.14.
- Potestas humana non est in destructionem, sed in ædi-
ficationem ciuium, & reipublicæ. 273.10
- Potestas politica ex sua linea non respicit felicitatem
æternam. 109.20
- Præbenda, Præbendatus.*
- Retinere vel habere plures Præbendas ad quid perti-
neat. 425.4.5. & 6
- an Præbendarum pluralitas sit illicita, & contra ius na-
turale. 428.1.2
- habere plures præbendas in quo actionum genere con-
tineatur. 425.7. & 8
- an Præbendati qui summo pontifici inseruiunt ex Apo-
stolico priuilegio lucrentur fructus & si non distri-
butiones. 243.19.
- an Præbendati ex priuilegio Apostolico fiant præsentis
ad fructus præbendarum suarum lucrandos. ibid.20
- Præceptum.*
- Præceptum superius est omni potestate humana. 27
46.
- Præceptum Pij V. an non respiciat modum dicendi of-
ficium per se, sed secundario. 313.1
- inter Præcepta diuina & naturalia quantum intercedat
discriminis. 26.41
- ad satisfaciendum Præcepto Ecclesiastico quid requira-
tur. 314.5
- an Præceptum de vnica comestione etsi sit negatiuum,
tamen non simpliciter, sed est affirmatiuum. 299.7
& 8.
- An Sacram Scripturam impressam lingua vulgari le-
gere grauissimo præcepto est prohibitum. 322.4
- an qui omittit obseruantiam Præceptorum Ecclesiæ, vt
sequatur consilium medicorum ad præcauendam in-
firmitatem, videatur magis confidere medicis quam
Deo. 264.7
- Præceptum de ieiunio est negatiuum ex Ioan. Sanchez.
492.4.
- an Præceptum vocaliter orandi non sit humanum so-
lum impositum Clericis in Sacris & Beneficiariis.
341.7. & 8.
- an maior reperiat causa ad non seruandum aliquod
præceptum, quam ad petendam dispensationem præ-
cepti. 283.1 & 2
- an Præceptis negatiuis satisfaciamus per solam exter-
nam omissionem actus. 354.35
- An si quis inaduertenter non attendat ad satisfactio-
nem præcepti Ecclesiæ vel diuini, satisfaciat præ-
cepto, & non teneatur iterum facere hos actus.
353.17.
- cuius præcepti obligatio habeat partes. 368.9
- an præceptum non obliget quoad modum virtutis, sed
quoad substantiam operis. 354.38

Index Rerum,

- An in Præceptis negatiuis, quis per puram omissionem actus liberat, satisfaciatur, etiamsi non habeat intentionem satisfaciendi. 352.8
- Præceptum correctionis fraternæ omnes obligat utriusque sexus fideles. 65.1
- an Præceptum diuinum de Baptismo obliget. 364.14 15 16. & 17.
- an transgressio specialis præcepti habeat specialem specificam malitiam. 356.2
- an ut Præceptum obliget, debeat esse indubitatum. 312.13.
- an Præceptum annuæ confessionis sit Ecclesiasticum & humanum. 344.12. & 13
- an strictius sit Præceptum de non comedendo carnes ac de vnica comestione. 300.4
- in Præcepto ieiunij, & recitandi horas quæ disparitas intercedat. 329.48
- an Præceptum negatiuum abstinendi à carnibus non solum prohibeat sumere vnica comestionem carniuum, sed quamlibet. 294.1
- quodnam Præceptum quantum ad Curatos in multis parrochialibus consuetudine contraria existente non obliget. 200.16
- Præceptum de annua confessione an sit determinatio iuris diuini ad tempus in quo debet impleri. 345.15 & 16.
- an Præceptum regium oriatur ex potestate politica, quæ semper ex natura rei subdita est potestati pontificiæ. 110.35
- utrum Præceptum implicitum sufficiat in dispensatione facta ad euitandum damnum commune imminens. 282.12.
- quænam Præcepta diuina positiua & humana solum obligent sub ratione præcepti impositi. 356.3
- an soluta & dispensata essentia præcepti, totum præceptum necessariò soluat, ex Fagundez. 297.6
- an Præcepta humana & diuina positiua nullam aliam honestatem respiciant nisi obedientiæ. 357.20
- Quæ sensibilitas pertineat ad substantiam Præcepti. 324.8.
- Præceptum non est determinatum circa modum simpliciter, bene tamen secundum quid. 210.12
- Præceptum de correctione fraterna cum sit diuinum ad omnes extenditur. 60.2
- an possit quis simul implere duo præcepta. 360.21
- an confirmatio cadat sub Præcepto diuino & mandato Christi. 134.13
- Quando materia virtualis respicit plura Præcepta quid fiat. 299.11
- an Præcepta purè Ecclesiastica non differant in specie honestatis. 356.1
- an Præceptum de recitando mane implicet quod penetratur eum præcepto de recitando hodie. 323.10
- quodnam Præceptum dicatur multiplex. 399.2.3
- quod Præceptum obliget ad omnes horas. 329.45
- Prelatus.*
- an Prælatos & Episcopos congregare conueniat, ut in congregatione ista abusus potestatis cohibeatur in Papa scandalosè viuente, & res Ecclesiæ dilapidante. 71.35.
- Prælati quamuis sint corripiendi à subditis, non tamen est iis pœna infligenda, sed ad superiorem recurrendo, ex D. Thoma. 66.13
- An si casus sit aliquo modo dubius, & tantam moram patiat, quod possit esse recursus ad superiorem pro dispensatione habenda, non potest inferior Prælatum cum tota communitate dispensare in lege superioris. 275.3.5
- Prælati sunt pastores ouium Christi. 14.5
- an quandoque Prælatum teneatur per dispensationem consulere. 266.17
- an Prælati regulares possent uouere votum transmarinum in subsidium terræ Sanctæ, ex Barbof. 103.40
- an quando causa est dubia accedente Prælati autoritate fiat rationabilis. 269.40
- Prælati quot peruersa perpetrant tot mortibus digni sunt, quot ad subditos perditionis exempla transmittunt. 68.4
- an Prælatum Ecclesiasticum referuet peccata purè interna. 348.31
- Prælati aliqui & Episcopi sunt omnium Ecclesiarum parrochialium fere Curati. 168.2
- Præstimonarius, Præstimonium.*
- quid sit præstimonium. 384.1
- Præstimonia collata in titulum Beneficij perpetui enumerat inter beneficia Ecclesiastica Concil. Trident. ibid.2.
- Præstimonium idem ac præstans munium. ibid.3
- Præstimonium accipiens ad quid teneatur, ex Nauarro. 385.5.
- An in Hispania sint beneficia quæ uocentur Præstimonia. 405.7
- quæ Præstimonia iure communi exigant residentiam. ibid.9.
- an Præstimonarij teneantur ad officium diuinum quotidie celebrandum in cultum Dei & Ecclesiæ bonum. 410.15.
- an per substitutum debeant præstimonarij Ecclesiis suis inseruire. 405.10.11
- quæ Præstimonia etsi verè beneficia sint non inducant aliquam residendi obligationem. ibid.12
- an qualitas institutionis Præstimonij semper perseueret. ibid.13.
- Quæ radix non extendat immediatè palmites suos ad Præstimonia. 409.14
- an plura Præstimonia possint vni conferri. 413.5.6
- an habentes Præstimonia ubique terrarum gaudeant fori priuilegio. 405.6
- an qui plura Præstimonia habet sine causa vlla, quo iure illa retineat. 413.6
- Præstimonium distinguitur à Beneficio seruitorio. 404.2.3.4.
- Princeps.*
- an Princeps præceptum naturale de non pugnando propriis manibus possit interpretari &c. 86.8
- Princeps potest speciales conuenientias status considerare in Episcopo quæ non in seculari. 87.9
- an possit Princeps Ecclesiasticus vel secularis præcipere ut actus externi & ex animo fiant. 335.60.61.62. 63. & 64.
- an Princeps secularis absolutus, ut Rex, Imperator, Respublica, non recognoscentes superiorem, possint ex aliquo iure saltem naturali, vel ex aliquo priuilegio apostolico interpretari ius diuinum de residentia personali Episcoporum. 107.1
- an si Princeps in confirmatione & in litteris expeditis ponat solum *ex certa scientia* & *de plenitudine potestatis* non dicatur vera confirmatio *ex certa scientia*, & non excedat formam communem. 301.5. & 6
- Principes in suo regimine politico valde dependent à Papa. 45.12
- Princeps non præcipit repugnantia, nec præsumitur præcipere iniquitatem, vel facere actum inualidum, ex Francisco Suarezio. 115.7
- an Princeps laicus toties quoties Episcopum vocat ad curiam, etiamsi uocetur à Metropolitano teneatur obedire regio mandato. 1089
- an Princeps possit dispensare Episcopum ne in Ecclesia resideat. ibid.8
- Principes politico-Catholici ex suo officio à Papa quid exposcere

Recitare, Recitatio.

exposcere teneantur. 54.27
 Multæ sunt viæ quibus absque rebellionem Principes mundi & Prælati Ecclesiæ si vellent resistantiam impedimentumque abusus potestatis auferrent. 70.30.
 Principes tam Ecclesiæ quam orbis Papam Ecclesiam scandalizantem arguere possunt, ex Caiet. 60.3
 Quotuplex correctio adhibenda. ibid.4
 an quicquid priuilegium Principis potest concedere, possit operari consuetudo. 237.3
 Princeps an non possit facere quod lex sua semper & omni tempore sit utilis Reipublicæ, & de materia possibili. 234.27
 an sufficiat quod Princeps confirmans ex certa scientia, exprimat se esse certioratum aut informatum statuti quod confirmat. 303.18
 si Princeps siue sæcularis siue summus Pontifex an sit de facto statuto aut concordia certioratus & informatus. 302.7
 an iure naturæ & possit Princeps iubere, & teneatur Episcopus obedire. 113.13
Priuilegiatus, Priuilegium.
 quod Priuilegium datum sit causa publicæ utilitatis. 153.5.
 Quæ reuocatio tacita & implicita Priuilegij, ex Suare. ibid.8.
 Priuilegia vniuersitatum an sint derogata per Trident. 149.27.
 quod Priuilegium non extendatur ad superiores regulares. 262.5
 an priuilegium datum in alicuius fauorem non debeat vergi in ipsius detrimentum. 369.16
 Contra quod statutum possit allegare Priuilegiatus meliorem titulum de mundo. 419.21
 an Priuilegium quod includit derogationem iuris communis sit odiosum. 221.12
 Priuilegium Principis an sit priuata ipsius voluntaria determinatio. 242.1
 An si aliquid contra ius commune non elargiatur princeps, propriè priuilegium non sit. ibid.2
 Priuilegium propriè est propriè dispensatio. ibid.3
 an Priuilegium ad lucrandum fructus Canonice & quotidianas distributiones in absentia sit dispensatio, & exemptio à iure communi. ibid.4
 quodnam Priuilegium nullus possit concedere, contra. ibid.5. & 6.
 Nec Concilium, neque Sacra Congregat. Priuilegia abrogauit, sed coarctauit ad casus de quibus Episcopus rationabiliter iudicauerit expedire licentiam ad studendum concedere. 150.33
 quod Priuilegium dicendi officium mentaliter concessum sit Regularibus. 359.11
 Priuilegium aliquod corpori iuris insertum, nisi fiat de illo expressa mentio, non intelligitur reuocatum quod est de iure communi. 93.19.20
 an Priuilegium quod vniuersitatibus conceditur sit perpetuum vel temporale. 152.2
 an magnum priuilegium concedatur per Bullam, quantum ad facultatem edendi carnes in diebus prohibitis. 284.5
 an Priuilegium Regibus concessum sit derogatum. 244.32.33.
 quodnam Priuilegium possint amittere Principes per non usum. ibid.34
 Concilium sustulit res iudicatas quæ nituntur priuilegiis. 304.13
Puer.
 an Pueri ante pubertatem non teneantur recitare nec restituere fructus si non recitent. 396.1.2
 an Puer non teneatur aut ligetur ante pubertatem legibus pœnalibus positus ab homine. 97.5

Recitare an qui non potest totum psalterium teneatur ex vi voti recitare quod potest. 329.46
 an non Recitans teneatur explicare in confessione quantitatem officij omitti. 400.8. & 9
 an si quis priuilegiatus omittat Recitare ea quæ disponit priuilegium mortaliter peccet. 370.14
 an non omnis ommissio mortalis in Recitatione obliget ad restitutionem. 402.7
 an qui non potest recitare matutinum cum laudibus à reliquis horis canonicis excusatus maneat. 329.42
 an quamuis non Recitantes fructus non faciant suos, sed teneantur restituere, habeant remedium Bullæ compositionis. 398.4
 an qui per sex menses priores non Recitat posituè excusetur à restitutione. 376.20
 an si quis per sex menses Recitauerit & postea incipiat non recitare, quod transactis primis sex mensibus ab obtento beneficio, siue recitet siue non, teneatur restituere fructus. 378.6. & 7
 an si quis sine rationabili causa proponat per duos menses continuos Recitare de resurrectione propositum illud respiciat materiam grauem, & sic sit mortale. 315.7. & 8
 an si quis potens Recitare partem officij non recitat ex iustitia teneatur restituere. 329.44
 an modus Recitandi non cadat sub præcepto Ecclesiæ. 312.10. & 11.
 an occupatio quæ excusat à Recitatione debeat esse repentina. 327.17
 an quis teneatur mentaliter Recitare si non possit vocaliter. 368.3
 an vnica Recitatione Matutinarum & Laudum satisfiat duplici obligationi hodiernæ & sequentis dici. 322.4 & 5.
 qui non Recitat pro rata ommissionis non facit fructus suos & in conscientia tenetur eos restituere, ex Pio V. 170.6.

Reditus.

An ob præstantiam magnæ nobilitatis, aut insignis litteraturæ possit plus accipi ex redditibus Ecclesiæ. 194.25

Regularis.

antiqui & primitiui Regulares rapinam bonorum suorum cum gaudio suscipiebant. 83.10

Religiosus, Religio.

an si Religiosus violet præceptum in materia graui, non sit necesse explicare in confessione, quale præceptum sit transgressus. 356.8.9
 an Religiosus & Regularis vbicunque sit teneatur se conformare constitutionibus sui ordinis. 318.6
 qui Religionem vovuit, si vocetur ad Episcopatum, debet prius votum adimplere, & deinde transire ad Episcopatum. 8.38

Residere, Residentia.

an Residentia personalis causa auditorum suppleatur per alium. 396.2
 An iura antiqua requirentia personalem Residentiam in primitiua Ecclesia sint abrogata, non solum permissiua consuetudine, sed etiam derogatiua. 418.13
 an qui sua culpa non resident, nihil de fructibus recipiant. 387.1
 Quæ cõsuetudo possit esse vt excuset à residentia. 419.19
 an personalis Residentia non sit præcepta iure naturali, aut diuino. 418.12
 declarationes de Residentia Parrochi quo tempore factæ sint. 121.2

Index Rerum.

- Residendi radix iure diuino an oriatur. 25.28
 an in non Residentia detur paruitas materia. 164.1
 circa Residentiam tam Episcoporum quam Curatorum
 dubia veniunt discutienda. 132.1
 præceptum de Residentia est affirmatiuum, quod semper obligat, sed non ad semper. 4.7
 Qui sufficientius per alium regit, quam per se ipsum, an dicatur sufficienter regere & excusetur à residentia. 7.29
 An iure naturali & diuino sit Residendum. 132.4
 an Residentia personalis in sua diocesi sit de iure diuino. 116.11
 quid nomine Residentiæ intelligatur. 413.3
 An qui inseruit per quadraginta annos valens sit viribus, & nulla infirmitate præpeditus, nequeat ex quacunque consuetudine, quæ rationalis sit iubilari omnino à residentia in choro. 239.4
 An nullus excusetur à residentia. 132.3
 consuetudo generalis non Residendi in simplicibus cessat, ubi adest statutum & particularis consuetudo in contrarium, ex Rota. 419.22. & 23
 negotia à Residentia excusantia, ad tria capita reuocantur. 5.13
 Qui toto anno non assistit cultui diuino an debeat gaudere priuilegio dato in leuamen grauitatis residentia. 246.57
 materia Residentiæ ex natura sua est opposita materiæ voti Religionis. 101.13
 Nulli priuilegia seu indulta perpetua de non residendo, aut de fructibus in absentia percipiendis suffragantur, &c. ex Conc. Trid. 148.10.11
 an omnis Residentia tam Parrochi, quam Beneficarij simplicis seruitij radicaliter & fundamentaliter fundetur in iure positiuo. 415.3
 an possit consuetudine introduci quod quis per alium satisfaciatur obligationi Residendi in choro, & interessendi horis canonicis per alium. 240.1
 Episcopi, Prælati, & Pastores iure diuino tenentur ad personalem Residentiam ex Bartholom. Carranza. 124.8.
 Residentia Canonicorum in choro ad lucrandum fructus & distributiones an sit de iure naturæ 232.7
 cum Residentia sit de iure naturæ, non est de iure naturæ quod dignitas resideat nouē mēsis. 233.22.23
 An euidentis Ecclesiæ vtilitas Episcopos excuset à Residentia. 226.3
 An expressè in Bulla excludatur compositio ob non residentiam. 191.14
 Detentus Romæ datâ cautione de non recedendo à curia an teneatur residere. 142.1
 an non possit consuetudine introduci quod quis omnino non resideat in Ecclesia per se, sed per substitutum, & sic lucretur fructus. 240.5
 Residentia Canonicorum, & dignitatum in suis Ecclesiis an sit de iure naturali diuino. 145.6
 si personalis residentia sit de iure diuino, an possit esse consuetudo ipsum interpretans. 134.16
 An iure Pontificio ad percipiendos & assequendos fructus beneficij, sola residentia absque ministerio personali & præsentia in diuinorum officiorum celebratione sufficiat. 199.10
 quid discriminis inter Residentiam Beneficarij & interessentiam intercedat. 198.7.8.9
 Residentia est de iure diuino proprio ad quam obligantur Pastores sub grauissimo mortali peccato. 16.10.
 Concilium strictissimam personalem residentiam Canonicis Dignitatibus, Cathedralis & insignis Collegiæ Ecclesiæ indixit. 198.5
 obligatio Residentiæ personalis deducitur à Trid. ex officio Pastoris. 16.9
 Circa obedientiam debitam quæ excusat à Residentia personali aliqua interueniunt dubia. 104.1
 an Parrochialium Rectores debent residere in domo Parrochialium remissiuè. 124.3.4.5. & 6
 An non possit præscribi contra voluntatem testatoris requirentis residentiam in choro. 242.11.12
 an Residere idem sit quod deseruire. 127.3
 licet non Residentia sit notoria an requiratur monito Episcopi iuridicè facta Parrocho, vt resideat. 156.3
 Infirmitas, seu necessitas mutandi aërem, à residentia excusat. 5.12
 Episcopi Residentia personalis in Episcopatu est iuris diuini. 3.1
 an Rector qui habet Vicarium perpetuum in eius parochia siue rectoria possit & debeat compelli ad personaliter residendum, nisi tota cura animarum translata fuerit legitimè in solum Vicarium perpetuum. 169.3.
 non excusat à Residentia loci super Parrochiali, nec licentia concessa ab Episcopo cum ipsam concedere nequeat, negotia tamen loci excusant ad tempus, ex Garzia. 172.4
 an si quis tuta conscientia non Resideat, hoc est sine mortalis peccati reatu faciat fructus suos, ita vt non teneatur restituere. 170.1
 an ex non Residentia & non recitatione horarum possit sumi fundamentum, vt non residens & non recitans, non faciat fructus suos, sed eos teneatur restituere. 163.28
 non Residentes absque iusta causa, priuandi sunt beneficio. 7.28
 quomodo obligentur ad Residentiam Parrochi. 118.1
 An causa sufficiens ad translationem, & cessionem Episcopatus sit sufficiens ad dispensandum in Residentia. 95.4
 Residere personaliter non est secundū se indifferens. 18.2
 qui Residentiam esse de iure diuino negarint. 24.27
 Residentia quæ est de iure diuino est propria passio quæ sequitur iurisdictionem actiuam à Christo Domino institutam. 23.12
 an si Residentia personalis causa studiorum suppleatur per alium ideo est, quia incompatibilis cum studio cum quo compatitur officij diuini recitatio. 396.6
 Residentiæ personalis finis est vtilitas ouium & recta ipsarum gubernatio. 23.18
 consuetudo non Residendi in Episcopis Curiarum aëclis, non est consuetudo, sed abusus & antiquus error. 8.33
 in multis Ecclesiis dignitates non obligantur ad Residendum per spatium nouem mensium. 233.12. & 13
 ad Residentiam an ius naturale obliget. 18.1
 circa causam quam Concilium ponit excusantem à Residentia pastoralis alicuius Ecclesiæ, dubia. 105.1
 gratia de non Residendo non valet sine Ordinarij consensu. 147.3
 qua ratione excusentur à Residentia etiam quoad Deum Cardinales in Episcopatu. 6.22
 Residentiam diuersi Pontifices diuersimodè intellexerunt. 176.10.
 Concilij Tridentini definitio de Pastorum Residentia. 14.11.
 Residentia an sit personalis solutio proprij officij in proprio beneficio. 18.3
 Residentia personalis est medium necessarium ad implendum ministerium Episcopale. 15.6
 an sit necessaria aliqua criminis non Residentiæ declaratio. 158.3

Rex.

 an Rex ratione sui muneris & dignitatis ius habeat Episcopos conuocandi. 109.26
 an Rex iure Politico interpretetur id diuinum. 110.31
 Rex

Index Rerum,

Rex potest declarare an sit casus vrgentis necessitatis, defensionis regni faciendæ per Episcopum. 87.10
 dum Rex conuocat Episcopos, vt mediante ipsorum consilio, vigilantia & prudentia ipsi assistant, an tunc declarat Rex ius diuinum de residentia personali. 109.26
 Regibus, Principibus, necnon Summis Pontificibus quid obseruandum. 194.24
 si filius Regis habeat vnde sustentetur iuxta qualitatem suæ personæ, an possit sumere congruam ex fructibus beneficij, iuxta qualitatem beneficij. 194.20
 an Rex multitudinem sibi subditam tyrannicè regens, ab ipsa possit deponi. 72.1
 si Rex præcipit & Pontifex approbat causam non resistenti, an teneatur Episcopus regi obedire, & acceptare officium publicum. 112.5
 an Rex supposita dispensatione Pontificia possit obligare Episcopum ad acceptandum officium publicum Reipublicæ. ibid.12
 Rex debet timere prudenter damnum spirituale ouium ex absentia sui Pastoris. ibid.6
 An si ex interpretatione canonica iuris diuini facta à Concilio possit Rex vocare Episcopos, non vt Episcopos, sed vt Conciliarios in vtilitatem sui regni ad Curiam regiam, non in perpetuum officium exequendum, sed tantum temporis quantum fuerit necessarium prudenter iudicatum ad negotij expeditionem. 110.37
 an si Rex proponat Pontifici aliquem Episcopum, vt sit Præses Concilij Regis dicens non esse alium qui ita bene munus illud grauissimum exercent, & Pontifex approbet causam tanquam legitimam ad dispensandum in residentia, teneatur Episcopus iam dispensatus obedire regis mandato sub mortali. 111.1
 si Rex Hispaniæ alicui Episcopo, vel Clerico in sacris præcipiat, vt si dux exercitus contra iniustos inuasores sui regni, etiam si non resideat in suo Episcopatu, aut beneficio curato, an teneatur. 86.3.4.& 5
 quando nam Rex, Imperator aut Princeps alius absolutus poterat interpretari ius diuinum Euangelij de residentia Episcoporum si horum absentia à suis Ecclesiis erat valdè vtilis ad regimen politicum, & ad administrandum Iustitiam. 107.2
 an si Rex proponat Pontifici aliquem Episcopum, vt det illi generalem Inquisitionem, si in nominatione dicat quod sit Episcopus, & hoc cognito à Papa fecit Inquisitorem generalem, eo ipso censetur dispensatus in residentia. 113.2

S.

Sacerdos, Sacerdotium.

an **S**acerdotia quæ curam habent annexam rectè nequeant administrari. 411.8
 an si Sacerdos plures species læticiuorum vno prandio comedat duplex peccatum committat. 294.4
 Sacerdos accipit potestatem actiuam dimittendi peccata, quam illi non tribuit Episcopus, dum dat facultatem confitendi in sua diœcesi. 23.11
 An ex iure naturali & diuino qui Sacerdos non est, aut in spe proxima positus non mereatur stipendium. 366.13.
 an Sacerdos sit liber ab applicatione sacrificij licet stipendiatus, vt certo loco, aut hora sacrificet coram populo. 186.5
 an Sacerdos qui non potest recitare totum diuinum officium, & potest partem teneatur ad illam recitandam. 296.4
 An si quis per dimidium anni sanam habuerit intentionem suscipiendi Sacerdotium huius medietatis fructus faciat suos. 366.7

Orbis semper habuit sacerdotum & Doctorum magnam multitudinem. 125.12
 Sacerdos tenetur pro suis Parrochianis à quibus decimas, vel stipendium sumit sacrificium applicare. 183.8.

An iudicium de idoneitate Catechismi reducatur ad prudentem & idoneum Sacerdotem. 365.24

Sacramentum.

Sacramentum penitentiae ex attrito facit contritum. 24.23.

an forma Sacramenti extremæ vnctionis sit deprecatoria. 336.6.

Scandalum.

Quid sit Politicum Scandalum. 55.32

Scholares.

an Scholares qui studij causa vadunt Mediolano Romam, vel Romam ad diœcesim Mediolanensem si sint Beneficiati, teneantur legibus & præceptis illius. 319.18.

an Scholares studentes in vniuersitate etiam si Curati sint lucrètur fructus eisdem omnium & singulorum beneficiorum cum cura, & sine cura. 149.24

Sententia.

an Sententia lata, & res iudicata nitens priuilegio, ablatò priuilegio totaliter ruat. 304.11

an sententia lata propter consuetudinem immemorialem non sit derogata per Concilium. ibid.4

Stipendium.

an Stipendium correspondens missis dicendis sit distinctum ab eo quod responderet officio recitando. 391.40

Stipendium & fructus non sunt assignati, vt per alium quis exequatur officium suum. 412.2

An pro applicatione Sacrificij possit stipendium accipi sine simonia. 186.7

Sacrificij applicatio cum sit quid spirituale, an pro ipsa detur stipendium. 186.4

Studium.

quod Studium non sit sufficiens motiuum honestum de officij diuini recitatione. 327.21

an Studium sit honesta occupatio. ibid.20

Succedere, Successor.

Succedendi ratio quæ. 33.2

quo fine Successor eligitur. 47.12

Vsq; ad Zachariam Papam nullus sibi successorem nominauit. 45.14

Quid spectandum ad ortum & initium Successionis Romani Pont. 33.5

Petrus speciali reuelatione sibi successorem elegit. 43.20.

Superior.

Superior debet non puro consilio, sed auctoritatem suam interponendo dispensare, si videtur sufficiens causa. 266.14

an quando Superioris consensus consecutio facilis est, sit etiam licentia 101.19

An existente causa iusta ad dispensandum, teneatur ex iustitia superior semper dispensare. 290.5

an omnis Superior regularis etiam si non sit aliquo ordine insignitus, Medicus sit spiritualis quoad suos subditos. ibid.4

In quantum Superior dicatur in voto dispensare. 26.35.

An ex voluntate Superioris impertinentis & statuentis oriatur obligatio in subditis. 246.4

An si Superior Capitulares mortaliter peccent mutando officium pro officio, aut transmutando horas in choro non teneantur fructus restituere. 316.9

an Superior habeat quasi Episcopalem dignitatem cum iurisdictione in vtroque foro respectu suorum ouium. 200.12

Index Rerum,

Summa superioritas Vicarij Christi & Pastoris non dependet ab ouibus. 66.14

Sustentatio.

quid nomine Sustentationis intelligatur. 391.33

quid nomine congruæ sustentationis intelligatur à Corduba & aliis. 193.7

Quos terminos habeat congrua Sustentatio. *ibid.* 8.9

T

Tacitum.

an **T**Acitum & expressum idem operentur, remissiuè. 259.12.

Tempus.

Bimestre cum sit paruum Tempus an possit sequi magnum ouibus detrimentum. 171.2

modici Temporis interpretatio. 132.5

Cuius arbitrio relinquatur modicum Tempus. 102.30.

modicum Tempus quod dicatur, ex Graffis. *ibid.* 31

an Tempus vnus anni continetur cum tempore anni sequentis. 135.2

spatium Temporis non est institutum, vt absoluat omnino ab obligatione naturali residendi. 239.6 & 7.

Tempus bimestre pro paruo reputatur à Concilio. 139.21.

quod paruum Tempus intelligatur in Bulla Clement. 110.32.

An homines sani in loco mortalitatis possint vesci carnibus, ouis, & caseo tempore quadragesimali. 264.4. & 5

an vltra hoc tempus quod paruum vocatur à Concilio possit quis aliquod paruum sibi assumere. 164.2

Tempus bimestre pro paruo reputatur à Concilio. 137.3.

quid modicum Tempus in Episcopis intelligatur. 132.2

an vox *subitum* cum temperamento temporis sit intelligendum. 279.4

quid sit modicum Tempus ratione cuius moraliter non discontinuetur residentia continua, quæ præcipitur. 102.29.

quæ paruitas Temporis quæ excuset à mortali taxetur à Trid. 165.19.20

an præcisa Temporis mensura non sit circumstantia necessariò confitenda. 401.18

quid sit modicum Tempus supposita declaratione Concilij. 103.37

Testamentum, Testator.

an si Testator dicat quod ex bonis suis fundetur capella teneatur illius Beneficiatus ad personalem residentiam. 429.1

an ad validitatem Testamenti requirantur aliquæ solemnitates in foro externo, quæ non in foro conscientie. 142.3

Tribunal.

An compositio facta contra stylum supremi Tribunalis Cruciatæ non valeat, nec in foro fori, nec in foro poli. 192.29

V

Vacatio.

Vacationes vltra tres menses si sint positæ in fundatione Ecclesie non abstulit Trid. 205.37

Valerius.

Valerius Episcopus S. Aug. & coadiutorem dum viueret & successorem post mortem elegit. 49.11

Verè.

Quid dictio *verè* requirat. 175.4

Vicarius.

aliud est Vicarius perpetuus cum futura successione, aliud quod habeat totam animarum curam & administrationem. 169.4

si Vicarius perpetuus detur Parrocho ratione infirmitatis, vel senectutis, an ipso facto Vicarius habeat totalem animarum curam. 169.5. & 6

si Vicarius qui in absentia Parrochi adest non sit specialiter Episcopi approbatione designatus, an habeat iurisdictionem administrandi Sacramenta. 140.2

an Christus reliquerit suo Vicario potestatem ad definiendum res fidei, &c. 41.4

An possit consuetudine introduci, quod Vicarius, Prouisor, &c. incrementum distributiones. 239.3

si Vicarius perpetuus detur solum in coadiutorem ad subleuanda onera Parrochie, non releuatur Parrochus à residentia. 169.10

in Vicario Christi & Petri successore residet potestatis plenitudo, vt possit sibi eligere successorem in Episcopatum Romanum. 41.2

quid sit Vicarius perpetuus. 150.1

an habentes curam animarum in Parrochialibus dispensentur, vt possint ratione studij, gaudere, & frui fructibus beneficij constituto Vicario idoneo pro seruitio, toto tempore studiorum. 148.12

Voluntas.

cur voluntas posterior semper efficacior. 153.9

quæ conditionalis Voluntas satis sit vt non incurrantur pœnæ à iure impositæ. 366.5

quæ Voluntas non satisfaciendi per primam recitationem sit efficax. 354.37

quæ Voluntas non satisfaciendi sit inefficax, & non obstat satisfactioni præcepti. 352.10

quæ Voluntas ex iure naturæ exequi debeat. 237.2

Voluntas defuncti modis omnibus seruari debet, ex Greg. Mag. 221.19

an Voluntas testatoris sit lex & pro lege seruanda. *ibid.* 16 & 17.

Votum.

Votum aliquando in aliquo casu est vel simpliciter malum vel maioris boni impeditium, ex D. Thoma. 27.47.

quæ relaxatio sicut fit in Votis & iuramentis non sit conditionalis, sed absoluta. 422.3

semel Voto emisso à quo pendeat eius obligatio. 25.34

in Voto duplex est obligatio. *ibid.* 31

an si quis habeat Votum recitandi rosarium, & non aduertens obligationem illud recitet, satisfaciatur voto. 353.20. & 21.

an Votum sit actus cordis omnino interior. 334.35

si Episcopus dum emittit Votum Religionis aut longæ peregrinationis expressè ponat conditionem, si Papa dispensauerit, an tunc validum sit votum. 101.16

declarationis & interpretationis Voti, & dispensationis discrimen. 26.39

Discriminis ratio. *ibid.* 40

Votum longæ peregrinationis & Religionis ab Episcopo factum, an ipso iure irritum sit, remissiuè. 102.25 & 26.

an Votum & impedimentum dirimens maneat semper sub potestate Episcopo tacitè concessa. 259.13

qui fecit Votum Religionis exprimens conditionem si Papa dispensauerit, quas causas prudenter iudicare debet. 101.21

an

& Verborum.

- an si quis fecit votum de abstinendo à carnibus non satisfaciatur dicendo transgressus sum votum in materia grani. 358.23
- Votum perpetuum non habent Curati. 119.10
- obligatio Voti perpetui præfertur omni alij obligationi. 119.7.
- In Episcopi consecratione an votum Religionis impediatur. 100.8
- qui facit Votum dandas magnas eleemosynas si illi det Archiepiscopatum Pontifex an sint exercitia virtutis. 102.24.
- qui Vouit ingredi Religionem perfectiorem, perfectam profitendo, an voto suo faciat satis ? remissiuè. 8.39.
- qui Vouit an sibi imperet. 25.33
- an Votum factum ab Episcopo ingrediendi religionem sine expressa licentia Papæ est nullum, & inualidum 100.7.
- Urbanus VIII.*
- Urbanus VIII. derogat omnes dispositiones in contrarium factas à Testatoribus. 220.8
- Vsu.*
- Vsus ex iusta causa & rationabili an possit horam anticipare, toties quoties talis causa occurrerit. 312. 19 & 20.
- Utilitas.*
- vt Utilitas faciat præsentem quid requiratur. 239.2

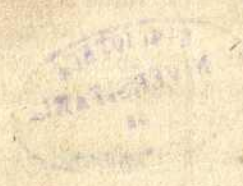
FINIS TOMI PRIMI.

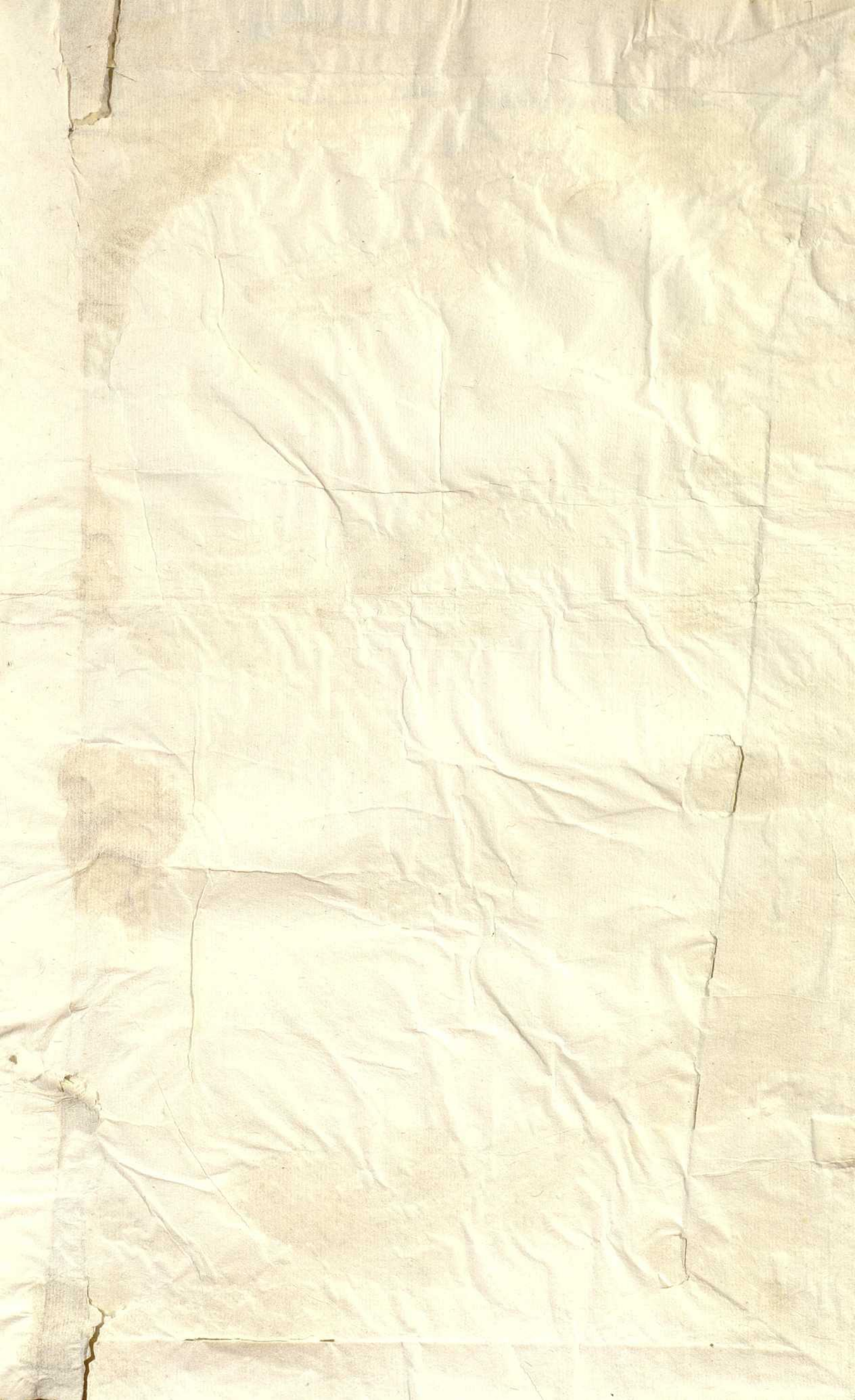

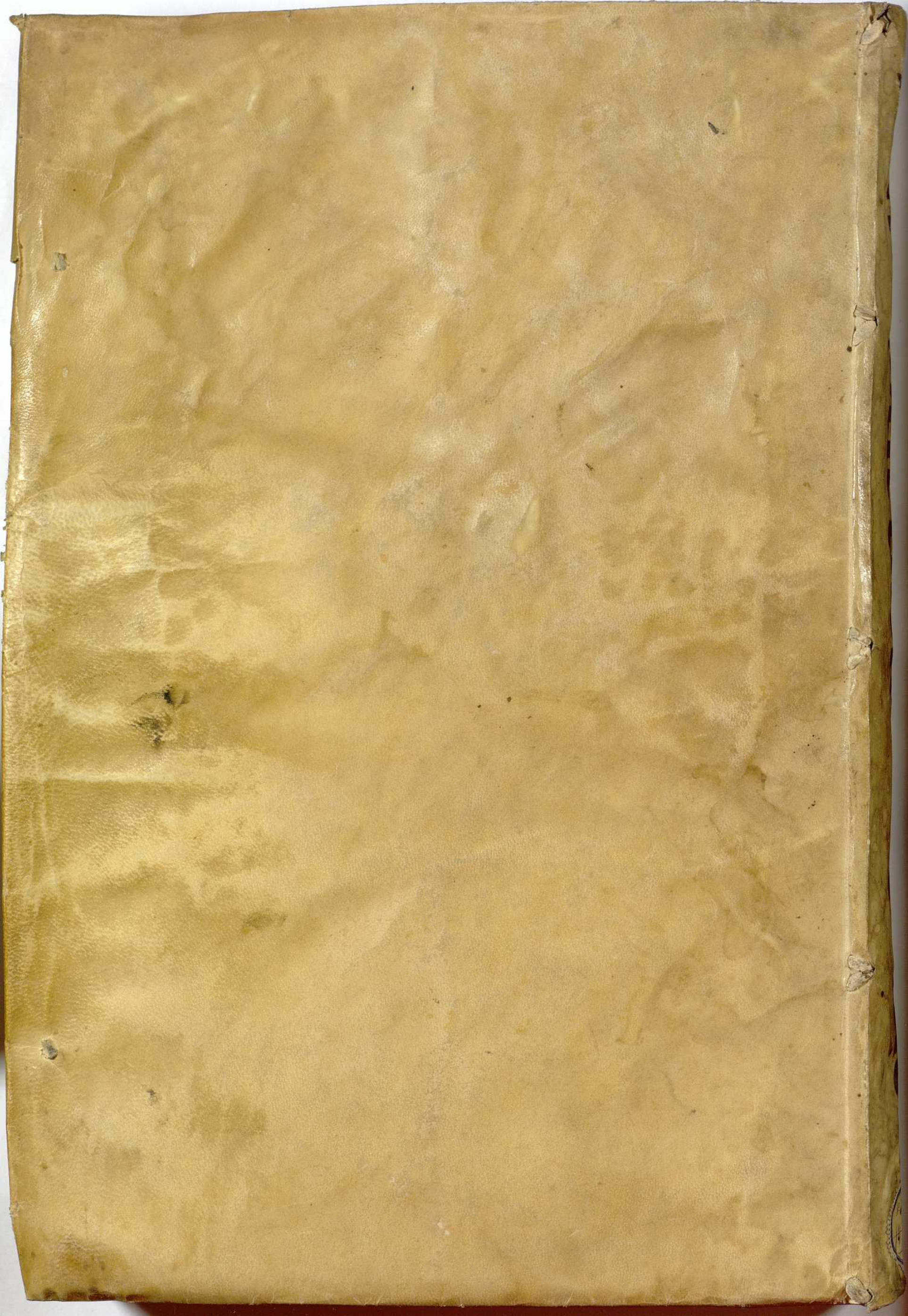
Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a decorative, calligraphic script, likely a title or name, written in dark ink on aged, yellowish paper. The text is oriented vertically and appears to be a name or title, possibly "Johann Baptist".

No. A
14 - 50